

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ιανουάριος 2008 • Αριθμός φύλλου 636

ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ: ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

**Παρόν και μέλλον του λογαριασμού
Επικούρησης Προσωπικού της ΕΤΕ**

*“Ευθύνες και Υποχρεώσεις της ΕΤΕ
για την επαρκή χρηματοδότηση του λογαριασμού”*

Πρόλογος

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΠΙΚΟΥΡΗΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ

Ο Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. διοργάνωσε ημερίδα με θέμα: ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ – Παρόν και μέλλον του Λογαριασμού Επικούρησης της Ε.Τ.Ε. - *«Ευθύνες και Υποχρεώσεις της Ε.Τ.Ε. για την επαρκή χρηματοδότηση του Λογαριασμού»*, στις 4 Δεκεμβρίου 2007 στο ξενοδοχείο Imperial.

Σκοπός της ημερίδας ήταν:

- να αναδειχθεί το πρόβλημα της Επικουρικής Ασφάλισης των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα και
- να δημοσιοποιηθεί η νομικά τεκμηριωμένη άποψη ότι ο **Λογαριασμός Επικούρησης είναι Λογαριασμός εγγυημένων παροχών**

Στην πρόσκλησή μας ανταποκρίθηκαν θετικά εκπρόσωποι των κομμάτων της Ν.Δ., του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του ΣΥΡΙΖΑ και του ΛΑΟΣ, οι οποίοι απηύθυναν χαιρετισμό και τοποθετήθηκαν επί του θέματος καθώς και εκπρόσωποι των Μ.Μ.Ε. Οι εκπρόσωποι της Διοίκησης της Εθνικής Τράπεζας, του Υπουργείου Απασχόλησης και του Κ.Κ.Ε., παρόλο που είχαν ειδοποιηθεί έγκαιρα, δεν παραβρέθηκαν.

Στην ημερίδα μίλησαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους: ο Πρόεδρος του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε., σδ. Γιώργος Γιαννακόπουλος, ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΤΑ.ΤΕ., σδ. Νίκος Παπαϊωάννου, ο Πρόεδρος της Ο.Τ.Ο.Ε., σδ. Σταύρος Κούκος, ο Πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε., σδ. Γιάννης Παναγόπουλος, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Συνταξιούχων, σδ. Αθ. Τζούλης και ο Πρόεδρος της ΟΣΤΟΕ, σδ. Ιγν. Πηλιάκος. Παρέμβαση έκαναν επίσης και οι συνάδελφοι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δημ. Κουσελιάς και Φίλιππος Σαχινίδης καθώς και ο σδ. πρώην Υπουργός Χρ. Πρωτόπαπας.

Εισηγήσεις που αφορούσαν στη νομική επιχειρηματολογία για την υποστήριξη των θέσεών μας πραγματοποιήθηκαν από τους κ.κ. Γιώργο Ρωμανιά, επιστημονικό συνεργάτη του Ι.Ν.Ε. - Γ.Σ.Ε.Ε. - Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και Τάσο Πετρόπουλο, εργατολόγο - νομικό σύμβουλο του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.

Τόσο από τις εισηγήσεις των κ.κ. Ρωμανιά και Πετρόπουλου όσο και από τις παρεμβάσεις όλων των ομιλητών κατέστη σαφές και ξεκάθαρο ότι η **Εθνική Τράπεζα έχει υποχρεώσεις απέναντι στο Λογαριασμό Επικούρησης των εργαζομένων της Ε.Τ.Ε., που απορρέουν από τις διατάξεις του Καταστατικού του Λογαριασμού και την ισχύουσα νομοθεσία και ότι ο Λογαριασμός Επικούρησης είναι Λογαριασμός εγγυημένων παροχών.**

Στους συμμετέχοντες δόθηκε πλήρης φάκελος με τις ομιλίες και τις εισηγήσεις καθώς και με γνωμοδοτήσεις των έγκριτων νομικών κ.κ. Λεβέντη Γ., Κρεμαλή Δ. και Παυλόπουλου Π., οι οποίες τεκμηριώνουν τις θέσεις του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.

Για το ΣΥΕΤΕ

Ο Πρόεδρος
Γιώργος Γιαννακόπουλος

Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Μότσιος

Το Προεδρείο και οι εισηγητές της Ημερίδας από αριστερά

1. Τάσος Πετρόπουλος, Εργατολόγος - Νομικός Σύμβουλος Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.
2. Γιώργος Ρωμανιάς, Επιστημονικός Σύμβουλος ΙΝ.Ε.-Γ.Σ.Ε.Ε.-Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
3. Γιάννης Μυκωνιάτης, Αντιπρόεδρος Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. - Υπεύθυνος Ασφαλιστικού
4. Γιώργος Γιαννακόπουλος, Πρόεδρος Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.
5. Νίκος Παπαϊωάννου, Πρόεδρος ΣΥ.ΤΑ.ΤΕ.
6. Αλέκος Τζούλης, Πρόεδρος Συλλόγου Συνταξιούχων Ε.Τ.Ε.
7. Αλέκος Πολίτης, Έφορος Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.
8. Θύμιος Παπαγιάννης, Αντιπρόεδρος Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.

Ομιλία κ. Γιώργου Γιαννακόπουλου Προέδρου Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.

Κυρίες και κύριοι, εκ μέρους του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. που ανέλαβε αυτή την πρωτοβουλή να διοργανώσει τη σημερινή ημερίδα προκειμένου ν' αναδείξει τα θέματα του ασφαλιστικού ζητήματος που απασχολούν τους εργαζόμενους της Εθνικής Τράπεζας και παράλληλα να συμβάλει στην διαπάλη που γίνεται αυτή τη στιγμή προκειμένου οι εργαζόμενοι να πετύχουν αυτά που έχουν βάθει ως στόχο, ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο να είναι σε βάθος χρόνου και βιώσιμο αληθιά και αξιοπρεπές.

Σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον και τη συμμετοχή σας στην ημερίδα του Συλλόγου μας με θέμα: «Εξελιξεις στο Ασφαλιστικό - Παρόν και μέλλον του Λογαριασμού Επικούρησης προσωπικού της Ε.Τ.Ε. - Ευθύνες και υποχρεώσεις της Εθνικής Τράπεζας για την επαρκή χρηματοδότηση του Λογαριασμού Επικούρησης».

Η ημερίδα μας γίνεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τις κοινωνικές μας κατακτήσεις, αφού φάνηκε πλέον ότι η Κυβέρνηση, παρά τις περί αντιθέτου προεκλογικές της εξαγγελίες, έβαλε στο στόχαστρο τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα και γενικότερα τα δικαιώματα τριών στους τέσσερις ασφαλισμένων στη χώρα μας.

Στο διάλογο που προσπάθησε να στήσει, περισσότερο για επικοινωνιακούς λόγους παρά για να συζητήσει την ουσία των ασφαλιστικών προβλημάτων και των υποχρεώσεων του κράτους απέναντι στην κοινωνική ασφάλιση, που εξακολουθούν να μην τηρούνται απ' την ίδια, η Κυβέρνηση αναζήτησε συνενόχους και όχι συνομιλητές, προφάσεις για να επιβάλλει τις ήδη ειλημμένες αποφάσεις της και όχι ουσιαστικό διάλογο για αναζήτηση βιώσιμων και κοινωνικά αποδεκτών λύσεων.

Δυστυχώς γι αυτήν, το συνδικαλιστικό κίνημα και ειδικότερα η σθεναρή στάση της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., αποκάλυψαν την απόπειρα επικοινωνιακής συγκάλυψης των πραγματικών της προθέσεων και την προσπάθειά της να στρέψει τη μία κοινωνική ομάδα κατά της άλλης, χρησιμοποιώντας το παλιό τέχνασμα, προνομιούχοι-συνταξιούχοι εναντίον χαμηλοσυνταξιούχων και το αντίθετο.

Το σχέδιο της Κυβέρνησης να διαιρέσει τους ασφαλισμένους και την κοινωνία ώστε ν' ακυρώσει κατακτήσεις και να μας οδηγήσει όλη τους σε συνθήκες γενικευμένης ανέχειας, δεν θα περάσει. Οι επαγγελματίες, οι επιστήμονες, οι εργαζόμενοι και όλοι οι άνθρωποι του μόχθου, ξέρουμε πια ότι τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, αυτά για τα οποία επί δεκαετίες πληρώναμε και πληρώνουμε, είναι στο στόχαστρο της Κυβέρνησης αφού στόχος της είναι η συρρίκνωση της κοινωνικής ασφάλισης και ανάληψη πρωτοδοτήτων της ιδιωτικής, για όσους βέβαια θα είναι σε θέση να την πληρώσουν.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να σταθώ σε δυο μύθους που εδώ και χρόνια έχουν εμπεδωθεί στη συνείδηση αρκετών συμπολιτών μας και οι οποίοι πρέπει ν' αποδομηθούν.

Μύθος πρώτος: Ότι οι εργαζόμενοι είναι προνομιούχοι.

Μύθος δεύτερος: Το ποσοστό αναπλήρωσης της κύριας και επικουρικής σύνταξης των εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα είναι μεγαλύτερο από το 100% του τελευταίου μισθού.

Η αλήθεια για το πρώτο είναι: Η μέση σύνταξη των εργαζόμενων ανέρχεται περίπου σε 1.500 ευρώ. Οι τραπεζοϋπάλληλοι της Εθνικής Τράπεζας και άλλοι εργαζόμενοι έχουν κατακτήσει με τους αγώνες τους αλλιά και τις εισφορές τους ένα αξιοπρεπές ύψος συντάξεων, το οποίο τους επιτρέπει να προσβλήσουν σε μια αξιοπρεπή διαβίωση ως συνταξιούχοι.

Η αξιοπρεπής σύνταξη δεν είναι προνόμιο που κάποιος μας χάρισε, αλλιά δικαίωμα του κάθε συναδέλφου μας που πληρώνει ανελλιπώς κάθε μήνα σημαντικά αυξημένες εισφορές σε σχέση με το ΙΚΑ-TEAM και το Ε.Τ.Ε.Α.Μ., ενώ παράλληλα καταβάλλονται και ανάλογα αυξημένες εργοδοτικές εισφορές.

Να σημειώσω εδώ ότι οι εργαζόμενοι της Εθνικής Τράπεζας καταβάλλουν 11% και οι εργοδότες 26,5% για το Ταμείο Κύριας Σύνταξης, ενώ για το Επικουρικό καταβάλλουν οι εργαζόμενοι 3,5% και οι εργοδότες 9%.

Ακόμη πρέπει να σημειωθεί ότι οι εισφορές των εργαζόμενων, που έχουν ασφαλιστεί μέχρι τις 31/12/1992, όπως και οι εργοδοτικές εισφορές υπολογίζονται στο σύνολο των αποδοχών και όχι σ' ένα τεκμαρτό εισόδημα, όπως συμβαίνει με το ΙΚΑ.

Η αλήθεια για το δεύτερο είναι: Οι συντάξεις των εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα δεν υπολογίζονται στο σύνολο των αποδοχών αλλιά σε μέρος αυτών που αποκαλούνται συντάξιμες αποδοχές.

Ακόμη, φίλες και φίλοι, κι εχθές το βράδυ στην τηλεόραση στην εκπομπή του Ευαγγελιάτου έμπαινε το λαθεμένο στοιχείο ότι υπολογίζεται στο 80% του τελευταίου μισθού ενώ σ' εμάς και σε άλλα Ταμεία, δεν υπολογίζουν τον τελευταίο μισθό, αλλιώς όπως είπα, σε μέρος του τελευταίου μισθού που παίρνει ο εργαζόμενος τη στιγμή που συνταξιοδοτείται.

Με αποτέλεσμα λοιπόν, το ποσοστό αναπηρώσεως να είναι σημαντικά μικρότερο σε σχέση με τις συνολικές αποδοχές που λαμβάνει ο εργαζόμενος κατά τη στιγμή της συνταξιοδότησής του.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, το ποσοστό αναπηρώσεως της κύριας σύνταξης σε σχέση με το σύνολο των αποδοχών που λαμβάνει ο εργαζόμενος την ημέρα που συνταξιοδοτείται, ανέρχεται περίπου σε μέσο όρο στο 57% ενώ το ποσοστό αναπηρώσεως για την επικουρική σύνταξη, ανέρχεται περίπου σε μέσον όρο στο 20% σε σχέση με το σύνολο των αποδοχών που λαμβάνει ο εργαζόμενος κατά την ημέρα της συνταξιοδότησής του.

Άρα λοιπόν και αυτός ο μύθος ότι το ποσοστό αναπηρώσεως είναι 116% στον τελευταίο μισθό, πρέπει να πέσει στη συνείδηση του κόσμου γιατί είναι γύρω στο 77%. Και αυτό δυστυχώς χρησιμοποιείται κατά κόρον και στις εφημερίδες από δημοσιογράφους που δεν ξέρουν σε βάθος το ασφαλιστικό ζήτημα στο χώρο το δικό μας και εμφανιζόμαστε να έχουμε ποσοστό αναπηρώσεως $80 + 36 = 116\%$.

Ποιός λοιπόν, φίλες και φίλοι, μας χαρίζει προνόμια και σε ποιον χρωστών οι συνάδελφοί μας τις ακριβοπληρωμένες ασφαλιστικές τους προσδοκίες για να τους τις δώσουν πίσω στο όνομα μιας γενικής ισοπέδωσης δικαιωμάτων και κατακτήσεων, όπως αξιώνει η Κυβέρνηση;

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να δώσει μάχες για την αύξηση των συντάξεων σε αξιοπρεπή επίπεδα για όλους τους συνταξιούχους. Για να σταματήσουν οι συνήθειες «παπατζήδες» με πρώτο το κράτος, να θυμαίνονται την κοινωνική ασφάλιση.

Για να μην έχουμε συντάξεις πείνας, αναξιοπρέπειας και ανέχειας για την πλειοψηφία των συνταξιούχων. Όχι για να βρεθούμε όλοι μαζί στα υπόγεια και στο περιθώριο της κοινωνίας, όπως επιδιώκει η Κυβέρνηση και οι θιασώτες των συστημάτων ασφάλισης της κας θάτσερ.

Όλοι ξέρουμε το σύστημα Μπέρεβιτς, μια στοιχειώδης και ελάχιστη σύνταξη για όλους κι από κει και πέρα πρόσθετα ιδιωτικά προγράμματα για όποιον αντέχει κι έχει τη δυνατότητα να χρηματοδοτεί.

Επιτρέψτε μου τώρα ν' αναφερθώ ειδικά στο λογαριασμό επικούρησης του προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας. Ο λογαριασμός αυτός συστάθηκε με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Εθνικής Τράπεζας μετά από πόρισμα κοινής Επιτροπής εκπροσώπων της Διοίκησης και της Τράπεζας και των Συλλόγων που υπήρχαν τότε στην Εθνική Τράπεζα, το 1949.

Είναι αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας στο πλαίσιο της πολυετής κατοχυρωμένης στο Σύνταγμά μας και με διεθνείς Συλλογικές Συμβάσεις συλλογικής αυτονομίας. Η επικούρηση εντάσσεται επομένως στο πλέγμα των εργασιακών μας σχέσεων και αποτελεί μέρος του μισθού μας, η παροχή του οποίου συνεχίζει να καταβάλλεται και μετά τη συνταξιοδότηση του εργαζομένου με τη μορφή επικουρικής σύνταξης.

Ο Λογαριασμός Επικούρησης λειτουργεί με βάση ειδικό Κανονισμό που έχει εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας. Διοικείται από διαχειριστική Επιτροπή που απαρτίζεται από τον Διοικητή ή τον αναπληρωτή του ως Πρόεδρο, από δυο στελέχη της Τράπεζας και από τους Προέδρους των Διοικητικών Συμβουλίων των τριών Σηλθόγων των εργαζόμενων που υπήρχαν τότε, καθώς και από τον Πρόεδρο και το Γενικό Γραμματέα του Ταμείου Υγείας των εργαζόμενων της Εθνικής Τράπεζας.

Εδώ θέλω να δώσω βαρύτητα: Για οποιαδήποτε τροποποίηση του Κανονισμού, απαιτείται απόφαση της Διαχειριστικής Επιτροπής του Λογαριασμού, η οποία όμως στη συνέχεια θα πρέπει να εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας.

Άρα λοιπόν, η τελική εξουσία και οι αρμοδιότητες λήψης απόφασης για το Λογαριασμό Επικούρησης ανήκει στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εθνικής Τράπεζας. Η λειτουργία του ποτέ δεν επηρεάστηκε στο παρελθόν από οποιαδήποτε νομοθετική παρέμβαση με σκοπό να μεταβάλλει τις παροχές ή τις εισφορές καθώς τα θέματα αυτά αποτελούσαν υποχρεώσεις της Εθνικής Τράπεζας και τελούσαν υπό την εγγύησή της.

Σημειώστε δε ότι ακόμη και μετά τη δημοσίευση του Ν. 2084/92, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας, επί Διοικήσεως κ. Μίρκου, ο Λογαριασμός Επικούρησης δεν υπήχθη ποτέ στο Ν. 2084 και η Εθνική Τράπεζα συνέχισε να καταβάλλει τις αυξημένες εισφορές που προβλέπονταν απ' τον Κανονισμό του.

Η Διοίκηση της Τράπεζας, κατά την άποψή μας, είναι επίσης υποχρεωμένη να καλύπτει τις ταμειακές ανάγκες του Λογαριασμού Επικούρησης, γιατί αυτές προκλήθηκαν με δική της υπαιτιότητα, με αποτέλεσμα ο Λογαριασμός Επικούρησης ν' αδυνατεί να δημιουργήσει αντίστοιχο ασφαλιστικό κεφάλαιο.

Συγκεκριμένα:

- 1) Από τα ποσάριθμα προγράμματα εθελοουσίας εξόδου που εφάρμοσε η Τράπεζα προκαλώντας μαζική αποχώρηση εργαζόμενων, αφού τους χορήγησε ισχυρά οικονομικά κίνητρα. Τα τελευταία 4 χρόνια απεχώρησαν απ' την Τράπεζα πάνω από 2.500 εργαζόμενοι με συνέπεια να δημιουργηθεί ένα δυσβάσταχτο κόστος για το Λογαριασμό Επικούρησης.
- 2) Από τη διαδεδομένη πλθόν τακτική της Εθνικής Τράπεζας, της Διοίκησης της Εθνικής Τράπεζας, να καταβάλλει αμοιβές με τη μορφή μπόνους για τα οποία δεν καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές.
- 3) Από την καθιέρωση νέων μορφών απασχόλησης (ειδικοί συνεργάτες, συμβάσεις ανάθεσης έργων, εξωτερίκευση εργασιών), που όσοι ασχολούνται μ' αυτά δεν ασφαλίζονται στο Ταμείο μας.
- 4) Από την ασφάλιση στο ΙΚΑ-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. των εργαζόμενων που η Εθνική Τράπεζα προσλαμβάνει από την 1/1/2005 και στο εξής χωρίς να τους εντάσσει στο Λογαριασμό Επικούρησης, με αποτέλεσμα ο Λογαριασμός να στερείται από νέα μέλη και νέους πόρους.

Για τους λόγους που προανέφερα, στους οποίους θ' αναφερθούν αναλυτικά ο κ. Ρωμανιάς, επιστημονικός σύμβουλος του ΙΝΕ-Γ.Σ.Ε.Ε.-Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και ο κ. Πετρόπουλος, νομικός σύμβουλος της Εθνικής Τράπεζας, ο Λογαριασμός Επικούρησης είναι Λογαριασμός εγγυημένων παροχών από τον εργοδότη.

Κατά συνέπεια η Εθνική Τράπεζα υποχρεούται να καλύπτει τις υποχρεώσεις του Λογαριασμού Επικούρησης προς τους ασφαλισμένους.

Κυρίες και κύριοι, η άρνηση των εν ενεργεία υπαλλήλων και των συνταξιούχων του κλάδου μας να ενταχθούν στο ΕΤΑΤ, δεν οφείλεται μόνο στην προφανή αντισυνταγματικότητα των νομοθετικών ρυθμίσεων της Κυβέρνησης για τον κλάδο μας, ρυθμίσεων που χάρισαν δις ευρώ στους εργοδότες σε βάρος των εργαζόμενων και του γενικότερου συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης.

Οφείλεται και στις εξίσου σοβαρές βλαπτικές επιπτώσεις αυτών των ρυθμίσεων για τους εργαζομένους και για τους συνταξιούχους του κλάδου μας.

Και για ν' αναφερθώ συγκεκριμένα: Οι κυριότερες συνέπειες για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους της Εθνικής Τράπεζας και τα οφέλη της Τράπεζας είναι:

Για τους εργαζόμενους που διορίστηκαν στην Εθνική Τράπεζα ή θα διοριστούν μετά την 1/1/2005, η επικουρική σύνταξη με την ασφάλισή τους στο ΤΕΑΜ μειώνεται κατά 45%, δηλαδή από 36% ποσοστό αναπηρώσεως συντάξιμου μισθού σε 20%. Ο Λογαριασμός Επικούρησης στερείται νέα μέλη και νέες εισφορές με αποτέλεσμα να οδηγείται σε πτώχευση.

Οι παλιοί ασφαλισμένοι με την ένταξή τους στο ΕΤΑΤ θα δουν τις επικουρικές τους συντάξεις να παγώνουν γιατί το ΕΤΑΤ δεν χορηγεί αυξήσεις και με την πάροδο του χρόνου οι επικουρικές συντάξεις μας θ' απαξιωθούν απ' τον πληθωρισμό.

Η Εθνική Τράπεζα ωφελείται γιατί θ' απαλλαγεί από την υποχρέωση να καλύπτει τις συμβατικά ειλημμένες υποχρεώσεις του Λογαριασμού Επικούρησης προς τους ασφαλισμένους του. Μάλιστα ήδη έχει ωφεληθεί και ωφελείται καθημερινά αφού η εργοδοτική εισφορά για την ασφάλιση των εργαζόμενων που προσελήφθησαν στην Εθνική Τράπεζα μετά την 1/1/2005 μειώθηκε από 9% σε 3%, δηλαδή κατά 66%, με αποτέλεσμα να ενισχύονται τεχνικά τα κέρδη της ήδη κερδοφόρας Τράπεζας, ενώ την ίδια ώρα ο Λογαριασμός Επικούρησης αντιμετωπίζει τεράστια ταμειακά προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι, είναι οφθαλμοφανές ποιους εξυπηρετεί και ποιους βλάπτει η επίθεση η οποία επιχειρείται στο ασφαλιστικό μας σύστημα και στα δικαιώματα που ως ασφαλισμένοι έχουμε ήδη πολλαπλά πληρώσει. Είναι φανερό ότι πάμε για ένα σύστημα συρρίκνωσης και περιορισμένης αποδοτικότητας της κοινωνικής ασφάλισης.

Ένα σύστημα μιζέριας, ισοπέδωσης και φτώχειας για την τρίτη ηλικία και τους απόμαχους της εργασίας. Ένα σύστημα ανάξιο της κοινωνίας της προσφοράς, αλήθια και της προοπτικής που θέλουμε για εμάς και για τους νεότερους συναδέλφους μας των οποίων οι ελπίδες σφαγιάζονται στο βωμό της κερδοφορίας των λίγων και της ευημερίας των επιτήδειων.

Δεν θα καταθέσουμε όμως τα όπλα. Ο Σύλλογός μας, μαζί με την Ο.Τ.Ο.Ε. και όλους τους εργαζόμενους του κλάδου και της χώρας μας θα δώσει τις μάχες που πρέπει για τη διατήρηση και την ενίσχυση της κοινωνικής ασφάλισης που μαζί με την αναγκαία ύπαρξη ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους, αποτελούν την ασπίδα κάθε έλληνα πολίτη για την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς βιοτικού επιπέδου, αλλιώς και για τη δίκαια συμμετοχή του στην ανάπτυξη και στον πλούτο που παράγεται στη χώρα μας.

Από το βήμα αυτό σας καλώ όλους και όλες να αντισταθούμε στα σχέδια παραχάραξης και αποδιάρθρωσης του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Και η πρώτη μεγάλη απάντηση θα δοθεί στις 12 του μηνός, που θα συμμετάσχουμε στην απεργία που έχει κηρύξει η Γ.Σ.Ε.Ε. και Α.Δ.Ε.Δ.Υ. με την συγκέντρωση που θα κάνουμε στις 10 η ώρα έξω απ' τα γραφεία της Ο.Τ.Ο.Ε..

Ευχαριστώ πολύ

Ομιλία κ. Νίκου Παπαϊωάννου Προέδρου ΣΥ.ΤΑ.ΤΕ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική τη σημερινή ημερίδα όχι μόνο γιατί θα μας δώσει την ευκαιρία να συζητήσουμε για ένα θέμα που χωρίς αμφιβολία ενδιαφέρει το σύνολο των εργαζομένων του χώρου μας αλλά και γιατί θα δοθεί η δυνατότητα να ακουστούν αλήθειες και να καταρριφθούν μύθοι και παρανοήσεις που συστηματικά και για χρόνια έχουν καλλιεργηθεί.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις.

Η πρώτη, αφορά στην αναγκαιότητα δημιουργίας ενός συγκροτημένου και ενιαίου μετώπου δράσης όλων των συλλογικών οργάνων στο χώρο της Εθνικής τα οποία με αίσθημα ευθύνης και υπευθυνότητας, με ειλικρίνεια και αλληλοενημέρωση και κυρίως χωρίς αποκλεισμούς θα επιχειρήσουν να αντιμετωπίσουν και αυτήν την επίθεση στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Οφείλω επίσης να πω ότι οι συνθήκες που επικρατούν εδώ και 6 περίπου μήνες ευνοούν την ανάληψη κοινής πηλέον δράσης σε ανάληψης σπουδαιότητας θέματα και ελπίζω ότι αυτό θα συνεχιστεί και στο μέλλον, με τη σημερινή ημερίδα να έχει τη δική της συνδρομή σε μια τέτοια κατεύθυνση.

Η δεύτερη, αφορά την άποψη που κατά καιρούς επιχειρούν ορισμένοι κύκλοι να διακινήσουν, σύμφωνα με την οποία το ασφαλιστικό είναι θέμα και πρόβλημα που αφορά μόνο κάποιους εργαζόμενους. Το ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ όμως είναι θέμα και πρόβλημα κοινωνικό και ως τέτοιο θα πρέπει να αντιμετωπίζεται και αφορά όλους – κράτος, εργοδότες και το σύνολο των εργαζομένων και συνταξιούχων.

Είναι κατά συνέπεια ευνόητο ότι ένα θέμα αυτής της σημασίας και σπουδαιότητας θα πρέπει να αντιμετωπίζεται από όλα τα προαναφερόμενα και άμεσα εμπλεκόμενα μέρη με την ίδια αξιοπιστία, σοβαρότητα και υπευθυνότητα, αποφεύγοντας παράλληλα τις εύκολες κινήσεις εντυπωσιασμού, τις προχειρότητες και τους πειραματισμούς.

Δυστυχώς οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι έχουμε ζήσει όλα τα προς αποφυγήν προαναφερόμενα και επιπλέον έχουμε υποστεί τις αναμφίβολες συνέπειες τους που δεν είναι άληθες από το σταδιακό αλλά συνεχές ψαλίδισμα των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων, από την υποθήκευση ουσιαστικά του ασφαλιστικού μέλλοντός μας.

Παράλληλα οι παλαιότεροι από εμάς έχουμε υποστεί και σημαντική οικονομική αφαίμαξη γιατί ας μην ξεχνάμε πόσο έχει αυξηθεί από το 1990 το ποσοστό των ασφαλιστικών μας εισφορών.

Σε αυτό το δυσμενές περιβάλλον, πρωταγωνιστικό ρόλο διαδραματίζει το επίσημο κράτος με την εκάστοτε Κυβέρνηση.

Πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο, γιατί καταδεικνύει συμπεριφορές και νοοτροπίες, να θυμηθούμε ορισμένα γεγονότα που έχουν προηγηθεί της σημερινής κατάστασης. Έτσι σύμφωνα με τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης το 2004 ο τότε Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Παναγιωτόπουλος είχε δεσμευτεί στη Βουλή αναφέροντας ότι:

- α) «Προχωρούμε στην εφαρμογή των Ν. 3029 και 3232/2004 που ψήφισαν οι απεθλούσες κυβερνήσεις» (πρόκειται για νόμους που η Ν.Δ. είχε καταγγείλει και που τελικά δεν είχε ψήφισει)
- β) «Προχωρούμε στην άμεση και αποφασιστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής που στερεί πολύτιμους πόρους από τα ασφαλιστικά ταμεία»
- γ) «Προχωρούμε μετά από κοινωνικό διάλογο στον διοικητικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης με συνέχιση των συγχωνεύσεων, ομαδοποιήσεων, ενοποιήσεων».

Ακολούθησαν και νέες αντίστοιχες δεσμεύσεις τόσο από πλευράς του πρωθυπουργού όσο και από άλλους υπουργούς της τότε Κυβέρνησης, οι οποίες όπως αποδείχθηκε δεν ήταν παρά λόγια του αέρα που σκοπό είχαν να ρίξουν στάχτη στα μάτια των εργαζομένων και συνταξιούχων έτσι ώστε Κυβέρνηση και εργοδότες να κερδίσουν χρόνο, υποκρύπτοντας παράλληλα τις πραγματικές προθέσεις τους.

Προθέσεις τις οποίες εμείς ειδικά οι τραπεζοϋπάλληλοι τις είδαμε στην πράξη τον Ιούνιο του 2005 με την ψήφιση του περιβόητου νόμου για το ασφαλιστικό των Τραπεζών.

Στη διάρκεια της ίδιας περιόδου μια σειρά από τράπεζες προχώρησαν μονομερώς σε προγράμματα εθελούσιας εξόδου του προσωπικού τους χωρίς βέβαια να πραγματοποιήσουν τις απαιτούμενες αναλογιστικές μελέτες και αρνούμενες να καλύψουν

το κόστος που αυτές συνεπάγονταν για τα Ασφαλιστικά μας Ταμεία. Επέληξαν δηλαδή ως βασική πολιτική τους να μεταφέρουν στα Ταμεία μας σημαντικό μέρος του κόστους της αναδιοργάνωσης των Τραπεζών αγνοώντας επιδεικτικά τους όρους και τις προϋποθέσεις των Ασφαλιστικών Νόμων αλλήλ και των καταστατικών των Ταμείων που προβλέπουν σύνταξη αναηγοιστικών μελετών και κάλυψη των οργανικών ελλειμμάτων.

Πάλι την ίδια περίοδο υπήρξαν δηλώσεις του τότε Υπουργού και Υφυπουργού Απασχόλησης σύμφωνα με τις οποίες τονιζόταν η υποχρέωση των Τραπεζών να καλύψουν το κόστος των προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου.

Από την πλευρά της η Διοίκηση της Τράπεζας και συγκεκριμένα ο επικεφαλής της δήλωνε σε συνεντεύξεις του ότι δεν θεωρεί ότι η εθελούσια θα δημιουργήσει προβλήματα στα Ταμεία μας και ότι σε κάθε περίπτωση ακόμη και αν υπάρξουν ελλείμματα – εφόσον αυτά πρόκειται να ενταχθούν στο ΙΚΑ- θα τα αναλάβει το κράτος. Τόσο απλή ήταν και είναι τα πράγματα για τον Πρόεδρο, σε ένα θέμα που απασχολεί χιλιάδες εργαζόμενους και συνταξιούχους.

Θα ήθελα να θυμίσω δύο ακόμη γεγονότα:

1) το από 3/5/06 μήνυμα εσωτερικής επικοινωνίας της Διοίκησης που κυκλοφόρησε αμέσως μετά το αίτημα της για υπαγωγή της κύριας και επικουρικής ασφάλισης μας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΕΤΑΤ και Ε.Τ.Ε.Α.Μ. με το οποίο δεσμευόταν για έναρξη ειλικρινούς και ουσιαστικού διαλόγου με τους εργαζόμενους και

2) τη δέσμευση του Γενικού Διευθυντή τόσο στο Προεδρείο του Συλλόγου μας όσο και στην συνεδρίαση του Ταμείου Αυτασφάλειας στις 11/12/06 ότι θα εισηγηθεί στην Διοίκηση την καταβολή προς τα Ασφαλιστικά μας Ταμεία ποσών (ως minimum) αντίστοιχων με τα ποσά που είχαν καταβληθεί στην προηγούμενη εθελούσια.

Το αποτέλεσμα και αυτών των δεσμεύσεων ήταν ακριβώς το ίδιο με όσων των αντίστοιχων προηγούμενων.

Θα μπορούσα να συνεχίσω για πολύ ακόμα την αναδρομή σε ανάλογα γεγονότα, χαρακτηριστικά του επιπέδου αξιοπιστίας, σοβαρότητας και υπευθυνότητας των θεσμικών συνομιλητών μας.

Θεωρώ όμως ότι είναι πλέον σαφές από τα προαναφερόμενα και δεν κρίνω σκόπιμο να σας κουράσω περισσότερο. Άλλωστε είναι γνωστό και πρόσφατο το κερα-

σάκι της τούρτας, με τα προεκλογικά τρία «ΟΧΙ» του πρωθυπουργού για το ασφαλιστικό.

Οι αρχές για τη διατήρηση του Δημόσιου χαρακτήρα της Ασφάλισης, για την ανάγκη βιωσιμότητάς της και για τη στήριξή της μέσα από τριμερή χρηματοδότηση θεωρώ ότι είναι αδιαπραγμάτευτες και δεσμευτικές για όλους μας.

Επιπλέον όμως θα πρέπει άμεσα και αποφασιστικά, μετά και την ολοκλήρωση της αναγκαίας τεκμηρίωσης των θέσεων μας, να κάνουμε χρήση και της δικαστικής οδού, γιατί δυστυχώς μετά από όλα όσα έχουν συμβεί δεν είναι δυνατόν να εναποθέτουμε τις ελπίδες μας σε συνεννοήσεις και ειλικρινείς διαλόγους.

Ενδεχόμενα αν είχε υπάρξει προσφυγή στη δικαιοσύνη εδώ και μία δεκαετία να είχε διαμορφωθεί ένα ευνοϊκότερο για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους της Εθνικής ασφαλιστικό τοπίο.

Δεν είναι πάντως δυνατόν να συνεχιστεί η μη τήρηση των υποχρεώσεων προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία τόσο από πλευράς του Κράτους όσο και από πλευράς των εργοδοτών. Ούτε βέβαια μπορούμε να επιτρέψουμε τις απαράδεκτες παρεμβάσεις σε συμφωνίες ιδιωτικού τύπου μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών. Πρόκειται για κατάφορες παραβιάσεις του Συντάγματος, των Νόμων και των Διεθνών Κανόνων.

Εμείς, οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας, υφιστάμεθα τις συνέπειες της αθέτησης των νομοθετημένων υποχρεώσεων της, οι οποίες πολύ αναλυτικά καταγράφονται στο ομοιογουμένως ιδιαίτερα αποκαθηυπτικό και χρήσιμο βιβλίο του Γιώργου Ρωμανιά όπως:

- α) η μη κάλυψη από πλευράς της Εθνικής των ετήσιων οργανικών ελλειμμάτων του Ταμείου Συντάξεων σύμφωνα με τα όσα προβλέπει ο Ν. 2084/92
- β) η μη εκπλήρωση της υποχρέωσης καταβολής από την Τράπεζα μέρους των συνταξιοδοτικών παροχών των υπαλλήλων της Κτηματικής η οποία συγχωνεύτηκε με την Εθνική
- γ) η παράλειψη υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών επί του καταβαλλόμενου στους εργαζομένους bonus
- δ) οι επιβαρύνσεις των Ασφαλιστικών μας Ταμείων από τα προγράμματα εθελουσίας εξόδου και άλλα πολλά.

Θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι σημαντικό μέρος των αναφερόμενων ως κερδών της Εθνικής έχουν υφαρπαγεί από τα Ασφαλιστικά μας Ταμεία.

Οι εμφανιζόμενοι στην κοινή γνώμη ως τιμητές του Ασφαλιστικού Συστήματος και κατέπαγγελημα κινδυνολογούντες θα πρέπει να αποκαλυφθούν όπως και η λειτουργία τους σε βάρος της κοινωνίας, των αποθεματικών και της παρουσίας των Ταμείων, των κατακτημένων με αγώνες ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας προκειμένου να ωφεληθεί μια μικρή ομάδα ανθρώπων.

Στο σημείο αυτό θεωρώ ότι θα ήταν χρήσιμο να επαναλάβω την πρόσφατη τοποθέτηση του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κάρολου Παπούλια ότι «όσο οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι τόσο μεγαλώνει ο κίνδυνος για τη συνοχή του κοινωνικού ιστού».

Τελειώνοντας θα ήθελα να εκφράσω την πεποίθησή μου για την υποχρέωση που έχουμε ως Συληλογικά Όργανα να καλύψουμε **το αδιαμφισβήτητο κενό ενημέρωσης των ασφαλισμένων** σχετικά με τις γενικού ενδιαφέροντος αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Ταμείων. Πιστεύω ότι θα πρέπει να εξετάσουμε σοβαρά την περίπτωση έκδοσης –ανά τακτά χρονικά διαστήματα- ενός ενημερωτικού φυλλαδίου έτσι ώστε όλοι οι συνάδελφοι να γνωρίζουν τις προτάσεις και τις θέσεις των εκπροσώπων τους στα Ταμεία αλλά και τις τελικές αποφάσεις των Δ.Σ.

Ευχαριστώ πολύ

Ομιλία κ. Αλέκου Τζούλη Προέδρου Συλλόγου Συνταξιούχων Ε.Τ.Ε.

Κυρίες και κύριοι, πρώτα απ' όλα θέλω και εγώ να συγχαρώ το Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. γι αυτή την πρωτοβουλή. Τέτοιες ημερίδες αναδεικνύουν τα προβλήματα και με την προσπάθεια όλων εφευρίσκονται λύσεις.

Μεταφέρω τον χαιρετισμό επίσης των συναδέλφων μου συνταξιούχων. Μεταφέρω και την αγανάκτηση και την ανησυχία τους γιατί οι άνθρωποι αυτοί πάλησαν, δούλησαν 40 χρόνια, ανέθρεψαν, δημιούργησαν αυτά τα Ταμεία, αυτούς τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και ακούνε από τα ραδιόφωνα και από τις τηλεοράσεις και βλέπουν στις εφημερίδες ότι έφτασε σε σημείο ο Λογαριασμός Επικούρησης να μην είναι σε θέση να καταβάλει τη μηνιαία επικούρηση.

Πώς μπορεί λοιπόν να μην αγανακτήσει κάποιος όταν επί 40 χρόνια κατέβαλλε τις εισφορές του, καταβάλλονταν οι συνεισφορές, μιλάμε για 50% των εισφορών, είναι οι εισφορές που καταβάλλουμε στα Ταμεία και από την άλλη μεριά, όταν τότε είχαν δημιουργηθεί αυτά τα σημαντικά Ταμεία, φτάνουν λοιπόν στο σημείο να μην έχουν ρευστό για να καταβάλουν τις επικουρήσεις Δεκεμβρίου π.χ. που διανύουμε καθώς και το δώρο Χριστουγέννων;

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ συνηθίζω και λέω τα πράγματα με τ' όνομά τους. Αυτό θα κάνω και σήμερα. Υπαίτιοι γι' αυτήν την κατάσταση σαφώς και είναι οι εκάστοτε Διοικήσεις της Τράπεζας που ξεκίνησαν από το 1999 τις αθρόες αυτές εθελούσιες εξόδους, οι οποίες δημιούργησαν κατά την ταπεινή μου άποψη το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπήρξε στα Ταμεία αυτά.

Βεβαίως συνήργησαν και άλλοι. Δε θ' αναφερθώ στο κομμάτι αυτό. Ωστόσο λέω τα πράγματα με τ' όνομά τους. Και για ποιο λόγο; Γιατί όταν γίνονται εθελούσιες εξόδοι και δεν γίνονται αναληροιστικές μελέτες που ορίζει ο νόμος και μάλιστα πραγματικές, όχι μελέτες που θα τις κάνει η Διοίκηση, η εργοδοσία ή η πολιτεία όπου βέβαια δείχνει άλλου είδους ποσά, όταν λοιπόν δεν γίνονται άλλου είδους μελέτες και καταβάλλονται με Συλλογικές Συμβάσεις παρακαλώ, κάποια ποσά στα Ταμεία, αυτό δημιουργεί πρόβλημα. Και δημιουργήθηκε το πρόβλημα.

Ευθύνεται λοιπόν 95% η εκάστοτε Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας, που αντί να καταβάλει αυτά που όφειλε να καταβάλει στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, κατέβαλλε ψυχία. Πώς λοιπόν να μη δημιουργηθεί πρόβλημα στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, όταν δεν καταβάλλονται 50% περίπου εισφορές στα Ταμεία αυτά, είναι οι εισφορές των εργαζόμενων, η συνεισφορά της Τράπεζας και αντ' αυτού αρχίζει την επόμενη ημέρα να καταβάλει συντάξεις και επικουρήσεις;

Πώς ν' αντέξουν λοιπόν αυτά τα Ταμεία; Έχει κατά συνέπεια υποχρέωση η Τράπεζα να καλύψει αυτά τ' ανοίγματα. Θεωρώ ότι έχει υποχρέωση νομική για τους λόγους που ανέφερε ο Πρόεδρος, ο κ. Γιαννακόπουλος, να μην τους αναφέρω κι εγώ, αλλή και ηθικούς. Κυρίως ηθικούς.

Πέραν του ότι θεωρούμε ότι ο Λογαριασμός Επικούρησης είναι Λογαριασμός εγγυημένων παροχών, πέραν αυτού όμως, ακριβώς λόγω των εθελουσίων εξόδων των κρυφών και φανερών, αποστέρησε τεράστια κονδύλια από τα Ταμεία η Τράπεζα.

Οφείλει κατά συνέπεια να καλύψει τώρα τα ελλείμματα που παρουσιάζονται. Και γι αυτό το λόγο λέω ότι αγανάκτησαν οι συνταξιούχοι όταν είδαν ότι υπάρχει πρόβλημα να καταβληθούν οι επικουρήσεις.

Με τη σύμφωνη γνώμη τη δική μας, των άλλων Συλλόγων των εν ενεργεία, καταφέραμε και ξεπεράσαμε για την ώρα το πρόβλημα. Το πρόβλημα όμως είναι αυριανό, πάλη συνεχίζει να υπάρχει. Πρέπει κατά συνέπεια να εξευρεθεί πάλη εκείνος ο τρόπος που θα λύσει άπαξ δια παντός το πρόβλημα.

Και δεν ξέρω πότε θα πάμε στο ΙΚΑ, και δεν ξέρω αν θα γίνει τελικά αυτή η επιθυμία, η μεγάλη αποδεκτή της Ο.Τ.Ο.Ε. και όλων ημών για το ενιαίο επικουρικό Ταμείο. Υπάρχει όμως αυτή τη στιγμή αυτό το λεγόμενο μόρφωμα, που το λέμε όλοι, το ΕΤΑΤ.

Κατά την ταπεινή μας άποψη, αν δεν καταφέρουμε να δημιουργήσουμε το Ενιαίο Επικουρικό Ταμείο για όλους τους τραπεζικούς, θα πρέπει το ίδιο αυτό το ΕΤΑΤ να μετεξεληχθεί σε ένα Ενιαίο Επικουρικό Ταμείο. Δεν υπάρχουν άλλες λύσεις. Δεν υπάρχουν διάφοροι χορηγοί για τα συγκεκριμένα Ταμεία.

Εκείνη που πρέπει να καταβάλλει τ' ανοίγματα, επαναλαμβάνω, είναι η Τράπεζα και προς αυτή την κατεύθυνση κινούμαστε όλοι μαζί με τη μόνη διαφορά ότι εμείς οι συνταξιούχοι θέλουμε ν' αντιμετωπιζόμαστε ισότιμα και σε καμία περίπτωση δεν θα δεχθούμε να μην καταβληθούν οι επικουρήσεις στους συνταξιούχους. Σε καμία περίπτωση.

Και αυτό βέβαια είναι ευχή και σκέψη και των άλλων Συλλόγων, των εν ενεργεία, του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. και του ΣΥΤΑΤΕ. Δεν διανοούμεθα δηλαδή να επιτρέψουμε να μην πληρωθούν οι επικουρήσεις στους συνταξιούχους.

Υπάρχουν πολλές λύσεις. Εμείς βλέπουμε την πρώτη, την κυρίαρχη πρώτα απ' όλα, ότι οφείλει η Τράπεζα να καλύψει αυτά τ' ανοίγματα έτσι ώστε να μη δημιουργηθεί πρόβλημα στο μέλλον. Εάν δημιουργηθεί πρόβλημα σε αυτή την προσπάθεια που κάνουμε, υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις και βεβαίως θεωρούμε ότι και η άποψη του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. και η άποψη του ΣΥΤΑΤΕ είναι ίδια, ότι θα καταβληθούν οι επικουρήσεις στους συνταξιούχους, κι από κει και πέρα θα βρούμε τους τρόπους εκείνους να καταφύγουμε ακόμα και στη Δικαιοσύνη γιατί θεωρούμε οπωσδήποτε ότι η Τράπεζα έχει νομικές ευθύνες.

Αυτά και τίποτε άλλο. Σας ευχαριστώ συνάδελφοι.

Ομιλία κ. Γιώργου Ρωμανιά Επιστημονικού Συμβούλου ΙΝ.Ε.-Γ.Σ.Ε.Ε.-Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί φίλοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια μικρή παρέκκλιση, να μην αναηύσω την εισήγησή μου τη γραπτή που υπάρχει στο φάκελο.

Θα σας παρακαλέσω να τη διαβάσετε. Εγώ θα περιοριστώ να πω δυο τρία πράγματα γύρω από το κείμενο της εισήγησης και τα υπολοιπα θα μου επιτρέψετε να τα μεταφέρω σ' ένα γενικό επίπεδο ασφαλιστικής σημερινής πρακτικής και προοπτικών.

Το πρώτο που θέλω να πω γύρω από το λογαριασμό επικούρησης και θέλω να το συνδέσω με τη γενική εικόνα που επικρατεί και τη γενική φιλολογία που αυτές τις μέρες αναπτύσσεται, γύρω από τα επικουρικά Ταμεία: Υπάρχει αγαπητοί φίλοι ένα μεγάλο σφάλμα στην προσέγγιση αυτού του ζητήματος.

Δεν έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η επικουρική ασφάλιση είναι κληδική ασφάλιση. Θα το καταλάβουμε καλή εάν σκεφτούμε τη σχέση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με τις Κληδικές Συμβάσεις εργασίας.

Η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας καθορίζει το «πάτωμα», το ελάχιστο. Οι Κληδικές Συλλογικές Συμβάσεις έχουν τη δυνατότητα βελτίωσης και αν θέλετε να πάμε και πιο πέρα, οι επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις έχουν τη δυνατότητα ακόμα μεγαλύτερης βελτίωσης.

Αν τα μεταφέρουμε αυτά στο συνταξιοδοτικό τομέα, θα δούμε ότι οι κληδικές συντάξεις, η επικουρική ασφάλιση όπως έχει επικρατήσει να λέγεται στη χώρα μας, επέχει την έννοια, τη λειτουργία των κληδικών συμβάσεων εργασίας.

Η λογική λοιπόν ότι θα πρέπει να τις ρίξουμε όλες σ' ένα επίπεδο, 20% έχει λησθεί, είναι λάθος. Διότι με ποια λογική ένα επικουρικό Ταμείο το οποίο έχει τη δυνατότητα στα πλαίσια της κληδικής λειτουργίας του να δίνει κάτι παραπάνω να το αποκλείσουμε; Αυτό είναι πανευρωπαϊκή πρωτοφανής πρακτική.

Υπάρχουν επικουρικά Ταμεία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Επειδή τα έχουμε μελετήσει από το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε., σας λέω ότι σε όλες αυτές τις χώρες, τα κληδικά επικουρικά Ταμεία έχουν τη δική τους δυναμική και τη δική τους συμπληρωματική λειτουργία.

Δε μπορείς να τους βάλεις καπέλο από πάνω. Βεβαίως θα δεχθούμε ότι υπάρχει η δυνατότητα να μπει ένα ελάχιστο όριο. Εκείνα δηλαδή τα Ταμεία τα οποία δεν δίνουν την ελάχιστη παροχή που δίνει το μεγάλο επικουρικό, να υποχρεωθούν να δώσουν κι αυτά την ελάχιστη παροχή και απομένει να δούμε πώς θα υποχρεωθούν.

Αλλά η λογική που αναπτύσσεται αυτό τον καιρό για το συνολικό δείκτη αναπήρωσης κύριας και επικουρικής ασφάλισης, είναι λάθος. Δεν υπάρχει θέμα να συνδέουμε το ένα με το άλλο. Εκτός εάν δεχθούμε ότι όλη αυτή η λογική είναι εκ του πονηρού και θέλουμε με έμμεσο τρόπο, σε κάποια μεταβατικά στάδια, να καταργήσουμε την επικουρική ασφάλιση εντάσσοντάς την κατ' αρχήν σ' έναν μεγαλύτερο δείκτη αναπήρωσης αλλά έχοντας στο πίσω μέρος του κεφαλιού μας την προοπτική στα επόμενα χρόνια να την καταργήσουμε ολοσχερώς.

Αυτό το δεύτερο προκύπτει και από κάτι άλλο: Οι τραπεζοϋπάλληλοι που προσλαμβάνονται μετά την 1η του Γενάρη του 2005, πηγαίνουν στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Έχω πει πολλές φορές. Ποιο Ε.Τ.Ε.Α.Μ.; Υπάρχει Ε.Τ.Ε.Α.Μ.; Υπάρχει κανένα Ταμείο που να λέγεται Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και να' χει ένα ευρώ στο συρτάρι του;

Το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. όπως υπάρχει σήμερα, δεν έχει ούτε ένα ευρώ στο συρτάρι του. Είναι εκείνα που θα πάρει και είναι εκείνα που του χρωστάει το ΙΚΑ. Ο νόμος 3029, ο νόμος Ρέππα όπως έχουμε συνηθίσει να τον λέμε, ο νόμος αυτός προέβλεπε ότι μέχρι το Δεκέμβριο του 2003 θα έπρεπε να του τα έχει αποδώσει το ΙΚΑ, εντάξει, θα δεχθούμε ότι μπορούσε να δοθεί και μια παράταση ενός-ενάμισι έτους ακόμη. Ήταν όμως μια σωστή προσέγγιση.

Είπε ότι όλα τα οφειλόμενα, από τη στιγμή που το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. ως επικουρικό κλάδο του ΙΚΑ το πήραμε και το βγάλαμε και το κάναμε ανεξάρτητη νομική προσωπικότητα, καθώς ο νόμος προέβλεπε ότι θα έπρεπε και το ΙΚΑ να του αποδώσει αυτά που του όφειλε για να μπορεί να λειτουργήσει.

Σήμερα που έχουν περάσει 5 χρόνια από τότε, το ΙΚΑ όχι μόνο δεν έχει αποδώσει ούτε ένα ευρώ, αλλά εξακολουθεί να εισπράττει και τις τρέχουσες εισφορές. Το χρέος του ΙΚΑ δηλαδή μεγαλώνει. Κάθε μέρα που περνάει, κάθε μήνας που περνάει, προστίθενται κι οι νέες εισπράξεις.

Έχουμε υπολογίσει στο Ινστιτούτο Εργασίας ότι το χρέος του ΙΚΑ προς το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. ξεπερνά τα 5 δις ευρώ. Το χρέος είναι πάρα πολύ μεγάλο. Και συνεχίζεται. Και θα σας πω ακόμα κάτι: Στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ που πέρασε πριν από 20 μέρες από το Διοικητικό Συμβούλιο για το 2008, δεν προβλέπεται ούτε ένα ευρώ να δοθεί. Ούτε και το 2008 θα δοθεί το παραμικρό.

Πώς πας λοιπόν έναν πληθυσμό σ' αυτό το επικουρικό το οποίο βρίσκεται σε καθεστώς όχι δυσπραγίας αλλά οικονομικής ανυπαρξίας;

Είναι λοιπόν ένα μεγάλο ζήτημα και θα πρέπει να το δούμε κατά την άποψή μου με αυτό το πρίσμα.

Οι επικουρικές συντάξεις καθώς δίνουν όσο δίνουν, είναι μια πρακτική πανευρωπαϊκή κι όπου και να πάτε δε θα συγκρίνει κανείς τη μία με την άλλη. Είναι η αλληλεγγύη, που σας είπα νωρίτερα, των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των ειδικών συμβάσεων εργασίας.

Ένα δεύτερο ζήτημα: Επειδή ελήχθησαν ορισμένα πράγματα δε θέλω να τ' αφήσω απαρτήρητα γιατί είναι χρήσιμη η κουβέντα σήμερα, είναι χρήσιμη γιατί μας δίνει κάποια, θα μου επιτρέψετε να πω, γενικότερη θεώρηση της κατάστασης.

Όταν ήème δείκτης αναπηήρωσης στην Εήλήδα και ισχύει και για τη δική σας περίπτωση και για όλο τον κόσμο, δυστυχώς εννοούμε μόνο τη σχέση της σύνταξης που θα πάρεις με το μισθό που έχεις την ώρα που υποβάλλεις την αίτηση. Από κει και πέρα χάνεται το παιχνίδι. Διότι δεν προστατεύεται ο συνταξιούχος, δεν προστατεύεται η σύνταξη. Και όσο περνά ο καιρός, καθώς το είπε ο Γιώργος ο Γιαννακόπουλος, άήλο τι ήème ως θεωρητικό δείκτη αναπηήρωσης που είναι στατικός, ισχύει μόνο για συγκεκριμένη χρονική στιγμή και άήλο πώς εξελίσσεται στη συνέχεια, που ο συνταξιούχος χάνει τη δυναμισμό του, χάνει την αγοραστική του δύναμη.

Ακόμα, θέλω να προσθέσω κάτι που είναι χρήσιμο, εήέχθη και νωρίτερα: Υπάρχει η διεθνή σύμβαση 102 που αποτελεί τον κορμό της κοινωνικής ασφάλισης στην Εήλήδα και σε όλο τον κόσμο. Η χώρα μας την έχει επικυρώσει με ειδικό νόμο και οι ειδικοί νόμοι που επικυρώνουν διεθνείς Συήλογικές Συμβάσεις Εργασίας, πρέπει να σας πω ότι είναι ισχυρότεροι σε σχέση με τους άήλους νόμους.

Η χώρα μας ήοιπόν έχει επικυρώσει αυτή τη διεθνή Συήλογική Σύμβαση Εργασίας η οποία ήέει ότι σε κάθε περίπτωση που έχουμε αήηαγές που αφορούν και την οικονομική ήειτουργία ενός προγράμματος, συστήματος, σχήματος κοινωνικής ασφάλισης, πρέπει να προηγούνται αναήοιγοιστικές μεήέτες.

Και αυτό έχει την έννοιά του. Διότι άήλο πράγμα είναι να πεις «έήα να κάνουμε μια συμφωνία και θα σου δώσω ένα ποσό» και άήλο πράγμα είναι να κάνεις αναήοιγοιστική μεήέτη να δεις τι προοπτική αυτής της αήηαγής σε έναν χρονικό ορίζοντα 30, 40 ή 50 ετών.

Διότι, όπως ξέρετε, τα Ασφαήιστικά Ταμεία που χορηγούν συντάξεις δεν είναι μαγαζιά που έχουν εισπράξεις και πληρωμές σε ετήσια βάση. Έχουν υποχρεώσεις οι οποίες ανάγονται εις το μέήον, σε μια μακρόχρονη χρονική περίοδο, στη διάρκεια της οποίας θα πρέπει να είναι σε θέση να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, να καταβάήουν τις συντάξεις. Δεν είναι για ένα, δύο ή τρία χρόνια, είναι για μια οήόκληρη ζωή των συνταξιούχων.

Ακόμη, επειδή εήέχθησαν ορισμένα πράγματα για το τι έγινε με τους Ν. 3371, 3455 και με τις σχετικές αναήοιγοιστικές μεήέτες, θέλω να σας ήηροφορήσω ότι οι αναήοιγοιστικές μεήέτες που έγιναν για όήες τις Τράπεζες, επιτρέψτε μου την έκφραση, δύσκολη και βαριά έκφραση αήήά θα την πω, είναι «μαϊμούδες».

Και είναι «μαϊμούδες» για ποιο ήόγο: Διότι η αναήοιγοιστική μεήέτη στηρίζεται σε ορισμένες παραδοχές. Εάν οι παραδοχές είναι εσφαήμένες, είναι εσφαήμένο και το αποτέήεσμα. Δεν μπορείς ήοιπόν να κάνεις αναήοιγοιστική μεήέτη και να έχεις προεξοφήητικό επιτόκιο 55. Διότι όήες οι μεήέτες αυτές έχουν προεξοφήητικό επιτόκιο 5%.

Η τεήευταία έκθεση του ΟΟΣΑ, φετινή, του Μαΐου του 2007, μας ήέει ότι σ' αυτές τις μεήέτες πρέπει να έχουμε αναήοιγοιστικό επιτόκιο 2%. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι τα χρήματα που βγάζω ότι οφείήουν οι Τράπεζες να δώσουν στο ΙΚΑ, είναι ήιγότερα από τα μισά, σε ό,τι αφορά την πραγματικότητα, από τα πραγματικά μεγέθη με τα οποία θα χρεωθεί το ΙΚΑ.

Υπάρχει και κάτι άλλο: Οι μετέτεροι υπολογίζουν, για να δοθούν στο ΙΚΑ τα χρήματα από τις Τράπεζες, το λεγόμενο συνταξιοδοτικό δικαίωμα, όταν είναι γνωστό ότι οι Τράπεζες θα καταβάλουν το ειδικό συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Διότι σωστά ο νόμος Ρέππα έχει προβλέψει ότι με τις εντάξεις των 8 Ειδικών Ταμείων, οι ασφαλισμένοι που μετακινούνται στο ΙΚΑ μετακινούνται φέροντες μαζί τους και τα δικαιώματα που είχαν από τα καταστατικά των Ταμείων τους.

Υπάρχει λοιπόν εδώ ένα θέμα μεγάλο. Διότι ερχόμαστε και ενισχύουμε ως πολιτεία τις Τράπεζες, για να έχουν κερδοφορία της τάξης του 50-60%, που είναι πανευρωπαϊκό ρεκόρ. Ενισχύουμε τις Τράπεζες σε βάρος του ΙΚΑ και σε βάρος και εσάς και όλων των συνταξιούχων και ασφαλισμένων του ΙΚΑ οι οποίοι θα δουν τα οικονομικά του Ιδρύματος να πέφτουν.

Και εδώ θα κάνω μια παρένθεση μικρή για να σας πω απλώς και μόνο, περισσότερα θ' ακούσετε αργότερα, σε άλλες εκδηλώσεις, ότι σήμερα το ΙΚΑ εμφανίζει ως περιουσία τα στοιχεία του ενεργητικού του και μόνο, ότι οι οφειλές είναι περίπου στο ίδιο ύψος.

Το ΙΚΑ είναι νεκρός Οργανισμός. Δεν έχουμε ακόμα προχωρήσει στην καταγγελία αυτών των στοιχείων, διότι περιμένουμε την εξέλιξη του λεγόμενου διαλόγου. Την κατάλληλη ώρα θα βγούμε. Περί νεκροψίας πρόκειται, που δεν την έχουμε κάνει ακόμα. Την ξέρουμε όμως τη δουλειά και την κατάλληλη ώρα θα βγούμε.

Διότι το οπλοστάσιό μας πρέπει να σας πω είναι πολύ ισχυρό και θέλω να σας πω, επιτρέψτε μου να το πω αυτό το πράγμα, επειδή χρόνια τώρα στο Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε. ασχολούμαστε μ' αυτά τα ζητήματα και δεν ασχολούμαστε ως φτωχοί επαρχιώτες, αλωνίζουμε την Ευρώπη, είμαστε σε επικοινωνία με τ' αρμόδια Υπουργεία με τα Συνδικάτα, ακόμα και με άλλους κοινωνικούς φορείς για να ξέρουμε προς τα πού πάει γενικά το σύστημα.

Θέλω λοιπόν να πω ότι μιλούμε, είπα πριν από λίγο, για ένα γενικό επικουρικό το οποίο είναι οικονομικώς ανύπαρκτο, αλλιά μιλούμε και για έναν φορέα κύριας ασφάλισης που είναι περίπου στην ίδια μοίρα και ο οποίος δεν έχει μέλη.

Και θα σας πω ακόμα ότι ακόμα κι η μελέτη του διεθνούς Γραφείου Εργασίας η οποία δεν ολοκληρώθηκε αλλιά μας εστάλη, την ξέρετε, σ' ένα κομμάτι τα πρώτα προκαταρκτικά συμπεράσματα, στηρίζεται σε στοιχεία που αγνοούν τις υποχρεώσεις του ΙΚΑ. Δε μας συμφέρει να το προχωρήσουμε το θέμα σ' αυτή τη φάση.

Σταματώ εδώ, απλώς και μόνο για να έχετε μια συναίσθηση ποια πρακτική ακολουθείται και προς τα πού οδηγούνται οι ασφαλισμένοι, και εσείς.

Θα ήθελα ακόμα κάτι άλλο: Δε θέλουμε ενοποιήσεις Ταμείων; Όχι. Οι ενοποιήσεις Ταμείων, το έχουμε πει και το έχουμε ξεκαθαρίσει είναι πολιτικώς σωστή επιλογή. Αλλιά είναι ένα άδαιο πουκάμισο, άμα ης ότι «θέλω ενοποίηση Ταμείων» και σταματάς εκεί.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα έχει ανακύψει με το λεγόμενο Ταμείο επιστημόνων. Δε σας ενδιαφέρει, αλλιά μπαίνουμε σε μια λογική και γι' αυτό θα πω μια κουβέντα γι' αυτό το θέμα. Ξέρετε τι σημαίνει ότι παίρνω το 10% των κοινωνικών πόρων που έχουν αυτά τα Ταμεία;

Αυτό σημαίνει ότι θα πάρει από το Ταμείο των Δικηγόρων 14 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, θα πάρει από τους Δημοσιογράφους 4 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, θα πάρει απ' τους Μηχανικούς 280.000 ευρώ το χρόνο γιατί έχουν χαμηλούς κοινωνικούς πόρους, και θα πάρει από τους Γιατρούς 671.000 ευρώ το χρόνο γιατί αυτοί έχουν ακόμη χαμηλότερους κοινωνικούς πόρους.

Εάν πάρει αυτά τα λεφτά, τα Ταμεία αυτά όλα και των γιατρών και των δικηγόρων και των Μηχανικών και των Δημοσιογράφων σήμερα, είναι λειτουργικώς πλεονασματικά. Κάθε χρόνο δηλαδή, σήμερα, αυτά που εισπράττουν είναι παραπάνω από αυτά που πληρώνουν.

Όμως στο μέλλον τα πλεονάσματα αυτά θα τους χρειαστούν. Διότι αν τους τ' αφαιρέσεις, 14 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο των Δικηγόρων δεν είναι μικρή δουλειά, ή 4 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο των Δημοσιογράφων. Δεν είναι μικρή δουλειά. Αυτά τα Ταμεία σε 15 χρόνια θα είναι κι αυτά λειτουργικώς ελλειμματικά.

Δηλαδή πού καταλήγουμε; Εάν ακοηουθηθεί αυτή η μέθοδος των ενοποιήσεων, τελικά θα καταλήξουμε να κάνουμε και τα πλεονασματικά Ταμεία σε λίγα χρόνια να είναι κι αυτά ελλειμματικά.

Είναι λοιπόν ένα κεντρικό ζήτημα, όταν λέμε ενοποιήσεις Ταμείων να ξεκαθαρίσουμε τουλάχιστον δυο πράγματα. Το πρώτο: Εκείνοι που φεύγουν από ένα Ταμείο και πάνε σ' ένα άλλο, θα πάρουν μαζί τους τα δικαιώματα που έχουν από το Ταμείο από το οποίο αποχωρούν, ή θα πάνε μ' ένα μειωμένο καθεστώς δικαιωμάτων στο νέο Ταμείο;

Ο νόμος Ρέππα εδώ είχε κάνει μια σωστή πρόβλεψη και γι αυτό δεν άνοιξε μύτη. Σαράντα χρόνια αγωνιζόμασταν και λέμε πότε θα πάνε τα λεγόμενα ευγενή Ταμεία στο ΙΚΑ κτλ. Είδατε ότι έγινε η ρύθμιση και δεν άνοιξε μύτη. Διότι βρήκαμε τη σωστή αναλογία, βρήκαμε το σωστό ισοζύγιο. Πήραν οι ασφαλισμένοι τα δικαιώματά τους μαζί τους και πήγαν ή πάνε ή θα πάνε στο καθεστώς αυτό.

Ταυτόχρονα όμως υπάρχει ήδη ένα ζήτημα για τις ενοποιήσεις Ταμείων, που θα πρέπει να ξεκαθαριστεί προκαταβολικά. Το Ταμείο το καινούργιο που δέχεται, εισδέχεται τους ασφαλισμένους από τα άλλα Ταμεία, κάποια στιγμή θα πληρώσει συντάξεις. Πού θα βρει τα λεφτά;

Θα πρέπει να γίνει οικονομική μελέτη, το προβλέπει κι αυτό ο νόμος Ρέππα, θα πρέπει να γίνει οικονομική μελέτη να δούμε με τι ποσό θα επιβαρυνθεί ώστε να προικοδοτηθεί το Ταμείο να μπορέσει να κάνει στη συνέχεια τις πληρωμές του.

Είδαμε λοιπόν ότι αυτή η οικονομική μελέτη που προβλέπεται από το νόμο, έγινε με λίθος παραδοχές. Και δεν έχει μικρή σημασία το γεγονός ότι οι ίδιοι αναλογιστές, και οι δύο που έκαναν τις μελέτες, να μην πω και οι τρεις, έχουν βάθει στο τέλος της μελέτης τους, το τρισέλιδο που πήραν από το Υπουργείο Οικονομίας με υπογραφή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομίας που τους λέει «θα κάνετε τις μελέτες με αυτές τις παραδοχές».

Είναι δηλαδή δεδομένο το αποτέλεσμα που θα βγει. Οι αναλογιστές λοιπόν, όντας επαγγελματίες, είπαν «εμείς θα φέρουμε την ευθύνη ότι τόσα θα είναι τα λεφτά;» Έκαναν τους

Λογαριασμούς, επισυνάψανε όμως και το τρισέλιδο και δηλώνουν, θα το δείτε σ' όλες τις μελέτες αυτό, στην αρχή της μελέτης ότι εμείς δε φέρουμε ευθύνη για το αποτέλεσμα, το αποτέλεσμα είναι συνέπεια του συνημμένου πακέτου παραδοχών.

Δηλαδή οι ίδιες οι μελέτες εξ' ύπαρχής με την εισαγωγή τους, αμφισβητούν την ορθότητα των αποτελεσμάτων τους, που δε χρειάζεται και ιδιαίτερη συζήτηση να το καταλάβουμε.

Θέλω να πω δυο κουβέντες για το λογαριασμό επικούρησης. Θα σας τα πει κι ο Τάσος ο Πετρόπουλος, τα είπε κι ο Γιώργος νωρίτερα, τα είπε ο κ. Παπαϊωάννου, εγώ θα πω δυο κουβέντες μόνο γιατί έχει σημασία.

Υπήρχε μια διάταξη στο παλιό Καταστατικό, το Καταστατικό του '53, που έλεγε όντως ότι η Διαχειριστική Επιτροπή μπορεί ν' ανεβοκατεβάξει, ν' αυξάνει ή να μειώνει το ποσοστό Επικούρησης. Αυτή η διάταξη καθόριζε βέβαια ότι το σύστημα ήταν καθορισμένης εισφοράς, έδινε δηλαδή τη δυνατότητα στη Διαχειριστική Επιτροπή να δε ποια είναι τα έσοδα, ποιες είναι οι δαπάνες, πώς δουλεύει ο λογαριασμός, την εν γένει λειτουργία του Λογαριασμού και ενδεχομένως να μειώσει το ποσοστό επικούρησης που είχε η ίδια προηγουμένως καθορίσει. Αυτό το έλεγε το Καταστατικό του '53.

Μετά την ενοποίηση της Εθνικής με την Αθηνών, το Καταστατικό αυτό που βγήκε, περιέλαβε αυτή τη διάταξη. Όμως το '96 το Καταστατικό άλλαξε και αυτή η διάταξη απαλείφθηκε με την έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας. Αποδέχθηκε δηλαδή η Τράπεζα την αλλαγή, την κατάργηση, την απόσυρση αυτής της συγκεκριμένης διάταξης.

Εκτός αυτού, η όλη λειτουργία του Λογαριασμού Επικούρησης, εντάσσεται μέσα στο γενικό πλαίσιο των εργασιακών σχέσεων. Δεν είναι μια αυτόνομη ρύθμιση την οποία κάναμε και τελειώσαμε, είναι μέσα στη διαδικασία των εργασιακών σχέσεων όπως αυτές εξελίσσονται στην πορεία του χρόνου, ήταν και η λειτουργία του Λογαριασμού Επικούρησης.

Επομένως η Τράπεζα ναι μεν οφείλει να δώσει το 9% και το 3,5% οι εργαζόμενοι, όμως με την αλλαγή του καταστατικού, και έχει μεγάλη σημασία ότι το Καταστατικό ήταν έτσι κι έγινε αλλιώς, καταργήθηκε αυτή η διάταξη, έδειχνε πρόθεση η κατάργηση της διάταξης, έδειχνε αποδοχή από την Τράπεζα η κατάργηση της διάταξης, ότι δηλαδή η Διαχειριστική Επιτροπή μπορούσε και να μειώνει το ποσό στο Επικούρησης.

Η Τράπεζα δέχθηκε να καταργηθεί αυτή η δυνατότητα της Επιτροπής, αποδέχθηκε δηλαδή ότι από δω και πέρα πλέον, μπορεί να δίνει ο Λογαριασμός Επικούρησης, ακόμα και όταν η τρέχουσα, η οργανική του διάρθρωση είναι τέτοια που να δείχνει ότι τα έσοδά του δεν επαρκούν.

Προκύπτει εξ' αυτού και μέσα στο πνεύμα των γενικών εργασιακών σχέσεων, ότι η Τράπεζα αποδέχθηκε ότι θα είναι εκείνη η υπεύθυνη πλέον για να πληρώνει τις επιπλέον διαφορές που θα προκύπτουν.

Με βάση αυτά, υπάρχει αναλυτικότερη επεξεργασία στο κείμενο της εισήγησής μου την οποία θα δείτε, νομίζω ότι είναι σαφής πλέον η πρόθεση, η αποδοχή από την Τράπεζα της ευθύνης της για να καλύπτει τις όποιες περαιτέρω δαπάνες τις οποίες έχει ο λογαριασμός.

Με την κατάργηση άηλωστε αυτής της διάταξης, η παροχή του Λογαριασμού Επικούρησης μετετράπη και από παροχή καθορισμένης εισφοράς έγινε εγγυημένης παροχής, έγινε σύνταξη εγγυημένης παροχής. Αυτό σημαίνει, η διαφορά των δυο εννοιών σας είναι γνωστή φαντάζομαι, μια κουβέντα, στο σύστημα της εγγυημένης παροχής ξέρεις εκ των προτέρων τι θα πάρεις όταν έρθει η ώρα να συνταξιοδοτηθείς. Θα πάρεις το τόσο τοις εκατό του συντάξιμου μισθού, το ποσοστό επικούρησης που λείει η Διαχειριστική Επιτροπή.

Στο λογαριασμό καθορισμένης εισφοράς δεν ξέρεις τι θα πάρεις. Θα δώσεις την εισφορά σου, αυτό είναι σίγουρο, αυτό είναι καθορισμένο, αλλιώς όταν έρθει η ώρα να πάρεις σύνταξη αυτό θα εξαρτηθεί, αυτό που έλεγγε προηγουμένως το Καταστατικό, από το ποια θα είναι η γενικότερη διάρθρωση των εσόδων και των δαπανών του Λογαριασμού.

Είναι λοιπόν σαφές ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα μεγάλο κενό. Η Τράπεζα μέχρι στιγμής δεν έχει βάλει το χέρι στην τσέπη, οφείλει να το βάλει. Νομίζω ότι πρέπει ν' αρχίσει πλῆον μια πίεση, να ξεκαθαρίσει πλῆον το τοπίο και ν' αντιληφθεί η Τράπεζα ότι οι υποχρεώσεις της έχουν και νομική ισχύ και σε κάθε περίπτωση έχουν γίνει ήδη αποδεκτές και από την ίδια.

Τελειώνοντας, θέλω να κάνω ακόμα μια πολύ μικρή αναφορά σε σχέση με το τι μέλλει γενέσθαι. Είναι δεδομένο ότι θα περιμένουμε ένα νομοσχέδιο, το περιμένουμε άηλωστε, περί τα μέσα του Γενάρη. Το νομοσχέδιο αυτό έχω την αίσθηση ότι τελικά θα είναι ηπιότερο απ' ό,τι έχει μέχρι τώρα ληχθεί. Βεβαίως σε ορισμένα σημεία θα είναι σκληρό. Ηπιότερο αλλιώς πάντως σκληρό.

Εγώ τελειώνοντας θέλω να σας διαβεβαιώσω, ότι στη Γ.Σ.Ε.Ε. έχουμε επίγνωση, γνωρίζουμε το πώς πρέπει να λειτουργήσει το σύστημα, έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένη επεξεργασμένη πρόταση, είμαστε δίπλα στην Ο.Τ.Ο.Ε. και στους Συνηθόγους-μέλη της, με τους οποίους και συνεργαζόμαστε πάρα πολύ καλά και θέλω να σας εμπνεύσω ένα είδος εμπιστοσύνης.

Θα προχωρήσουμε με όσο μεγάλη αγωνιστική δυνατότητα έχουμε αλλιώς και με όσο το δυνατόν μπορείτε να φανταστείτε περισσότερη τεχνοκρατική τεκμηρίωση.

Ευχαριστώ πολύ

Ομιλία κ. Τάσου Πετρόπουλου Εργατολόγου - Νομικού Συμβούλου Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι είναι καλή η στιγμή που είμαι εδώ και ο πρώην Υπουργός, ο Χρήστος Πρωτόπαπας και συνάδελφος για να γίνεται μια συζήτηση για το Ασφαλιστικό κάτω από το πρίσμα όθων των νομικών παρεμβάσεων που υπήρξαν τα τελευταία χρόνια.

Δε θα επαναλάβω την εισήγησή μου, υπάρχει μέσα στο φάκελο, επίσης υπάρχει και η γνωμοδότησή μου μαζί με άλλες πέντε γνωμοδοτήσεις. Τα συμπεράσματα είναι κοινά απ' όθους τους γνωμοδοτούντες.

Βρίσκω την ευκαιρία όμως να κάνω μια κάπως αιρετική προσέγγιση στο θέμα για να μιλήσουμε ενθουμούμενοι το ξεκίνημα των επικουρικών Ταμείων, σε τι αποσκοπούσαν τα επικουρικά Ταμεία και ποια είναι η αντιμετώπισή τους σήμερα.

Τον Αύγουστο που μας πέρασε, ο Πρωθυπουργός, αναφερόμενος στο ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας μας, επανέλαβε το προεκλογικό πρόγραμμα του έτους 2004 και δήλωσε ότι το ασφαλιστικό μοντέλο που προτείνει διακρίνεται σε τρία επίπεδα.

Το πρώτο είναι η κύρια σύνταξη στην τριμερή χρηματοδότηση, πληρώνει και το κράτος δηλαδή, το δεύτερο επίπεδο είναι η επικουρική ασφάλιση που βασίζεται στη χρηματοδότηση ασφαλισμένου και εργοδότη, και το τρίτο βεβαίως η ιδιωτική ασφάλιση που συμπληρώνει τα άλλα δύο επίπεδα και μόνον.

Επαναλαμβάνω τη δήλωση του Πρωθυπουργού ως προς την επικουρική ασφάλιση: «Χρηματοδοτείται μόνο απ' τον εργοδότη και απ' τον ασφαλισμένο». Και αναρωτιέται κανείς: Τι λόγος πέφτει στην Κυβέρνηση ν' ανακατεύεται σ' ένα θέμα που δεν την αφορά κατά τα άλλα;

Φυσικά δεν είναι θέση δική μου και δεν μπορεί να είναι θέση δική μου το ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει ν' αδιαφορεί γι αυτόν τον φορέα. Αλλά όταν θα ενδιαφέρεται, θα πρέπει να τον αναβαθμίζει αυτόν τον φορέα της ασφάλισης, όχι να τον υποβαθμίζει. Διότι κατά το Σύνταγμα τουλάχιστον έχει μια υποχρέωση προστασίας.

Επομένως δε νοείται προστασία εάν η παρέμβαση οδηγεί σε αδυνάτισμα, σε απόσχιση πόρων, που μια πολιτική βεβαίως υπάρχει για να διευκολύνει μια τέτοια εξέλιξη. Και ποια είναι αυτή η πολιτική στην προκειμένη περίπτωση στην Εθνική Τράπεζα;

Έχουμε αφ' ενός την παρέμβαση του νόμου 3371 για το ΕΤΑΤ που με πρόσχημα τα διεθνή λογιστικά πρότυπα αποτελεί την ευκαιρία, μια σημαντική, μεγάλη ευκαιρία που όλη οι Τράπεζες την αδράχνουν, ακόμα και η Τράπεζα Αττικής θέλει να βάλει ένα ασφαλιστικό πρόγραμμα ιδιωτικού χαρακτήρα πέρα για πέρα στο ΕΤΑΤ, για ν' απαληθαι από εισφορές.

Και τι κάνει η Εθνική: Από το 2005 και μετά, όσους ασφαλισμένους έχει τους μεταβιβάζει, τους διοχετεύει στο ΙΚΑ. Ο νόμος για το ΙΚΑ Ε.Τ.Ε.Α.Μ. όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 2084, προβλέπει ότι εάν η σχέση ασφαλισμένου διαταραχθεί και πέσει κάτω από το 1 προς 2, δύο εργαζόμενοι ένας ασφαλισμένος, τότε υπάγεται υποχρεωτικά το επικουρικό Ταμείο στο TEAM.

Μα αυτό εδώ έχει προαναγγελθεί. Έχει προδιαγραφεί ως εξέλιξη, αν έτσι παραμείνουν τα πράγματα. Εφ' όσον η Εθνική προσλαμβάνει είτε συνεργάτες με συμβάσεις ως να είναι ελεύθεροι επαγγελματίες χωρίς να δικαιούνται να μπουν στα Ασφαλιστικά Ταμεία, είτε τους υπαγάγει στο ΙΚΑ TEAM, είναι βέβαιο ότι πολύ γρήγορα θα υπάρξει αυτή η προϋπόθεση που προβλέπει ο νόμος, καθώς το προέβλεπε τότε, αλλιώς για κανονικές συνθήκες, όχι για ανώμαλες πέρα για πέρα παρεμβάσεις που δημιουργούν τέτοιου είδους προβλήματα και που θυμίζει σ' εμένα τουλάχιστον αυτό που ήνε οι νομικοί πως ένας νόμος δεν κρίνεται κυρίως για τα καλά που επιφέρει όταν θα εφαρμοστεί σωστά, αλλιώς για τα δεινά που προκαλεί όταν εφαρμόζεται λάθος.

Εδώ έχεις μια πρόβλεψη ορθή, εάν πραγματικά έχεις κανονικές συνθήκες, εσφαλισμένο όμως αποτέλεσμα κάτω απ' αυτή την ανώμαλη παρέμβαση νομοθέτη που έρχεται εκ των υστέρων και δημιουργεί αυτό το βέβαιο έλλειμμα στα Ταμεία, έλλειμμα το οποίο όμως δε μπορεί να γίνεται επιχείρημα για την κατάργηση δικαιωμάτων των ασφαλισμένων αντί της προστασίας τους.

Θέλω να δανειστώ ένα παράδειγμα από την πρόσφατη συζήτηση που έγινε για τα δομημένα ομόλογα. Ακούσαμε από την Κυβέρνηση να λέγεται ότι ήταν λίγο άσχετοι αυτοί που διοικούσαν, γι αυτό επέλεξαν επενδύσεις που δεν ήταν αποτελεσματικές και την πληρώνουν οι ασφαλισμένοι και τα Ταμεία.

Εδώ έχουμε έναν φορέα ασφάλισης, με Πρόεδρο τον Διοικητή της ίδιας της Τράπεζας ή τον Υποδιοικητή. Εκ τεκμηρίου δεν είναι άσχετοι. Όχι μόνο δεν είναι άσχετοι, είναι και πάρα πολύ αποδοτικοί, πάντα ήταν οι Διοικητές της Εθνικής Τράπεζας επιβεγμένοι για την ικανότητά τους σε σχέση με άλλους.

Τι τρέχει άραγε και εδώ δημιουργείται ένα θέμα που προκαλεί σοβαρές ανησυχίες στον Πρόεδρο των Συνταξιούχων και λέει «δε θα πάρουμε συντάξεις το Δεκέμβριο;»

Η δική μας η θέση είναι ότι τέτοιου είδους πρόβλημα δε μπορεί ν' ανακύπτει, δεν έχει καμία βασιμότητα ένας τέτοιος φόβος διότι η παροχή αυτή όπως θεσμοθετήθηκε από ιδρύσεως του Λογαριασμού Επικούρησης, έχει χαρακτήρα μισθού, είναι μισθός και η εισφορά, είναι και το αντάλλαγμα μισθός, διότι το αντάλλαγμα έρχεται μέσω της εισφοράς

που καταβλήθηκε όλη τα προηγούμενα έτη και απ' τον ίδιο τον εργαζόμενο αλλή και από την Τράπεζα για λογαριασμό του.

Γι αυτό το λόγο ακριβώς ουδέποτε σκέφθηκε η Εθνική Τράπεζα να μειώσει αυτή την παροχή κατά το παράδειγμα που ανέφερε πριν ο κ. Ρωμανιάς. Μοιλονότι είχε αυτό το δικαίωμα, να μειώσει την παροχή, ποτέ δεν μείωσε την παροχή, ανεξαρτήτως αν το πρόέβηπε αρχικά η σύμβαση που είχε γίνει, διότι περί συμβάσεως πρόκειται καθώς αυτός ο κανονισμός παροχής των συντάξεων, το Καταστατικό όπως λέγεται, ουδέποτε τέθηκε κατά τον τρόπο τουλάχιστον το νομικό που ξέρουμε ότι εγκρίνονται τα καταστατικά στα Δικαστήρια.

Είναι μια ιδιωτική υπόθεση, είναι μια σύμβαση στην ουσία που εμπεριέχεται στους γενικούς όρους εργασίας. Αυτομάτως λοιπόν, όποιος εργαζόμενος προσλαμβάνεται από την Εθνική Τράπεζα, όλοι αυτοί οι όροι που προβλέπει το Καταστατικό, το λεγόμενο Καταστατικό, εισάγονται στη σφαίρα της ατομικής τους σύμβασης και είναι δικαιώματα από την ίδια του την ατομική σύμβαση και δεν είναι δυνατόν αυτά να μεταβληθούν χωρίς τουλάχιστον συμφωνία από την πλευρά του Συλλόγου των εργαζόμενων ή με ένα γενικό Σύμφωνο Εργασίας κατά τους όρους του Εργατικού Δικαίου και επομένως μια τέτοια παρέμβαση χωρίς τη συμμετοχή των εργαζόμενων, τη συμφωνία των εργαζόμενων που οδηγεί πολύ περισσότερο σε μειώσεις των δικαιωμάτων ή σε αφαίρεση δικαιωμάτων από όσους προσλήφθηκαν από το 2005, δεν είναι νοτή.

Μ' αυτή την έννοια λοιπόν, τελειώνω εδώ την παρέμβασή μου με τη θέση ότι δεν έχει εδώ εφαρμογή του άρθρο 11 του Ν. 997/79, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 2084, διότι είναι αυτονόητη η ευθύνη της Εθνικής Τράπεζας και εκ της συμβάσεως από την αφετηρία ακόμα ισχύος της, αλλή και διότι η ίδια υπαίτιως δημιούργησε λόγους που προκαλούν δυσχέρειες οικονομικές οι οποίες είναι δυσχέρειες όχι δομικές, είναι προσωρινές.

Επομένως με τα κατάλληλα μέτρα όπως ευθύνεται κι όπως οφείλει να παρέμβει, αυτή η εξέλιξη θα μπορούσε να είναι διαφορετική, μπορεί να είναι διαφορετική και πράγματι να υπάρχει ισοζύγιο μεταξύ εισφορών και παροχών με την ίδια την ευθύνη που είχε η Εθνική Τράπεζα και την είχε πάντα και με βάση το σκεπτικό που το 1995 προτάχθηκε στη Διοίκησή της και αποφάσισε την τροποποίηση του λεγόμενου Καταστατικού ώστε να καταβληθεί η παροχή εκ των συντάξιμων αποδοχών.

Αυτά είχα να πω, θα ήταν καλύτερα βέβαια ν' αναπτυσσόταν μια συζήτηση, αλλή νομίζω ότι μέσα από τα υλικά που υπάρχουν μέσα στο φάκελο μπορεί κανείς ν' αναπτύξει και τις σκέψεις του, υπάρχουν κι εκεί απαντήσεις.

Σας ευχαριστώ

Ομιλία κας Κατερίνας Παπακώστα Εκπροσώπου Ν.Δ. - Βουλευτή Β' Αθήνας

Καλημέρα σας. Εγώ πήρα και το φάκελο που μου έδωσαν οι εργαζόμενοι της Εθνικής Τράπεζας. Ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση.

Να σας μεταφέρω τον θερμό χαιρετισμό του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργού της χώρας, του Κώστα Καραμανλή, να σας πω ότι πραγματικά είναι πολύ ενδιαφέρουσα η συζήτηση και η ατζέντα την οποία έχετε ανοίξει εν όψει της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Να σας πω επίσης ότι τα συμπεράσματα αυτής της συζήτησης, και να σας παρακαλέσω να μας τα διαβιβάσετε γιατί ήδη η Κυβέρνηση με δική της πρωτοβουλία όπως γνωρίζετε, έχει ανοίξει έναν ευρύτατο διάλογο καλόπιστο, ουσιαστικό, ο οποίος δεν έχει να κάνει, ο διάλογος αυτός, με όρους επικοινωνίας ή με όρους εντυπώσεων.

Ένας διάλογος ο οποίος ακούει τους πάντες, ακούμε τις προτάσεις όλων των κοινωνικών εταίρων, των εμπλεκόμενων φορέων και την κοινωνία συνοδικά, διότι αυτή είναι η έννοια και η πεμπτουσία του διαλόγου και βεβαίως στη συνέχεια, από τη ζύμωση, η οποία θα προκύψει μέσα από τη συζήτηση, η οποία είναι ανοιχτή, διότι πρέπει να σας πω κι εδώ θέλω να σας το μεταφέρω υπευθύνως, αυτή τη

στιγμή δε μεταφέρω τη δική μου άποψη αλλήλ μεταφέρω την άποψη της Κυβέρνησης, η Κυβέρνηση δεν αντιδικεί με κανέναν.

Η Κυβέρνηση συζητά με τους πάντες. Προτεραιότητά μας είναι το συμφέρον των πολλών και μέλημά μας είναι να διασφαλίσουμε πρωτίστως και κυρίως, και φαντάζομαι μέλημα όλων μας, αυτούς που είναι χαμηλότερα όλων, είναι οι ομάδες εκείνες οι οποίες βάλλονται περισσότερο και νομίζω ότι αυτό πρέπει να κάνει μια σοβαρή και πολιτικά υπεύθυνη Κυβέρνηση και βεβαίως η Κυβέρνηση δεν πυροβολεί τους πολίτες.

Και βεβαίως, αυτό που θέλω να σας μεταφέρω σήμερα είναι πως η Κυβέρνηση δια του κρατικού προϋπολογισμού εγγυάται και τους μισθούς, αλλήλ μιας και κουβεντιάζουμε για Ασφαλιστικό, για τις συντάξεις των εργαζόμενων και βεβαίως χωρίς αιφνιδιασμούς αυτό θα γίνει μέσα από το διάλογο, μέσα από μια ήπια προσέγγιση.

Και βεβαίως, να μου επιτρέψετε, χρησιμοποιώ το «βεβαίως» διότι θέλω να μεταδώσω, αντίθετα με την κινδυνολογία, αντίθετα με όλη αυτά τα οποία ακούγονται προσπαθώντας να δημιουργηθεί ένα κλίμα ανασφάλειας μέσα στο οποίο τα άνθη του κακού μέσα ή έξω από εισαγωγικά, θα μπορέσουν ν' αναδείξουν ως νέες διαφορετικές από εκείνες τις οποίες η Κυβέρνηση επιθυμεί και τελείως μακριά από την πολιτική βούληση και τη φιλοσοφία της Κυβέρνησης, να μου επιτρέψετε λοιπόν να σας μεταφέρω κλίμα ασφάλειας και εμπιστοσύνης.

Η Κυβέρνηση δεν είναι απέναντι στην κοινωνία, ούτε απέναντι στους πολίτες ούτε εκδικείται εκείνους οι οποίοι παίρνουν συντάξεις επειδή πληρώνουν μεγαλύτερες εισφορές, συντάξεις υψηλότερες.

Αυτό λοιπόν το οποίο σας λέω με σαφήνεια είναι ότι ανοίξαμε το Ασφαλιστικό με πολιτικό θάρρος, με πολιτική υπευθυνότητα, συζητώντας με τους πάντες, χωρίς να είμαστε από καθ' έδρας εμείς που θα επιβάλλουμε χωρίς διάλογο τις δικές μας απόψεις, «αποφασίζομεν» δηλαδή «και διατάσσομεν» και χωρίς να βάζουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί.

Σας λέω δε πως αν στρουθοκαμηλήσουμε εμείς οι πολιτικοί διολισθαίνοντας στις σειρήνες του λαϊκισμού, τότε θα προσφέρουμε πολύ κακές υπηρεσίες, όπως τόσα χρόνια συνέβαινε, οι πολύ κακές υπηρεσίες, σ' αυτό που ονομάζεται ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο εάν μείνει έτσι όπως είναι, αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, και το ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα, κινδυνεύουν οι επόμενες γενιές, γιατί γι αυτούς νοιαζόμαστε και γι αυτούς γίνεται η επαναρρύθμιση και η μεταρρύθμιση για το ασφαλιστικό σύστημα, θα κινδυνεύσουν να μην έχουν τα δικαιώματα τα οποία έχουν οι παλιότερες, οι εμπειρότερες γενιές, οι νεότερες αλλιώς οι πίσω από εμάς δεν θα τα έχουν αυτά τα δικαιώματα.

Κι αυτό νομίζω πως δεν είναι ούτε πολιτικά, ούτε ηθικά, ούτε κοινωνικά δίκαιο. Σας λέω λοιπόν ότι πολύ καλή κάνετε και το θίγεται και όποιος προσέρχεται κινδυνολογώντας προσφέρει κακή υπηρεσία.

Κλείνοντας θέλω να σας πω για το θέμα της ατζέντας σας. Πρέπει να σας πω ότι η Νέα Δημοκρατία είναι κατ' αρχάς πάντοτε στο πλευρό των εργαζόμενων. Αυτό είναι σαφές. Διότι ξάφνου τώρα κάποιοι ανακάλυψαν ότι θα πάνε με την πλευρά των εργαζόμενων.

Όταν είσαι Κυβέρνηση μετράς πόσο είσαι στο πλευρό των εργαζόμενων και εκεί ισχύει η ρήση «εμετρήθητε, εξυγίσθητε και ευρέθητε ελληνοπαρείς». Εμείς οι πολιτικοί όταν δεν λειτουργούμε μ' αυτό τον τρόπο. Όταν είμαστε στην αντιπολίτευση όλοι μας ανεξόδως μπορούμε να είμαστε στο πλευρό των εργαζόμενων. Οι υπεύθυνες Κυβερνήσεις όμως είναι εκείνες, με τις πολιτικές τις οποίες ξεδιπλώνουν και τις οποίες υλοποιούν, οι οποίες στην πράξη φαίνονται πια αν είναι στο πλευρό ή απέναντι στους εργαζόμενους.

Άρα λοιπόν εμείς είμαστε στο πλευρό των εργαζόμενων ουσιαστικά με πολιτικές, οι οποίες έχουν περιεχόμενο που κατευθύνεται προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί είναι αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας και χωρίς τους εργαζόμενους καμία Κυβέρνηση δεν μπορεί να προχωρήσει το αναπτυξιακό της έργο, την παραγωγική διαδικασία, τίποτα δεν μπορεί να προχωρήσει. Οι εργαζόμενοι είναι αυτοί οι οποίοι παράγουν πλούτο.

Πρέπει να σας πω λοιπόν ότι όσον αφορά το πρόβλημά σας, με σαφήνεια, με ευθύτητα και με καθαρές κουβέντες, διότι πληροφορήθηκα ότι και οι εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων δεν τοποθετήθηκαν με σαφήνεια, εμένα θα μου επιτρέψετε να τοποθετηθώ με σαφήνεια και με καθαρές κουβέντες.

Δεν μεταφέρω απλώς τους χαιρετισμούς του Προέδρου, μπαίνω και στην ουσία. Προκύπτει λοιπόν απ' όλης τις γνωμοδοτήσεις πράγματι ότι η Εθνική Τράπεζα έχει σαφείς υπο-

χρεώσεις να καλύψει όχι μόνο τα οργανικά ελλείμματα αλλιά και τα ελλείποντα ποσά όπως έχει εμμέσως πηλη σαφώς παραδεχθεί διαχρονικά με αποφάσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο

Δεύτερον: Υπάρχει συγκεκριμένος νόμος, ο οποίος, κ. Πρωτόπαπα, είναι του 2005, στο άρθρο 69, ο οποίος τι λέει: Ότι είναι σαφής ως προς την υποχρέωση της Τράπεζας, να καταβάλλει το κόστος της δαπάνης σε περίπτωση εθελοουσίας εξόδου και όχι ν' αναγορεύονται, να βαφτίζονται θέλτε να το πείτε, όπως θέλτε χαρακτηρίστε το, οικιοθελούς αποχωρήσεις.

Η Τράπεζα με μεγάλη ικανοποίηση εγώ το είδα ως πολίτης και ως πολιτικός, προσφάτως ανακοίνωσε και υπερκέρδη της τάξεως του 1,3 δις ευρώ μόνο για το πρώτο 9μηνο του 2007. Σήμερα υπάρχει, απ' ό,τι μας ενημερώνετε, αδυναμία καταβολής σύνταξης του Λογαριασμού Επικούρησης.

Λοιπόν, εγώ θα σας έλεγα ότι πολύ καλά κάνετε και το θίγεται το θέμα αυτό. Γιατί όμως το θέμα αυτό, και αναλαμβάνουμε την πολιτική ευθύνη γι αυτό με την έννοια να δούμε τι ακριβώς συμβαίνει, για ποιο λόγο η εγγυήτρια δεν αποδίδει αυτή την ώρα τις υποχρεώσεις της, δεν είναι συνεπής ή δεν μπορεί ν' ανταποκριθεί τούτη την ώρα στις υποχρεώσεις της και αναρωτιέμαι τώρα εγώ, για ποιο λόγο αυτό θίγεται σήμερα –καλώς κάνει και θίγεται, μη με παρεξηγήσετε- και δεν εθίγετο επί σειρά ετών όπου πράγματι συνέβαινε ακριβώς το ίδιο πράγμα.

Εν πάση περιπτώσει, όπως και να' χει το θέμα, εμείς ανοίγοντας την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, είμαστε διατεθειμένοι ν' ακούσουμε τις θέσεις, τις απόψεις σας, να δούμε όλα αυτά τα ζητήματα βήμα-βήμα, κομμάτι-κομμάτι, εξειδικευμένα, άρθρο-άρθρο, διάταξη-διάταξη, έτσι ώστε να είμαστε και τίμιοι απέναντί σας και ξεκάθαροι και επιτέλους να λύσουμε ένα πρόβλημα το οποίο επί τόσα χρόνια, επί δεκαετίες ολόκληρες μας ταλαιπωρεί και μας ταλανίζει.

Κλείνοντας θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά για την πρόσκληση, να σας πω ότι με πολλή χαρά ειδικρινώς θα δεχθούμε τα συμπεράσματά σας κ. Πρόεδρε και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και αγαπητοί εργαζόμενοι, ακριβώς επειδή θέλουμε τη συμβολή σας.

Και ακριβώς επειδή επιζητούμε μέσα από το διάλογο ν' ανταποκριθούμε με λύσεις ρεαλιστικές για να οικοδομήσουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο, δίκαιο, ανταποδοτικό, που να κατοχυρώνει αυτούς οι οποίοι μπήκαν με άληους όρους πριν τα λεγόμενα ώριμα δικαιώματα, αλλιά να κατοχυρώνει και τις νέες γενιές, οι οποίες θα μπουν, να ξέρουν τους όρους, τις προϋποθέσεις και το κλίμα κάτω από το οποίο θα συνταξιοδοτηθούν μετά από αρκετά χρόνια, αρκετές δεκαετίες, μέσα όμως από ένα υγιές ασφαλιστικό σύστημα.

Σας ευχαριστώ θερμά

Ομιλία κας Εύης Χριστοφιλοπούλου Εκπροσώπου ΠΑ.ΣΟ.Κ. - Βουλευτή Περιφ. Αττικής

Αγαπητοί φίλοι του Προεδρείου, κ. Πρόεδρε της Ο.Τ.Ο.Ε., έχουμε εξ άλλου όπως ακούστηκε και τον πρώην Πρόεδρο της Ο.Τ.Ο.Ε. και Γ.Σ.Ε.Ε. τον Υπουργό κ. Πρωτόπαπα, τον κ. Κουσελά, τον αγαπητό συνάδελφο, καταρχήν θα ήθελα να μεταφέρω το θερμό χαιρετισμό του Γιώργου Παπανδρέου, του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το χαιρετισμό του και τα συγχαρητήρια γι αυτή την ημερίδα.

Τα συγχαρητήρια εκ μέρους μου αγαπητέ Πρόεδρε, είναι διπλά. Και είναι διπλά γιατί όπως καθόμουν και άκουγα τους συναδέλφους σας να μιλάνε, είδα έναν φάκελο γεμάτο από πολύ ουσιαστικές γνωμοδοτήσεις – θα τις δώσω στο γραφείο.

Ξέρετε λοιπόν να κάνετε ημερίδες και ν' ανοίγετε διάλογο για θέματα ασφαλιστικά, για θέματα που σας ενδιαφέρουν, τεκμηριωμένο με σοβαρούς ομιλητές, αληθιά και με φάκελο με στοιχεία.

Δυστυχώς, πραγματικά δυστυχώς, αυτό δεν ξέρει να το κάνει η Κυβέρνηση. Και αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στη δίνη κάποιων μεταρρυθμίσεων του ασφαλιστικού μας συστήματος και διεξάγεται στο Κοινοβούλιο ένας δήθεν διάλογος που ειλικρινά σας λέω με λύπη, ότι δεν υπάρχει ούτε μία κόλλη χαρτί κατατεθειμένη από πλευράς Κυβέρνησης.

Άρα, εσείς ξέρετε να κάνετε διάλογο, οι εργαζόμενοι γενικότερα ξέρουν να κάνουν διάλογο σοβαρό και συστηματικό για θέματα που τους ενδιαφέρουν, και δίνετε σήμερα εσείς ένα παράδειγμα για το πώς πρέπει να προσεγγίζουμε τα θέματα του Ασφαλιστικού.

Πρέπει να πω επίσης ότι η δική σας ημερίδα διεξάγεται σ' ένα κλίμα πολύ δύσκολο. Και εδώ θ' αναφερθώ στον κ. Παπαϊωάννου που μόλις πριν κατέβηκε απ' το βήμα. Είπε, και πολύ σωστά, ότι σ' αυτό το κλίμα, όπου υπάρχουν πάρα πολλή βάρη στους πολλούς και στους αδύναμους, είναι πολύ δύσκολο κανείς να σκεφτεί την ανάπτυξη, να έχει υγιή ανταγωνιστικότητα και να μπορεί πραγματικά να βάλει τις βάσεις γιατί αυτά είναι προαπαιτούμενα του Ασφαλιστικού, το Ασφαλιστικό δεν είναι στον αέρα, να βάλει τις βάσεις για μια πολύ ουσιαστική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος.

Από τη μια ο καταναλωτής συμπιέζεται με τα κύματα ακρίβειας, από την άλλη, και το ξέρετε, οι εργαζόμενοι πληρώνουν πολλούς φόρους και στερούνται πολλών δικαιωμάτων τους.

Και στην αιχμή του δόρατος, λυπάμαι πολύ που θα το πω, είστε εσείς οι τραπεζοϋπάλληλοι, εν προκειμένω οι υπάλληλοι της Εθνικής Τράπεζας, κάποτε της «μεγάλης μας φίλης»,

σήμερα μιας Τράπεζας η οποία πρέπει και οφείλει να επιβιώσει σ' ένα πάρα πολύ δύσκολο ανταγωνιστικό περιβάλλον, που όλοι ελπίζουμε να επιβιώσει κι εγώ προσωπικά, μια που δεν μπορώ εγώ να σας πω συναδέλφους, αλλιά που με συνδέουν 8 χρόνια συνεργασίας με τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης της Εθνικής Τράπεζας, όπου είχα την ευκαιρία και τη χαρά να γνωρίσω πάρα πολλούς από τους συναδέλφους σας και ν' αποκτήσω πολύ ουσιαστικές σχέσεις που με βοήθησαν πολύ στη μετέπειτα επαγγελματική μου ζωή.

Η Εθνική Τράπεζα λοιπόν, μέσα σ' αυτήν ολόκληρη τη δίνη, προσπαθεί απ' τη μια να επιβιώσει και επιβιώνει μια χαρά, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, αλλιά πώς επιβιώνουν οι εργαζόμενοι. Και θα πω ότι παρά το γεγονός ότι ολόένα και περισσότερες τραπεζικές υπηρεσίες και προϊόντα φεύγουν από τα χέρια των εργαζόμενων και αυτοματοποιούνται, δεν παύει ακόμα και στη σημερινή συγκυρία, το ανθρώπινο δυναμικό στον τραπεζικό χώρο να είναι κυρίαρχο, να είναι το πολυτιμότερο για εμάς κεφάλαιο που έχει η επιχείρηση.

Έρχομαι τώρα στα συγκεκριμένα του Ασφαλιστικού.

1) Ενοποιήσεις Ταμείων –τι λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Κατ' αρχήν να πω έναν λόγο και για την κύρια ασφάλιση. Οι ενοποιήσεις Ταμείων θα πρέπει να γίνονται με τρόπο: α) που να μην επιβαρύνουν υπέρμετρα το ΙΚΑ, αναφέρομαι στο Ν. 3029, υπάρχει μάλιστα και το άρθρο 4 παρ. 3 που το επιτάσσει, να μην επιβαρύνεται λοιπόν υπέρμετρα το ΙΚΑ και βάσει οικονομικών μελετών να πληρώνει ο εργοδότης αυτά που οφείλει να πληρώνει.

Τι γίνεται σήμερα το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, έχει ενταχθεί το Ταμείο της Αγροτικής Τράπεζας, έχει ενταχθεί το Ταμείο των Συνεταιριστικών Οργανώσεων και έχουν ενταχθεί με τρόπο που από τη μια η εργοδοσία πληρώνει πολύ λιγότερα και από την άλλη το ΙΚΑ επιβαρύνεται με εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ το χρόνο από αυτά τα Ταμεία.

Βεβαίως ο κ. Μαγγίνας, ο Υπουργός Απασχόλησης συνεχίζει να μας λέει ότι δεν αυξάνονται τα ελλείμματα του ΙΚΑ, διότι ελλειμματικό μπαίνει και άρα το έλλειμμα προστίθεται στο έλλειμμα, αλλιά αλλιά λέει ο νόμος Ρέππα, τον οποίο, όπως είπε ο αγαπητός μου φίλος και συνάδελφος κ. Κουσελάς, λένε ότι εφαρμόζουν, αλλιά εφαρμόζουν όπως θέλουν.

Έρχομαι τώρα στην επικούρηση: Η επικούρηση, και το ξέρετε πολύ καλά, με βάση το Ν.3029 και το άρθρο 11, με άλλον τρόπο θα γινόταν, με τρόπο που θα υπήρχε μια ενοποίηση των επικουρικών Ταμείων των Τραπεζών, μια ενοποίηση θα έφτιαχνε ένα μεγάλο Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, ένα Ταμείο το οποίο θα ήταν το Ταμείο Επικούρησης των τραπεζοϋπαλλήλων.

Σήμερα πού βρισκόμαστε: Σήμερα έχουμε τον 3371, ένα νόμο αντισυνταγματικό, ένα νόμο που παραβιάζει κάθετα τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των συλλογικών διαπραγματευόμενων, ένα νόμο που επιβαρύνει πάρα πολύ με την εφαρμογή του το ασφαλιστικό σύστημα.

Ήδη βιώσαμε τις ημέρες που προηγήθηκαν, την ένταξη του Λογαριασμού αλληλοβοήθειας της ALPHA BANK στο ΕΤΑΤ. Το ΕΤΑΤ είναι εθνογενές. Το ΕΤΑΤ δεν θα μπορέσει να σταθεί στα πόδια του, το ΕΤΑΤ είναι ένα μόρφωμα για να ξεπεταχτούν όπως όπως κάποιες γενιές τραπεζοϋπαλλήλων.

Εμείς θα συνεχίσουμε να δίνουμε τον αγώνα αυτόν. Εμείς δεν πιστεύουμε ότι εσείς πρέπει να πληρώσετε το μάρμαρο της επιβίωσης της Εθνικής. Εσείς είστε κομμάτι της επιβίωσης της Εθνικής για εμάς, το πιο πολύτιμο.

Τελειώνω λέγοντας ότι θα πρέπει όλοι ν' αντισταθούμε σ' αυτή την ηλιθια που προσπαθεί να σαρώσει τα πάντα. Θέλουμε μεταρρυθμίσεις, θέλουμε αλληλαγές, αληθιά οι αλληλαγές θέλουν δυο προϋποθέσεις:

Η μία είναι η συναίνεση και μπορούμε να πάμε προς αλληλαγές που ναι, θα βάλουμε όλοι κάτι γιατί νομίζω όλοι είμαστε εδώ, θα θελήσουμε λίγο να στερηθούμε απ' τη δική μας σύνταξη για να μπορούν να έχουν σύνταξη και τα παιδιά μας, αν ξέρουμε όμως ότι πρώτα και κύρια, με δίκαιο τρόπο, έχει πληρώσει τα οφειλόμενα η εργοδοσία μέσα από τα υπερκέρδη και εκεί θα δώσουμε κι εμείς κάτι μικρό, όπως δίνουμε στο νόμο Ρέππα το 1%.

Γι αυτό ο νόμος Ρέππα είχε και τη συναίνεση των εργαζόμενων, γιατί ήταν δίκαιος. Θέλουμε λοιπόν αλληλαγές, αληθιά αλληλαγές με κοινωνική προσαρμογή όπου τα βάρη κατανέμονται δίκαια. Και δίκαια σημαίνει ότι αυτός που είναι ισχυρός καταβάλλει πολύ.

Λέμε λοιπόν, και τελειώνω μ' αυτό, ότι πρέπει να θεσμοθετηθεί. Και καλούμε και την Κυβέρνηση αληθιά δεν ακούει, δεν ξέρει, δεν ακούει καθόλου. Ένα Ταμείο Αλληλεγγύης για τις επόμενες γενιές. Ένα Ταμείο Αλληλεγγύης των γενεών το οποίο θα είναι κουμπαράς. Το προτείνει κι η Γ.Σ.Ε.Ε. με άληθον τρόπο, να έρθουμε στο τραπέζι με τη Γ.Σ.Ε.Ε. και να το δούμε αυτό. Αληθιά να γίνει τώρα και να γίνει για όλους μας.

Και για τους νέους συναδέλφους σας. Και για πολλούς συναδέλφους σας, που είναι συνάδελφοί σας αληθιά δεν είναι υπάλληλοι της Εθνικής Τράπεζας και το γνωρίζετε πολύ καλά, το ζείτε καλύτερα από μένα.

Για όλες αυτές τις αλληλαγές πρέπει και μπορούμε να θεσμοθετήσουμε ένα φορέα που δε θα έχει πόρους απ' τα δικά σας τα Ταμεία, να πάρει απ' τα δικά σας τα Ταμεία ή των δημοσιογράφων και των γιατρών για να μπορέσει να χρηματοδοτήσει τις συντάξεις της μελλοντικής γενιάς, αληθιά θα έχει ειδικούς πόρους όπως από τις μετοχοποιήσεις, όπως από την πώληση ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, όπως, όπως...

Μπορούμε, η Γ.Σ.Ε.Ε. έχει κάνει κι εκείνη τις δικές της προτάσεις, να καθίσουμε στο τραπέζι και να το δούμε. Είναι όμως ανάγκη τώρα που γίνεται ο δικός σας αγώνας, ο δικός σας αγώνας για την επικούρηση τη δική σας, να δούμε και τον ευρύτερο αγώνα και να συσχετιστούμε όλοι σ' αυτόν.

Εμείς τουλάχιστον στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεσμευόμαστε ότι θα είμαστε δίπλα σας στον αγώνα τον δικό σας τον επιμέρους, αληθιά και στον αγώνα τον ευρύτερο για μια κοινωνία δίκαιη, που η οικονομία η ισχυρή δε θα γίνεται ισχυρή στις πλάτες των εργαζόμενων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ

Ομιλία κ. Σωτήρη Σιώκου Εκπροσώπου ΣΥΡΙΖΑ

Αγαπητοί οικοδεσπότες, αγαπητοί προσκεκλημένοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή το ένα σκέλος είναι οι εξελίξεις στο Ασφαλιστικό, να πούμε ορισμένα πράγματα σαν Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς και να καταλήξουμε στη δεύτερη ενότητα, «Παρόν και μέλλον του Λογαριασμού Επικούρησης προσωπικού Εθνικής Τράπεζας», αν και έχει περίπου καλυφθεί εξ ολοκλήρου.

Πριν πούμε για τις εξελίξεις στο Ασφαλιστικό, βέβαια δεν παρευρίσκεται εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, αλλά αυτό δε με νοιάζει από άποψη εκφοράς του λόγου να πω ότι πρέπει να εμπεδωθεί στους ασφαλισμένους και στον πληθυσμό ότι αυτή η Κυβέρνηση πρώτον έπρεπε να ζητήσει ένα πολιτικό συγνώμη για την απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου για την αντισυνταγματικότητα του νόμου 2084/92 σε σχέση με το εφ' άπαξ.

Πριν το ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο τα Συνδικάτα της εποχής εκείνης και πολιτικοί φορείς, είχαν πει ότι είναι αντισυνταγματικοί αυτοί οι νόμοι και έπρεπε να επικυρωθούν μετά από τόσα χρόνια απ' το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο και που βέβαια η Κυβέρνηση δεν έχει ακόμα την ευαισθησία να δώσει το πράσινο φως για να καταβληθούν τα οφειλόμενα σ' αυτούς τους ανθρώπους που έδωσαν ποσά

σε δικηγορικά γραφεία για να φτάσουν στη δικαίωση ή μη μέσω των Δικαστηρίων.

Υπάρχει το χαστούκι –χρησιμοποιώ βία στο λόγο μου με τον τρόπο αυτό, και ο 3371, εμείς τον αποκαλέσαμε «Ιουλιανό πραξικόπημα» και μάλιστα πιστεύω ότι θα δικαιωθούν οι τρεις έγκριτοι συνταγματολόγοι που η Ο.Τ.Ο.Ε. προσέτρεξε στη συμβουλή τους, που μίλησαν και δεν είναι ανάγκη να το πουν οι συνταγματολόγοι, για την κατάργηση της συλλογικής αυτονομίας.

Επίσης υπάρχει κι ένα τρίτο όπου σοβαρές κυβερνήσεις θα το έπαιρναν υπόψη, η υπόδειξη του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας γύρω από το Ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων. Ένας πυλώνας της παγκοσμιοποίησης που οι κυβερνήσεις εδώ στην Ελλάδα δεν τον έχουν σεβαστεί διαχρονικά, είναι ο μόνος που έχει τριμερή συμμετοχή από το 1918 και υπέδειξε κι έχει υποδείξει και το 2003 που δεν έχει εφαρμοστεί, κάποια standards, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, που προστατεύουν την εργασία και την ασφάλιση.

Να πω λοιπόν ότι στις εξελίξεις είναι και αυτά τα μέτρα τα οποία με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο έχουν εξαγγελθεί. Η κατάργηση της 35ετίας για τους παλαιούς και της 37ετίας για τους νέους, η παραμονή στην εργασία πέραν του 65ου έτους, η επίθεση στις αναπηρικές συντάξεις, η δραστική αλληλαγή και η περικοπή δικαιωμάτων πρόωρης συνταξιοδότησης, η κατάργηση θετικών διακρίσεων σε γυναίκες με ή χωρίς ανήλικα παιδιά, η μείωση του

συντάξιμου μισθού, η παρέμβαση στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα με στόχο τον περιορισμό των δικαιούχων, η μείωση των οικονομικών εργοδοτικών υποχρεώσεων αλλιά και αυτό που ανέφερε ο αγαπητός φίλος ο Γιώργος Ρωμανιάς και που είναι πλέον εθνικά γνωστό, η αφαίρεση πόρων απ' τα Ταμεία των επιστημόνων και ό,τι αυτό σημαίνει για την υπονόμευση της βιωσιμότητάς τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στον αντίποδα αυτών των επιλογών υποστηρίζει και προτείνει ένα δημόσιο καθολικό συνταξιοδοτικό σύστημα με δύο πυλώνες, την κύρια και επικουρική σύνταξη που εμείς συμπεριλαμβανούμε σ' αυτούς τους δυο πυλώνες και τον κλάδο της υγείας.

Βασικά ζητήματα άμεσα συνδεδεμένα με το Ασφαλιστικό είναι η αντιμετώπιση της ανεργίας, ο δραστικός περιορισμός των ευέλκτων μορφών εργασίας και η αντικατάστασή τους από θέσεις πλήρους και σταθερής εργασίας.

Η δίκαιη κριτική με υποχρεώνει εδώ να κάνω μια στάση και να πω το εξής: Ότι το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα πρέπει κάποτε να δώσει εξηγήσεις στην ευρωπαϊκή κοινωνία των εργαζόμενων για την περίφημη flexicurity, όπως και η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση γι αυτό το βάρβαρο νόμο περί ενοκίασης εργαζόμενων, ης και είναι μηχανάκια, ης και είναι ακίνητα, ης και είναι ποδήλατα.

Επίσης, επειδή άκουσα για το νόμο Ρέππα, εμείς και τότε, το 2002 βάλαμε ορισμένα πράγματα: 1) Για τη σταδιακή μείωση των συντάξεων, 2) για την υποχρεωτική ενοποίηση των Ταμείων σ' ένα ΙΚΑ που είναι στο νεκροτομείο.

Γιατί να πω ότι έχεις ένα αναβαθμισμένο εθνικό φορέα και προτείνεις εξ αιτίας υπονόμησης κλαδικών πολιτικών θα το συζητούσα. Αλλιά εδώ μιλάμε για μια προδιαγεγραμμένη πορεία θανάτου. Μείωση εργοδοτικών εισφορών σε τέτοιο επίπεδο γιατί θα μου πει κανένας είχαμε και μείωση εργατικών εισφορών, αλλιά οι εισφορές που ήταν στην Εθνική Τράπεζα, στην πρώην Ιονική, σε άλλες Τράπεζες, ήταν συνδεδεμένες με τη βιωσιμότητα των Ασφαλιστικών Ταμείων.

Και επίσης η εισαγωγή της επαγγελματικής ασφάλισης. Όταν υπονομεύεται η κοινωνική ασφάλιση και βιαίως εισάγεται ο ρόλος της ιδιωτικής κερδοσκοπικής, έρχεσαι και μου ης ότι σου εισαγάγω έναν θεσμό που θα πληρώνει όποιος έχει λεφτά στην τσέπη του, δεν μπορώ να θεωρήσω προοδευτικό έναν τέτοιο νόμο και βέβαια δεν ισοπεδώνω ορισμένες επιμέρους διατάξεις για την εθνική αναλογιστική αρχή, την οποία δεν σέβονται οι μετέπειτα Κυβερνήσεις.

Και βεβαίως τα σοβαρότερα προβλήματα που υπάρχουν όπως είναι η κλοπή και η αξιοποίηση των αποθεματικών. Εμείς μόνο γι αυτό είπαμε όχι στο διάλογο. Όχι να βγαίνεις ραντεβουδάκι μ' αυτόν που σου ηξηλήτησε το σπίτι για να κάνεις διάλογο για τα κλημμένα ασημικά του σπιτιού. Αυτό το πράγμα απ' την Αριστερά δε θα το βρουν.

Και βέβαια δεν είναι μόνο η Αριστερά, προστέθηκαν κι άλλα κόμματα, ακόμα και Εργοδοτικές Οργανώσεις. Αυτά λοιπόν τα συμπεράσματα θα πρέπει η Κυβέρνηση, που δεν είναι εδώ, να τα πάρει σοβαρά υπόψη και πρέπει να τα πάρει στις 12/12, για να ξαναθυμηθούμε τον αγώνα επί Γιαννίτση, κι όπως εκείνη να πάρει πίσω το νομοσχέδιο.

Αυτό είναι η πιο σαφής θέση, τέτοια νομοσχέδια δεν έχουν θέση, όχι μόνο στον κοινοβουλευτικό βίο, αλλά είναι αποκρουστικά για τον κόσμο της μισθωτής εργασίας και για τους συνταξιούχους.

Επίσης στα πλαίσια των εξελίξεων στο Ασφαλιστικό, για το θέμα των τραπεζοϋπαλλήλων, εδώ δε μιλάμε σε αγνώστους, μιλάμε σε γνωστούς, επομένως δε θα μπορούσα να πω τίποτε περισσότερο, να πω όμως ότι οι νόμοι 3371 και 3455 εγείρουν συζήτηση και δράσεις γύρω από μια σειρά όχι υψίστης σημασίας, εθνικής και ευρωπαϊκής σημασίας.

Είναι η κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων. Είναι η τριχοτόμηση των ασφαλισμένων η οποία ξέρουμε πότε εγκαινιάστηκε. Η συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των νεοπροσλαμβανόμενων όσο και των ήδη υπηρετούντων. Αυτή η βαρβαρότητα που ανοίχθηκε το '90 με τους πριν και μετά, η οποία συνεχίστηκε με αποκορύφωμα τη συλλογική σύμβαση του ΟΤΕ που είναι ντροπή γι αυτούς τους συνδικαλιστές που υπογράφουν συμβάσεις, όπου οι νέοι θα έχουν τη λαιμητόμο της μη μοιμότητας σε σχέση με τους παλιούς (...)

Ξέρετε ότι προέρχομαι από το ΤΑΠΙΑΤ της πρώην Ιονικής. Γι αυτό λοιπόν είναι ένας απ' τους λόγους που η προηγούμενη Κυβέρνηση παραμονές των εκλογών του 2004, χάρισε τα δισ στον κ. Κωστόπουλο στην ALPHA BANK, έγινε χωρίς συναίνεση των ασφαλισμένων και βέβαια με φόρτωση του ΙΚΑ.

Και να σας πω κάτι; Οι ασφαλισμένοι δικαιώθηκαν στα Δικαστήρια για μια πολιτική που δεν έπρεπε να κάνει η προηγούμενη Κυβέρνηση σε σχέση μ' αυτό το μοντέλο των ενοποιήσεων, το οποίο θριάμβευε κιόλας. Να ποιος είναι ο δρόμος.

Και βέβαια σε ό,τι αφορά τις επιχορηγήσεις του γενικού κρατικού προϋπολογισμού, εμείς κάναμε ένα πρώτο σχόλιο, δε θέω μελέτη για τον γενικό κρατικό προϋπολογισμό, θα πω πιο κάτω μόνο ένα σημείο για να μη σας κουράσω.

Ο Συνασπισμός σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό σύστημα των τραπεζοϋπαλλήλων, είπε «όχι» στον περιορισμό των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, είπε όχι στον πραξικοπηματικό σε επίπεδο κοινοβουλευτισμού και το ξαναλέω, ο Μπρέιθ έχει πει κάτι χειρότερο, ο γκουρού της αμερικάνικης οικονομίας: «Η δικτατορία των αγορών». Λοιπόν, συνυπογράφουμε και μιλάμε κατ' αυτόν τον τρόπο για το Ν. 3371.

Είπαμε όχι λοιπόν για την κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, για τη μεταφορά των υποχρεώσεων των Τραπεζών και βέβαια συμπαραστεκόμαστε στις κινητοποιήσεις και τις προσφυγές των εργαζόμενων στα ελληνικά Δικαστήρια και τους διεθνείς Οργανισμούς.

Για την επικουρική ασφάλιση σαν κεφάλαιο να πω την κατακλείδα μας, ότι μπορούμε να πούμε ότι με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο επιδιώκεται η συρρίκνωση της επικουρικής ασφάλισης κι έτσι θα ευνοηθούν ιδιωτικά σχήματα τα οποία θα κληθούν να καλύψουν το κενό της μείωσης των ποσοστών αναπηρώσεως και κύρια της επικουρικής σύνταξης στο πνεύμα που το ανέλυσαν οι άληθοι ομιλητές.

Υπάρχει ένας σχολιασμός στον οποίο θα μπορούσε κανένας να σταθεί -η ώρα δε μας παίρνει- είναι το νέο θεσμικό πλαίσιο αξιοποίησης των αποθεματικών. Εμείς δυο λόγια, για να

μη σας κουράσω: Έχουμε αντιταχθεί και στην αναγκαστική κρατική διαχείριση με τα ήφια του κοινωνικού κεφαλαίου στην Τράπεζα της Ελλάδος με τα γνωστά επιτόκια που χρηματοδοτήθηκε το εμπόριο και η βιομηχανία για ν' ανθίσουν –με θαυμαστικά πάρα πολλή- και το δεύτερο ήταν ο χρηματιστηριακός τζόγος, να μην τον ξεχνάμε, το 1998-2000, εις δόξαν.

Αφού θέλουν καπιταλισμό καζίνο, δε δέχονται φορολογία του χρηματιστηριακού τζόγου και ενίσχυση της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτή είναι η δική μας απάντηση και φιλοσοφία πάνω σ' αυτά. Και βέβαια ένας από τους όρους που τέθηκαν για τα θέματα αυτά σαν απάντηση στα δομημένα ομόλογα, είναι να εισαχθούν ρυθμίσεις με βάση τις οποίες τα υπάρχοντα αποθεματικά ορισμένων κλάδων Ασφαλιστικών Ταμείων να χρηματοδοτήσουν τους ελλειμματικούς κλάδους με στόχο τη μείωση της κρατικής ή και της εργοδοτικής συμμετοχής.

Για το θέμα του Λογαριασμού Επικούρησης προσωπικού Εθνικής Τράπεζας, μας κάλυψε το πνεύμα της εισήγησης του αγαπητού έγκριτου νομικού, του Τάσου Πετρόπουλου.

Να πω το εξής: Οι νομοθετικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης και η ασφαλιστική φιλοσοφία αυτής, αποσκοπούν στην ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος, με κεφαλαία γράμματα και χωρίς ομοιωματικά, όπως και με τη νομοθεσία περί συγχωνεύσεων και εξαγορών που άφησε ανοιχτή την ασυδοσία στην προστασία του ασφαλιστικού συστήματος που πρέπει να συνοδεύει αυτά τα φαινόμενα όταν γίνονται, που γίνονται ελλείω των εργαζόμενων για την ασφάλεια των μετόχων και μόνο.

Κεντρική αντίληψη του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού εξ άλλου είναι ο κερδοσκοπισμός, όπως ήξει ο Μίλτον Φρίντμαν, της σχολής του Σικάγο αλλιώς και η ατμομηχανή που είναι οι Τράπεζες για την οικονομία αυτή.

Επίσης η βίαιη εισβολή των ασφαλιστικών εταιρειών στο τοπίο, δεν καταλαβαίνουν ότι αυτές οι εταιρείες, οι περισσότερες είναι αφερέγγυες. Ήδη τους πάνε στα Δικαστήρια οι πελάτες τους γιατί δεν μπορούν να υλοποιήσουν τα συμβόλαιά τους. Καταλαβαίνετε σε ποιο τοπίο θέλουν να εναποθέσουν τα βάρη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Η υπαιτιότητα της Εθνικής Τράπεζας για τη δημιουργία ελλειμμάτων, έχει σχέση με αυτά που είπε και ο Γιώργος ο Ρωμανιάς και ο Τάσος Πετρόπουλος, με την απορυθμισμένη απασχόληση, τις εθελοούσιες εξόδους, τις αμοιβές που δεν ενισχύουν το συντάξιμο μισθό και κυρίως από 1/1/2005 στο ΙΚΑ Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

Γενικά, η ιδιωτικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας για τα ιδιωτικά συμφέροντα συνέχεια του κομματικού κράτους, το ζητούμενο είναι το δημόσιο συμφέρον το οποίο είναι μέγιστο θέμα για τον κόσμο της κοινωνίας και για τον κόσμο της εργασίας, για την πολιτική και κοινωνική Αριστερά.

Ευχαριστώ για την πρόσκληση, ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Ομιλία κ. Απόστολου Μπαμιά Εκπροσώπου ΛΑ.Ο.Σ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα πρωτοτυπούσα αν συνέχαιρα το Προεδρείο της Εθνικής Τράπεζας, το Σωματείο του Συλλόγου της Εθνικής Τράπεζας για την πρωτοβουλία που είχε να κάνουμε τη σημερινή ημερίδα.

Θέλω να πω ότι εδώ που ήρθα με εντολή του Προέδρου μου, του Γιώργου Καρατζαφέρη, ήρθα ν' ακούσω κυρίως και να πω πολύ λίγα αληθιά πολύ ουσιαστικά για εμάς πράγματα.

Η Εθνική Τράπεζα πλέον δεν είναι ανάγκη να λήγεται Εθνική, Διεθνής πρέπει να λήγεται από δω και πέρα. Διότι έχουν φροντίσει να της αφαιρέσουν τον τίτλο της Εθνικής και ιδιαίτερα ο κ. Διοικητής τον τελευταίο καιρό με το να μοιράσει τις μετοχές σε διάφορους εκεί εργαζόμενους, δε θα πω εντός εισαγωγικών, αληθιά εννοώ ότι δεν τους γνωρίζουμε όλους κι έτσι και το 5%, αυτό που είχε απομείνει, περνά κι αυτό στο ξένο κεφάλαιο.

Έτσι η Εθνική Τράπεζα ολοκληρώνει το στόχο που είχαν ανέκαθεν αυτοί που ήθελαν την Εθνική Τράπεζα ανύπαρκτη, για να μπορεί ν' ανταγωνίζεται τις ξένες Τράπεζες στην Ελλάδα. Το σχέδιο δεν είναι σημερινό κι επειδή μιλήσαμε για εθελοούσιες εξόδους πρέπει να θυμίσω ότι επί προηγούμενου Διοικητού έγιναν οι περισσότερες εθελοούσιες έξοδοι.

Καλώ είναι να θέμε ότι στεκόμαστε δίπλα στους εργαζόμενους, αληθιά αυτό πρέπει να γίνεται ουσιαστικά. Αυτό λοιπόν γίνεται μέσα στη Βουλή. Οι εκπρόσωποι των κομμάτων οι κοινοβουλευτικοί, εάν πραγματικά τα κόμματά τους θέλουν να βοηθήσουν τους εργαζόμενους, δεν έχουν να κάνουν τίποτε άλλο παρά να φέρνουν προτάσεις μέσα στη Βουλή, οι οποίες θα στηρίζονται σ' αυτά που οι εργαζόμενοι θέλουν.

Εμείς λοιπόν από πλευράς μας δηλώνουμε εδώ και είμαι εξουσιοδοτημένος να το κάνω, ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός προσυπογράφει την οποιαδήποτε θέση θα έχει ο Σύλλογος των Υπαλλήλων της Εθνικής Τράπεζας σχετικά με τη διεκδίκηση των συμφερόντων των εργαζόμενων.

Και καλώ το Προεδρείο όποτε θέλει και όποτε κρίνει σκόπιμο να φέρει προς υπογραφή, προς ερωτήσεις ή επερωτήσεις απ' τους βουλευτές μας, το οποιοδήποτε θέμα θέλει μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Πρέπει να πω, εάν χαρακτηρίζα χυδαία αυτή την επίθεση εναντίον των Ταμείων των εργαζόμενων, ίσως δεν θα ήμουν άδικος όταν η Κυβέρνηση μιλά για δίκαιη κατανομή του εισοδήματος, βάζει το χέρι στην τσέπη ενός Ταμείου εργαζόμενων που είχε ενδεχομένως την τύχη λόγω αυτοδιαχείρισεως να έχει κάποιους πόρους για να τα βγάλει από μέσα με τα χρήματά τους και να τα βάλει τάχα μου στην τσέπη κάποιου άηλου Ταμείου που όχι από υπαιτιότητά του, είναι σήμερα ελλειμματικό.

Τέτοιου είδους ήψεις ήξεραν όλοι να τις κάνουν. Δεν είναι πρωτότυπο αυτό που κάνουν οι άνθρωποι, απλώς είναι άσχετοι. Και θα πούμε στον κ. Ρουσόπουλο, στην αγωνιώδη προσπάθειά του εκθές να μας πει καρφώνοντας στην ουσία τον Υπουργό Εργασίας για το πόσο σπουδαία χειρίζεται το θέμα, ότι εμείς δε μασάμε σ' αυτά διότι ο Μαγγίνας δεν είναι υπεύθυνος γι αυτά που γίνονται, αυτά είναι αποφάσεις της Κυβερνήσεως και καλεί τον κ. Υπουργό Απασχολήσεως να τα εφαρμόσει.

Ας μην προσπαθεί λοιπόν ο κ. Ρουσόπουλος να μας πει τι κάνει ο κ. Μαγγίνας. Ας μας πει τι κάνει η Κυβέρνηση σ' αυτή την καινούργια βουτιά εναντίον των Ασφαλιστικών Ταμείων των εργαζόμενων.

Καταντήσαμε να ήμε ότι το Επικουρικό ήέι δεν έχει ρευστό, τη στιγμή που η Εθνική Τράπεζα έχει αυτά τα κέρδη που έχει, και τη στιγμή που δε μπορούμε να καταλάβουμε πώς ένα κράτος που δύο εκατομμύρια και πάνω ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, οι Τράπεζες έχουν τέτοια κέρδη. Από πού τα βγάζουν.

Εκείνο που θα ήθελα να πω απ' αυτό το βήμα σαν εκπρόσωπος κόμματος στην Κυβέρνηση αήηά και σαν εργαζόμενος, πρώην εργαζόμενος στην Εθνική Τράπεζα, θα ήθελα να της πω ότι στις αυθαιρεσίες της Κυβερνήσεως, η Σίνα έχει δώσει πολύ ουσιαστικές απαντήσεις.

Και να' χει υπόψη της ότι και σ' αυτή την προσπάθεια πάηι θα βρει τη Σίνα μπροστά της και δε θα βρει μόνο τη Σίνα αήηά θα βρει και το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό δίηηα στους εκπροσώπους των εργαζόμενων για να στηρίζει τα δίκαια αυτά αιτήματά τους τα οποία δεν είναι αιτήματα καηυτέρευσης της θέσεως, είναι αιτήματα για τη διατήρηση αυτών που με ιδρώτα και αίμα πραγματικό, και εμείς αήηά και οι προκάτοχοί μας αήηά και αυτοί οι καινούργιοι συνάδεηφοι, προσπαθούν να διατηρήσουν.

Ας αφήσουν λοιπόν τις μάχες με το κατεστημένο. Κατεστημένο δεν είμαστε εμείς, κατεστημένο είναι ο Κωστόπουλος για τον οποίο έκαναν ειδική διάταξη να τον απαηηάξουν από τις υποχρεώσεις που είχε στο Ταμείο των εργαζόμενων. Για να μπορεί σήμερα ενδεχομένως να κάνει συγχώνευση με την Εθνική Τράπεζα και όηα καηά.

Εκείνο που θέλω να σας πω σαν προσωπική όμως άποψη, είναι ότι το Ασφαλιστικό η Κυβέρνηση θα το αποσύρει. Όλος αυτός ο καυγάς για το πάπλωμα δεν έγινε για κανένα λόγο, κατά την άποψή μου, παρά μόνο για να καλύψουν εξ ίσου σοβαρά θέματα τα οποία περνάνε αυτή τη στιγμή σχεδόν απαρατήρητα και εξυπηρετούν συμφέροντα των μεγάλων μας συμμάχων.

Αυτά τα θέματα είναι εθνικά. Αλλά και το Ασφαλιστικό εξ ίσου εθνικό είναι. Και να ξέρουν ότι από τον ελληνικό λαό και τους εργαζόμενους, θ' αντιμετωπισθεί με το ίδιο σθένος που θ' αντιμετωπίσουμε και ενδεχομένως εκείνα τα εθνικά θέματα που παρ' όλο που λένε ότι αγωνίζονται γι αυτά, ήδη είναι τελειωμένα.

***Ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε και δηλώνω ότι
θα είμαι μονίμως και εγώ αλλα και το κόμμα
που εκπροσωπώ δίπλα στα αιτήματα
των υπαλλήλων της Εθνικής Τράπεζας.***

Ομιλία κ. Γιάννη Παναγόπουλου Προέδρου Γ.Σ.Ε.Ε.

Κατάλαβα, είναι συγκέντρωση Εθνοτραπεζιτών εδώ. Και ξέρετε, εγώ ως συνάδεηφός σας με αγαπητούς φίλους, συναδέλφους, συντρόφους, ακόμα και τον φίλο μου τον Απόστολο, χρόνια είχα να τον δω, χαίρομαι που είμαι ανάμεσά σας.

Μίλησαν συνάδεηφοι οι οποίοι είναι εξαιρετικοί γνώστες του Ασφαλιστικού, ιδιαίτερα των ιδιοτεροτήτων της Εθνικής και του Επικουρικού της Εθνικής και δεν θ' αναφερθώ, ταυτίζομαι απόλυτα με την άποψη που ήξει ότι είναι Λογαριασμός εγγυημένων παροχών και ως εκ τούτου είναι υποχρεωμένη η Διοίκηση να καλύπτει τις συντάξεις έτσι όπως υπολογίζονται.

Και θα βρεθώ και ως άτομο αλλήλ κυρίως ως οργάνωση στο πλευρό σας, σε όποια δραστηριότητα αναπτύξετε για το ζήτημα αυτό. Πρέπει να ξέρετε βεβαίως ότι το ζήτημα του Ασφαλιστικού έτσι όπως έχει ανακινηθεί αυτές τις μέρες, και δε θα σας βγάλω καθόλου μακροσκελή λόγο, θα μείνω σε δυο συγκεκριμένα ζητήματα, είναι μια προσπάθεια αφ' ενός μεν επικοινωνιακής διαχείρισής του και αφ' ετέρου μιας προσπάθειας μέτρησης των κοινωνικών αντιδράσεων απέναντι σε επιλογές που έχουν σαφές κατά τη γνώμη μου ταξικό περιεχόμενο, το οποίο έχει καταδειχθεί από τις τελευταίες αποφάσεις που έχει πάρει η Κυβέρνηση, είτε αυτές αφορούν στο Ταμείο της Αγροτικής Τράπεζας,

είτε αφορούν στο Ταμείο των Συνεταιριστικών Υπαλλήλων.

Αρκεί να πάρετε υπόψη σας ότι όπως πάντα, και το είχαμε εμείς καταγγείλει πρώτοι γιατί οι τραπεζοϋπάλληλοι χρησιμοποιήθηκαν με πρόσχημα τα ειδικά Ταμεία, τα λεγόμενα ευγενή Ταμεία, στην ουσία αυτό που πηλττεται στο τέλος είναι το ΙΚΑ γιατί εξ αιτίας αυτών των αποφάσεων των τελευταίων της Κυβέρνησης, περίπου 5,5 δις ευρώ επιβαρύνθηκε το ΙΚΑ, δηλαδή ο φτωχός ασφαλισμένος.

Θα θυμάστε ότι παλαιότερα υπήρχε και μεταξύ μας μια κόντρα, που σας έλεγα ότι πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ το ΙΚΑ ως κόρη οφθαλμού γιατί αφ' ενός μεν είναι ο κορμός της κοινωνικής ασφάλισης, και οδεύουμε όλοι προς τα εκεί αλλήλ μ' έναν τρόπο συντεταγμένο που αφορά στα συμφέροντα όλου του κόσμου της εργασίας, και αφ' ετέρου γιατί γίνονται αυτά τα επικοινωνιακά κυβερνητικά τεχνάσματα, που θα τα βρίσκουμε πάντα μπροστά μας.

Εμείς μπροστά μας έχουμε την απεργιακή κινητοποίηση στις 12 του Δεκέμβρη. Θέλω να σας πω ειλικρινά ότι δεν ξεκινήσαμε με το Ασφαλιστικό. Αφορμή ήταν ο άδικος, ο κοινωνικά άδικος και με φοροεπιδρομές προϋπολογισμός και βεβαίως η έναρξη των

διαπραγματεύσεων για την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που σηματοδοτούν και τις Κληδικές Συμβάσεις και αν θέλετε όλο το πλαίσιο των εισοδηματικών μας απαιτήσεων.

Προέκυψε το Ασφαλιστικό εξ αιτίας αυτής της τακτικής που σας προανέφερα, που η Κυβέρνηση ξεκίνησε. Και βεβαίως όχι μόνο σηκώνουμε το γάντι, ορθώνουμε ένα μεγάλο κοινωνικό μέτωπο, είναι η πρώτη φορά, ακόμα και την εποχή Γιαννίτση δεν υπήρχε τέτοια ένταση στο κοινωνικό μέτωπο που δημιουργείται.

Εδώ δεν πρόκειται για τους μισθωτούς που αντιδρούν. Αντιδρούν οι μισθωτοί, αντιδρούν κατ' επέκταση οι συνταξιούχοι, αντιδρούν οι επαγγελματιοβιοτέχνες, που είναι ο κορμός της επιχειρηματικότητας και της απασχόλησης στη χώρα μας, η μικρομεσαία δηλαδή επιχειρηματικότητα, αντιδρούν οι γιατροί, οι δικηγόροι, οι μηχανικοί, οι συμβοησιογράφοι, οι δημοσιογράφοι, ακόμη και οι δικαστές εξ αιτίας αυτής της πολιτικής που θέλει στο Ασφαλιστικό να εφαρμόσει η Κυβέρνηση, που εμείς την ανιχνεύουμε μέσω των διαρροών των εφημερίδων.

Και είναι πρωτοφανές αυτό, να μας καλούν σε δημόσιο διάλογο και να μην υπάρχει ούτε ένα χαρτί που να λέει (...) Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα είναι πρόβλημα πόρων και όχι πρόβλημα παροχών. Όλοι μιλούν για τη βιωσιμότητα, αλλήλ κανείς δε μιλάει, πηλη των κοινωνικών Οργανώσεων και των κομμάτων της αντιπολίτευσης θα έλεγα για την κοινωνική αποτελεσματικότητα του συστήματος.

Η Κυβέρνηση μας ανακοινώνει ότι θα φτιάξει Ταμείο κατά της φτώχειας, την ίδια ώρα που το 70% των πτωχών στη χώρα μας είναι συνταξιούχοι. Που σημαίνει, τους κάνουμε μέσω του ασφαλιστικού συστήματος φτωχούς, γιατί δεν το ενισχύουμε, γιατί δεν το υποστηρίζουμε χρηματοδοτικά όπως οι νόμοι θέλουν, κι απ' την άλλη μεριά ερχόμαστε να τους προσφέρουμε ένα αντίδωρο, μια ελεημοσύνη γιατί ακριβώς αυτό είναι η συντηρητική λογική να δημιουργούμε Ταμείο κατά της φτώχειας, Ταμείο για το ένα, Ταμείο για το άλλο.

Κοιτάξτε, λύση για το Ασφαλιστικό υπάρχει και αυτή είναι η πιστή εφαρμογή μέχρι κεραίας του Ν. 3029, του νόμου Ρέππα. Και βεβαίως από κει και πέρα πρέπει να δούμε τον κουμπαρά για τις μελλοντικές γενιές, γιατί εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα και θα το αντιμετωπίσουμε, όταν πάμε ιδιαίτερα στους χώρους που κατά κύριο λόγο υπάρχει η ευέλικτη, η διαλείπουσα, η ανασφαλής εργασία των νέων των 700...

Ακούω, λένε η γενιά των 700. Ποιων 700; Τη γενιά των 500 ευρώ. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Σ' αυτούς τους χώρους πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να αισθανθούν σίγουροι και ασφαλείς γιατί συμμετέχουν στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης που σημαίνει ότι πρέπει να έχουν κι αυτοί ασφάλεια για το μέλλον, ότι κι αυτοί θα πάρουν και δε θα πηληρώσουν τις αβεληνίες της δική μας γενιάς.

Οφείλουμε λοιπόν ως γενιές να σταθούμε αλληληγγύες και να δημιουργήσουμε έναν κουμπαρά για το μέλλον. Τώρα γιατί λέω για το Ν. 3029: Μπορούν να πουν κάποιοι: Μα είναι ο νόμος που μας ευνοεί; Ακούω μάλιστα κι από κάποιους Αριστερούς κατά τα ήθηα που αντιδρούν κατά του Ν. 3029. Αλλά ας δούμε τι έκανε ο Ν. 3029 στις αδρές του γραμμές:

Ενίσχυσε το ΙΚΑ. Ουδείς ασφαλισμένος του ΙΚΑ, δηλαδή η συντριπτική πλειοψηφία των ασφαλισμένων στη χώρα μας έχασε από αυτό το νόμο.

Θεσμοθετήθηκε δι αυτού η τριμερής χρηματοδότηση με το 1% του ΑΕΠ που για φέτος η Κυβέρνηση μόνο για το 2008 καταβάλλει το 1%, υπάρχουν κάποιες ουρές της τάξης του 1.900.000.000 που δεν έχουν καταβληθεί αλλά θεσμοθετήθηκε, όλοι οι ασφαλισμένοι μετά το 1993 που είχαν ποσοστό αναπηρώσεως 60% αυτόματα πάνε στο 70% και μη μου πει κάποιος μετά από 30 χρόνια που το ακούω, γιατί ήδη έχουν εξέλθει ασφαλισμένοι με πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, με αναπηρικές συντάξεις και παίρνουν το 70%.

Άλλαξε τον τρόπο υπολογισμού και από πεντηκοστά τον έκανε τριακοστά πέμπτα. Θεσμοθέτησε τα 35 χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας. Το 35ο με 10.500 για το ΙΚΑ, το 37ο χωρίς όριο ηλικίας για τους μετά την 1/1/93. Πουθενά δεν αύξησε τα όρια ηλικίας.

Και υπάρχει ένα επιχείρημα που το ήνε και μ' ενοχλεί όταν το ήνε, ο Σταύρος το ανέφερε, περί διαγραμμάτων. Πρέπει να τους το πούμε πολύ πιο καθαρά. Για την περίφημη μείωση των συντάξεων των Ειδικών Ταμείων. Για να καθίσουμε να δούμε, είναι έτσι τα πράγματα; Για να γίνει ακόμα πιο αντιληπτό, με μεγαλύτερη ενάργεια.

Γιατί είπαμε για το μέλλον. Δεν είναι ότι χάνουμε σ' ένα χρόνο ένα ευρώ και στο δεύτερο γίνεται 1,5 ευρώ. Με το νόμο, για όλη τους όσους είναι στα Ειδικά Ταμεία, πριν την 1/1/93, από 1/1/2008 μέχρι το 2017, εντός μιας δεκαετίας, γίνεται κατά μία ποσοστιαία μονάδα μείωση του ποσοστού αναπηρώσεως.

Που σημαίνει ότι αν κάποιος έχει 34 χρόνια, για τα 34 χρόνια θα υπολογισθεί με το 80% και για τον έναν χρόνο με το 79%. Αν έχει 33, για τα 33 χρόνια με 80%, για το ένα με το 79%, το άλλο με 78% και ούτω καθ' εξής, ώστε να φτάσουμε στην πλήρη ανάπτυξη. Αν έχει 25 χρόνια και θέλει μια δεκαετία, τα 25 με 80%, το 26ο με 79% κτλ., που αυτό στην πλήρη ανάπτυξή του δίνει μια μείωση του 2,55.

Αλλά κοιτάξτε πώς η Κυβέρνηση θέλει να τον εφαρμόσει a la carte. Τι γίνεται από την 1/1/2008 με βάση το νόμο –και γι αυτό πρέπει ν' απαιτήσουμε, Σταύρο, να εφαρμοστεί ως έχει ο νόμος, δηλαδή με ένταξη στο ΙΚΑ, με κάλυψη του αναλογιστικού ελλείμματος του ΙΚΑ και κυρίως με τη μείωση των εισφορών.

Γιατί εκεί προβλέπει από τη στιγμή της ένταξης, 1/1/2008, οι εισφορές μας από 11% που είναι τώρα, να πάνε στο 6,67%, που το όφελος που προκύπτει, αν το δείτε, είναι πολύ

μεγαλύτερο. Και υπάρχει και κάτι που πρέπει να συνεννοηθούμε, συνάδελφοι. Πάντα το λέγαμε και το ξεχνάμε, ιδιαίτερα οι πιο παλιές γενιές θέλουν να το ξεχνάνε:

Οι συνάδελφοί μας μετά την 1/1/93, που αυτή τη στιγμή αντιπροσωπεύουν τη συντριπτική πλειοψηφία και στην Εθνική Τράπεζα και στις Τράπεζες, αυτοί οι άνθρωποι έχουν καθεστώς ΙΚΑ. Το ξεχάσαμε αυτό;

Είναι μεν στο Ταμείο μας για όσο υπάρχει αυτό το Ταμείο, όπως είπε κι ο Σταύρος, αλλά αυτοί θα πάνε στο ΙΚΑ. Έχουν ποσοστό αναπηρώσεως 70%, ο εργοδότης πληρώνει γι αυτούς 13,33 και οι ίδιοι πληρώνουν 6,67 εισφορά, πάντα για την κύρια ασφάλιση μιλάμε, κι έχουν τους όρους και τις προϋποθέσεις του ΙΚΑ.

Άρα, αυτούς τους ανθρώπους δεν σκεφτόμαστε πού τους συναντάμε; Δεν είναι προκλητικό, και να ονομάζονται και Αριστεροί μάάλιστα, να λένε ένα σωρό ψέματα προκειμένου να υποστηρίξουν μια θέση ανυπόστατη και προκειμένου να χτυπήσουν ένα νόμο που έχει έναν κοινωνικό συμβιβασμό;

Πραγματικά έχει έναν κοινωνικό συμβιβασμό αλλιώς τον κάνουμε στα πλαίσια της αλληλεγγύης των γενεών και δίνουμε λύση για το σύστημα; Δεν μπορώ εγώ να το αντιληφθώ. Και δεν είναι τυχαίο ότι η Κυβέρνηση, ενώ όμνυε αρχικά και έλεγε ότι θα εφαρμόσει το νόμο Ρέππα, δεν τον εφαρμόζει πουθενά.

Δεν τον εφάρμοσε στα Ταμεία που σας είπα. 31/12/2007 έπρεπε να είχε κάνει τις ενοποιήσεις. Υπάρχουν Ταμεία, και σας λέω αυτό που είναι το απαύγασμα των ελλειμμάτων, το ΤΑΠΟΤΕ που καλύπτει τον ΟΣΕ, που καλύπτει τα ΕΛΤΑ, που καλύπτει τον ΟΤΕ, που έχει περίπου, δεν ξέρω σε ευρώ πόσο είναι, είχε 140 δισεκατομμύρια δρχ. έλλειμμα που καλύπτεται από τον προϋπολογισμό αυτό, για να κάνουν οι «Βουρλούμηδες» αυτές τις πολιτικές που κάνουν με το προσωπικό.

Αυτό λοιπόν το Ταμείο, έχει πάρει απόφαση να ενταχθεί στο ΙΚΑ, οι εργαζόμενοι με ομόφωνες αποφάσεις των Συνεδρίων τους. Είδατε εσείς απ' το 2004 που έχουν ληφθεί αποφάσεις, να έχει γίνει ένταξη; Ο νόμος Ρέππα προβλέπει και διαδικασία ακόμα και για τις ενοποιήσεις των επικουρικών. Ξέρετε, εν κρυπτώ επιχείρησε ο Τσιτουρίδης να κάνει κάποιες ενοποιήσεις επικουρικών και τις αποτρέψαμε, η Γ.Σ.Ε.Ε. μαζί με τους αντίστοιχους κλάδους που τους ενδιέφεραν.

Εκεί πρέπει να παρουσιαστεί ολοκληρωμένη πρόταση, να γίνει κατά κλάδο η ομαδοποίηση, να υπάρξουν τα Προεδρικά Διατάγματα, να υπάρξουν οι απόψεις των κοινωνικών οργανώσεων, να συζητηθούν οι πόροι κτλ. Υπάρχει μια διαδικασία που ουδέποτε τηρήθηκε.

Δε σας παραξενεύει γιατί δεν τηρεί το νόμο Ρέππα και γιατί ο 3371, που είναι ο νόμος που σφαγίασε το Ασφαλιστικό των υπαλλήλων, ενώ αντιθέτως, πλουσιοπάροχα αντάμειψε τις Τράπεζες, είναι η άρνηση του 3029; Μα αν ήθελε να κάνει Ταμείο Τραπεζοϋπαλλ-

λήλων υπήρχε ο νόμος 3029, αυτό μας έλεγαν. Αυτό έλεγαν στον πρώτο διάλογο που ξεκίνησε.

Και τελειώνω με τούτο για το διάλογο. Ποιο διάλογο; Τρεις 3ωρες συνεδριάσεις έγιναν στη Βουλή, 100 βουλευτών, όπου η Κυβέρνηση δεν ήρθε καν με πρόταση. Εμείς πήγαμε. Δεν ήρθε με πρόταση. Εμείς δώσαμε και στη δημοσιότητα την πρόταση. Κι εχθές το έκανα και θα το κάνω παντού, εμείς δεν τον φοβόμαστε το διάλογο.

Ο διάλογος είναι εργαλείο συνεννόησης στη δημοκρατία. Και κανένας μέσω του διαλόγου δε θα μας υποχρεώσει ν' αποδεχτούμε τίποτα. Αλλά θέλουμε ν' αποκαλύψουμε τη γύμνια των επιχειρημάτων τους. Και αν θέλουν, και σε δημόσιο διάλογο πάμε κι όπου θέλουμε πάμε και ταυτόχρονα θ' αγωνιζόμαστε, ταυτόχρονα θα κάνουμε την απεργία μας.

Αύριο θα κάνουμε τη συγκέντρωση στο PARK, που πρέπει να είστε όσοι μπορείτε να είστε, ώστε να κάνουμε ένα μαζικό διάβημα και στον Αθλογροσκούφη και στον Μαγγίνα για ν' αναδείξουμε τα ζητήματα της συγκυρίας με προεξάρχον το Ασφαλιστικό και βεβαίως στις 12 του μήνα πρέπει να είμαστε όλοι στο Πεδίο του Άρεως, δυστυχώς δεν θα είμαστε για μια ακόμη φορά όλοι, διασπάται η ταξική διεκδικητική ενότητα της εργατικής τάξης στο όνομα κάποιων ιδεοληψιών, τι να κάνουμε, αυτά δεν μπορούμε να τ' αποτρέψουμε, απλά τα αναφέρουμε για να μη νομίζουν κάποιοι ότι τα ξεχνάμε. Έχω την εντύπωση από τις περιοδείες που έχω κάνει στην Ελλάδα, ότι υπάρχει μια έντονη κοινωνική κινητικότητα, υπάρχει μια άρνηση να ενεργοποιηθεί ο κοινωνικός αυτοματισμός που επεδίωκε η Κυβέρνηση, συγκροτείται μια κοινωνική συμμαχία, πρέπει να δείξει τη δύναμή της στους δρόμους.

Δεν αρκεί η επιτυχία της απεργίας, περί αυτού είμαι σίγουρος. Πρέπει να έχουμε μια μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση. Αυτή θα είναι το καλύτερο μήνυμα και στην Κυβέρνηση και στους εργοδότες, που νομίζω αυτό το μήνυμα δεν μπορούν να το αρνηθούν και θ' αναγκαστούν ν' αναδιπλωθούν και να υποχωρήσουν. Σας ευχαριστώ, και όλοι στις 12 στην απεργία.

Ευχαριστώ

Ομιλία κ. Σταύρου Κούκου Προέδρου Ο.Τ.Ο.Ε.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί προσκεκλημένοι, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θεωρώ ότι αυτή η πρωτοβουλή του Συλλόγου των Υπαλλήλων της Εθνικής είναι πάρα πολύ σημαντική και αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία γιατί γίνεται σε μια εποχή όπου οι εξελίξεις στο Ασφαλιστικό είναι και ουσιαστικές και ραγδαίες και πολύ περισσότερο έχουν βάθει τα Συνδικάτα σε μια διαδικασία εγρήγορσης.

Πιστεύω ότι η 12η του Δεκέμβρη θα είναι μια μέρα, που πέραν της επιτυχίας της κινητοποίησης, θα βοηθήσει μέσα από τη μεγάλη συγκέντρωση να θυμίσει άλλες εποχές, που θ' αναγκάσει την Κυβέρνηση να δει πόσο αρνητική είναι η πολιτική της στους εργαζόμενους, στην κοινωνία, προκειμένου να την αλλιάξει, να τη διαφοροποιήσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ο.Τ.Ο.Ε. και οι εργαζόμενοι στις Τράπεζες, έχουν υποστεί τις συνέπειες αυτής της πολιτικής της Κυβέρνησης όχι τώρα με αφορμή τις παρωδίες διαλόγου που ξεκίνησαν στις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, αλλά εδώ και δυο χρόνια με αφορμή την ψήφιση του Ν. 3371, του Ν. 3455/2006 και τις μετέπειτα τροπολογίες που ακολούθησαν για την ένταξη κάθε μίας Τράπεζας σ' αυτό το θνησιγενές μόρφωμα που η Κυβέρνηση το ονόμασε ΕΤΑΤ.

Εμείς ως εργαζόμενοι, ως Ομοσπονδία, προσφύγαμε σε μια σειρά διεθνή όργανα όπως είναι η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας και ζητήσαμε το δίκιο μας. Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας αποφάσισε ότι πρέπει η Κυβέρνηση να μην προχωρήσει στις διαδικασίες υλοποίησης του Ν. 3371, να σταματήσει οποιαδήποτε καινούργια ένταξη και να ξεκινήσει ένας διάλογος.

Χαίρομαι που σήμερα, πριν από μένα, η εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας η κα Παπακώστα, μιλώνοντας όπως είπε όχι εξ ονόματος απλώς του κόμματος, αλλά εξ ονόματος της Κυβέρνησης, είπε ότι είναι υπέρ του διαλόγου και ότι δεσμεύθηκε, θα πω παρακάτω γι αυτό δυο τρία πράγματα, ότι η Κυβέρνηση έχει την άποψη ότι θα πρέπει να πληρώσει η Τράπεζα τις υποχρεώσεις της έναντι των Ταμείων.

Κυρία Παπακώστα, οι εργαζόμενοι στις Τράπεζες, η Ο.Τ.Ο.Ε. μετά από την απόφαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ξεκίνησαν έναν διάλογο με την Κυβέρνηση την 1η Αυγούστου, συνεχίστηκε περί τα μέσα του Οκτώβρη, διάλογος για την επίλυση του Ασφαλιστικού στα πλαίσια, όπως είπα, της απόφασης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, διάλογος στον οποίο συμμετείχαν η Ο.Τ.Ο.Ε., εκπρόσωποι των Τραπεζών και εκπρόσωποι του Υπουργείου Απασχόλησης, και ενώ η Κυβέρνηση δια του εκπροσώπου της υπεσχέθη ότι σταματά οποιαδήποτε νέα ένταξη στα πλαίσια αυτής της απόφασης, πριν αλλέκτωρ ληλήσει τρις, κατέθεσε τροπολογία με αφορμή την ένταξη της ALPHA BANK και τορπίλισε οποιαδήποτε διαδικασία διαλόγου.

Άρα για ποιο διάλογο ομιλεί η Κυβέρνηση; Για έναν διάλογο παρωδία; Για έναν διάλογο προσχηματικό; Για έναν διάλογο στην ουσία ανύπαρκτο; «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Αυτή είναι η ουσία. Και δυστυχώς, αυτή η κατάσταση κινδυνεύει και είναι πλέον προ των πυλών, να παρασύρει και το Επικουρικό, πέραν των γενικότερων ζητημάτων του Ασφαλιστικού, και το Επικουρικό που συζητάμε σήμερα, της Εθνικής.

Γιατί τα υπόλοιπα Ταμεία, τα επικουρικά, έχουν ήδη ενταχθεί με βάση το Ν. 3371 και αυτόν που ακολούθησαν, έχουν ενταχθεί σ' αυτό το θνησιγενές μόρφωμα. Εδώ πρέπει να είμαστε συγκεκριμένοι αγαπητοί συνάδελφοι:

Εμείς ως εργαζόμενοι στην Εθνική Τράπεζα, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και προς την πλευρά της Κυβέρνησης και προς την πλευρά της εργοδοσίας, ότι το συγκεκριμένο Ταμείο είναι ένα Ταμείο -κι αυτό πρέπει να είναι το βασικό μας όπλο, ήταν πολύ ουσιαστικά τα επιχειρήματα του συναδέλφου μας και πρώην Υπουργού, του Χρήστου Πρωτόπαπα- ένα Ταμείο το οποίο είναι Ταμείο Παροχών, γιατί υπάρχουν αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας, υπάρχουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις και υπάρχει η τροποποίηση του Καταστατικού του Ταμείου το 1996.

Αυτό για μας είναι βασικό στοιχείο. Όμως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι: Ότι αυτή τη γραμμή πρέπει να την πάμε μέχρι τέλους και είναι λάθος σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή, να βάζουμε γενικότερα ζητήματα που στην ουσία αποδυναμώνουν το συνοδικό αυτό επιχείρημα.

Οι εθελοούσιες έξοδοι πράγματι είναι ένα πρόβλημα στα Ταμεία. Αλλά η συνεχής αναφορά ότι το πρόβλημα του Ταμείου μας είναι μόνο οι εθελοούσιες έξοδοι, δημιουργεί πρόβλημα. Γιατί; Γιατί κινδυνεύουμε.

Και θέλω αυτό να το σκεφτείτε και να το σκεφτούν τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων που ληειτουργούν στην Εθνική και των συνταξιούχων, ότι εάν συνεχώς επικαλούμαστε το πρόβλημα του Ταμείου ότι είναι η εθελοούσια έξοδος, που είναι ένα πρόβλημα, αλλά όχι το κυρίαρχο και θα εξηγήσω γιατί, κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε σε μια άληθη ατραπό, ότι στην ουσία διαφωνούμε, γιατί αυτό είναι το πρόβλημα.

Εμμέσως πήν σαφώς εκεί είναι το πρόβλημα. Κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε στην αίσθηση ότι, ξέρετε, το πρόβλημα των Ταμείων είναι ότι δεν πρέπει να φεύγουν οι εργαζόμενοι για σύνταξη όταν κλείνουν τον ασφαλιστικό τους χρόνο. Γιατί αυτές ήταν οι προϋποθέσεις των εθελοούσιων.

Άρα πρέπει να παρατείνουμε τον ασφαλιστικό χρόνο. Άρα πρέπει να παρατείνουμε τα όρια ηλικίας. Άρα εμμέσως πήν σαφώς να παίζουμε το παιχνίδι της Κυβέρνησης. Είναι σοβαρές αυτές οι επισημάνσεις και πρέπει να τις λάβουμε υπόψη μας.

Μια γενικότερη αναφορά που στην ουσία οδηγεί σε μια αντίληψη να πούμε κάτι για να ρίξουμε τη μομφή ή το ανάθεμα σε κάποιους, κινδυνεύει να λειτουργήσει μπούμερανγκ.

Το πρόβλημα λοιπόν εδώ, και πρέπει να επισημανθεί στην εργοδοσία, είναι ότι το Ταμείο μας είναι Ταμείο εγγυημένων παροχών που επικυρώθηκε και προσφάτως, όπως είπα, στο Καταστατικό Τροποποίησης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας το '96 και άληαξε το συγκεκριμένο άρθρο.

Μια άλλη παράμετρος που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας: Υπάρχει ένα κλίμα, αναφέρθηκε από προηγούμενους ομιλητές, να γίνει ένας συμψηφισμός, μεταξύ του «ταμείου» των εξελίξεων για το Ασφαλιστικό σήμερα και αυτά που έκανε η προηγούμενη Κυβέρνηση κι εγώ θα είμαι ο τελευταίος που θα υποστηρίξω τι έκανε, αν έκανε καλώς ή κακώς ο,τιδήποτε η προηγούμενη Κυβέρνηση, γιατί πάνω απ' όλη ο ρόλος μας είναι να εξυπηρετούμε μέχρι τελευταίας κεραίας τα συμφέροντα των εργαζόμενων, που εκπροσωπούμε εν προκειμένω, στις Τράπεζες.

Υπάρχει λοιπόν μια διάθεση συμψηφισμού για να περάσουν μαθακά οι αλληλαγές, οι ανατροπές. Είπε προηγούμενα κάποια πράγματα ο Χρήστος Πρωτόπαπας. Εγώ θέλω να πω κάτι άλλο: Υπάρχει ένα κλίμα τρομοκρατίας αυτό τον καιρό με αφορμή αυτή τη διάθεση συμψηφισμού, που πρέπει να τη λάβουμε υπόψη μας.

Βλέπουμε τι γίνεται στα κανάλια, σε συγκεκριμένα πρωινάδικα και ενδεχομένως και στις απογευματινές ειδήσεις, βγαίνουν και λένε ότι από 1/1/2008 μειώνονται οι συντάξεις. Άρα δημιουργούν κλίμα τρομοκρατίας, και το ζω κι εγώ από την εμπειρία μου, ενός κόσμου που τρέχει να φύγει, που αυτό εξυπηρετεί τις Τράπεζες, εξυπηρετεί τις εργοδοσίες, γιατί οι εργοδοσίες θέλουν να υπάρχει αποχώρηση πρόωγη, γιατί αλίμονο, ποιος θέλει 60 και 62 και 65 χρονών τραπεζοϋπάλληλο στο γκισέ για να εξυπηρετεί σήμερα τις ανάγκες του τραπεζικού συστήματος;

Αλλά στην ουσία, αυτή η προσπάθεια συμψηφισμού, ότι όλοι φταίνε, πού οδηγεί συνάδελφοι: Οδηγεί σε στρεβλώσεις και σε ληθεμένες επιλογές. Όντως ο νόμος Ρέππα μειώνει σταδιακά από 1/1/2008 τις συντάξεις με έναν ορίζοντα 10% το ποσοστό αναπηλήρωσης μέχρι το 2017 από το 80 στο 70.

Αλλά αυτό συμβαίνει γι αυτούς που θα διανύσουν τα ασφαλιστικά χρόνια μετά την 1/1/2008, όχι γι αυτούς που είναι πριν. Άρα δηλαδή, αυτό το κλίμα τρομοκρατίας που πάει να περάσει στην ανάγκη και στην αγωνία κάποιων να κάνουν συμψηφισμούς ότι φταίνε και οι προηγούμενοι, οδηγεί σ' ένα τέτοιο περιβάλλον που είναι «σούπερ» αρνητικό για τα δικαιώματά μας και τις διεκδικήσεις μας.

Θα πω μόνο ένα παράδειγμα: Βεβαίως είμαστε σε μια προοπτική όπου υπάρχει μείωση. Αλλά, να πω ένα παράδειγμα: Εάν σήμερα, ή 31/12/2007 ένας Τμηματάρχης Α' με 35 χρόνια υπηρεσία φύγει με σύνταξη από την Εθνική Τράπεζα στο 35ο κλιμάκιο, θα πάρει περίπου 1.406 ευρώ σύνταξη. Εάν ο ίδιος συνάδελφος, με 35 χρόνια και στο 35ο κλιμάκιο Τμηματάρχης Α', που είναι οι περισσότεροι που φεύγουν, φύγει 31/12/2008, κάνοντας χρήση του ενός χρόνου, θα πάρει σύνταξη 1.405 ευρώ μηνιαία. Δηλαδή είναι 1 ευρώ η μείωση.

Η επίπτωση θα είναι σε μια προοπτική. Όμως είναι λάθος κι εμείς να συναινούμε σε μια λογική ή αυτό αν θα φύγει το 31/12/2009, θα πάρει σύνταξη 1.404,51 ευρώ. Δεν είναι τώρα το πρόβλημα, είναι σε μια προοπτική. Όμως η προσπάθεια αυτή του συμψηφισμού οδηγεί σε ακραίες προσεγγίσεις, οι οποίες μας οδηγούν σ' ένα κλίμα ν' αποδιοργανωνόμαστε και να μη βλέπουμε το δάσος και να βλέπουμε το δέντρο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς ως Ο.Τ.Ο.Ε. έχουμε πάρει, όπως είπα, με αφορμή τις εξελίξεις εδώ και δυο χρόνια μια σειρά πρωτοβουλιών και προς τη Δ.Ο.Ε. και προς τα ευρωπαϊκά όργανα και προς τα ελληνικά Δικαστήρια για τις Τράπεζες, για τα Ταμεία Τραπεζών που έχουν ήδη προχωρήσει στην ένταξη. Τον ίδιο αγώνα θα κάνουμε και για το Ταμείο της Εθνικής.

Όμως είναι καιρός να το ξεκαθαρίσουμε και το ξεκαθαρίζουμε όχι σε μια γενική συγκέντρωση, σε μια ημερίδα που έχει ένα ειδικό θέμα όπως είναι αυτό, για το Επικουρικό της Εθνικής. Πέραν των καταγγελιών, πέραν των επισημάνσεων που αφορούν στις αρνητικές πτυχές των πολιτικών των κυβερνήσεων και της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει ως υπεύθυνο συνδικαλιστικό κίνημα να έχουμε και θέση και πρόταση.

Να έχουμε και την προοπτική, να δίνουμε και το αύριο. Να νιώθουν οι εργαζόμενοι στις Τράπεζες, που εκπροσωπούμε, ότι έχουν μια διέξοδο. Γιατί, δόξα τω θεώ, τις καταγγελίες, που κι εμείς ήμε από βήματος, τις ακούω καθημερινά απ' το πρωί ως το βράδυ, είτε στα Μέσα Ενημέρωσης, είτε στα ηλεκτρονικά Μέσα Ενημέρωσης, τις διαβάζω στις εφημερίδες.

Κι εδώ η Ο.Τ.Ο.Ε. δεσμεύεται ότι πέραν των άληθων επιλογών και πρωτοβουλιών της, θα διαμορφώσει στο αμέσως επόμενο διάστημα, πολύ σύντομα, μια συγκεκριμένη και συγκροτημένη πρόταση διεξόδου απ' αυτό το πρόβλημα, με έναν και μόνο στόχο: Τη διασφάλιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στις Τράπεζες.

Όσον αφορά στο Επικουρικό της Εθνικής, εάν υπεύθυνα και αποφασιστικά προσεγγίσουμε αυτά τα ζητήματα, σίγουρα η ένταξη, που έρχεται απ' ό,τι φαίνεται, είναι το τελευταίο Ταμείο, του Ταμείου της Εθνικής στο ΕΤΑΤ, θα έχει κάποιες συγκεκριμένες επιπτώσεις και έχει επιπτώσεις και θέλω αυτό να το λάβετε υπόψη σας.

Πέραν αυτών που είπε ο Χρήστος ότι πράγματι είναι ένα κλειστό Ταμείο και η χρηματοδότηση είναι τέτοια που η προκειμένη μελέτη δεν διασφαλίζει στο διηνεκές, τουλάχιστον γι αυτούς που είναι μέχρι το '93 τη σύνταξή τους, ήδη αυτοί που έχουν μπει και από την Εμπορική και από την Αγροτική και όποιοι θα μπου από δω και πέρα, έχουν ήδη συγκεκριμένες επιπτώσεις.

Οι συνάδελφοι συνταξιούχοι μας τα ξέρουν, όπως και ο Πρόεδρος της Ο.Σ.Τ.Ο.Ε. που θα μιλήσει φαντάζομαι μετά από μένα, κατ' αρχήν δεν δόθηκαν αυξήσεις συντάξεων το 2007. Δεν αναγνωρίζονται οι αναπηρικές συντάξεις. Η έναρξη καταβολής σύνταξης καθυστερεί πέραν των έξι μηνών. Ελάχιστες συντάξεις χρειάς έχουν δοθεί. Και βέβαια, οι υπάλληλοι του ΙΚΑ δε γνωρίζουν, δεν ξέρουν τα καταστατικά αυτών των Ταμείων με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται η όλη διαδικασία εφαρμογής τους.

Αυτά είναι τα πρώτα προβλήματα που δημιουργούνται και δεν είναι λίγα. Πρέπει, λοιπόν, δύο πράγματα, και κλείνω με αυτό, να κάνουμε, με αφορμή το Επικουρικό της Εθνικής:

Πρώτον, να διασφαλίσουμε –και αυτό είναι και ευθύνη της Ο.Τ.Ο.Ε. και μπορεί να λειτουργεί σαν πιλότος από δω και πέρα, συνοδικά για να ενοποιήσουμε το ζήτημα στον κλάδο, ότι τα ασφαλιστικά δικαιώματά αυτών που είναι μέχρι το 1993 θα ισχύουν στο ακέραιο.

Και βεβαίως θα πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι η όποια πρόταση, δεν αφορά μόνο ή τους μέχρι το '93 ή τους μέχρι το 2007 ή 2005. Αφορά όλους, και αυτούς που ακόμα δεν έχουν μπει στο σύστημα. Γιατί τι έγινε στον ΟΤΕ; Αυτό που έγινε στον ΟΤΕ και δημιουργήθηκε μια κατακραυγή του συνόλου των εκπροσώπων των εργαζόμενων και του Εργατικού Κινήματος, είναι ότι βόηξαν αυτούς που ήταν μέσα στην επιχείρηση.

Δε μπορεί να πάμε, και αυτό το ξεκαθαρίζουμε, σε καμία λύση του Ασφαλιστικού, εάν δε λάβουμε υπόψη μας και αυτούς που θα μπουν στην παραγωγή, στις Τράπεζες από δω και πέρα. Και το σύστημα να έχει αιμοδοσία νέων εργαζόμενων, αλλιώς και να υπάρχει η αλληλεγγύη των γενεών.

Πρέπει να καταλάβουν ότι νοιαζόμαστε και γι αυτούς. Αν νοιαζόμαστε μόνο για το μαγαζάκι μας, γι αυτούς που είμαστε μέσα στην Τράπεζα και πέραν αυτού δεν, λησπάται πάρα πολύ αλλιώς αυτό είναι άκρως συντεχνιακή και απαράδεκτη προσέγγιση, η οποία κάθε άτομο παρά λύνει το πρόβλημα, αλλιώς το διαιωνίζει προς μια κακή κατεύθυνση.

Εμείς προχωρούμε δυνατά, αποφασιστικά, ενωμένα, σας καλούμε να δώσουμε τη μάχη ούτως ώστε η συγκέντρωση της 12ης του Δεκέμβρη να είναι η μεγαλύτερη συγκέντρωση, μεγαλύτερη κι απ' αυτήν του 2001 με αφορμή τις προτάσεις Γιαννίτση.

Για να στείλουμε ένα μήνυμα ενότητας, συσπείρωσης, αγωνιστικότητας, αποφασιστικότητας, σε μια Κυβέρνηση, που το μόνο που βλέπει είναι να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ολίγων, τα συμφέροντα των τραπεζιτών, των επιχειρηματιών, του κεφαλαίου και όχι τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, όχι τα συμφέροντα των εργαζόμενων.

Ευχαριστώ

Ομιλία κ. Δημήτρη Κουσελά Βουλευτή ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν.Μεσσηνίας

Αγαπητοί φίλοι του Προεδρείου, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση που είμαι και σήμερα μαζί σας γιατί γνωρίζετε ότι μας συνδέουν κοινοί αγώνες αληθιά και κοινές αγωνίες για το παρόν και το μέλλον των Ασφαλιστικών μας Ταμείων, για το παρόν και το μέλλον του Λογαριασμού Επικούρησης, για το παρόν και το μέλλον των εργαζόμενων.

Θέλω κατ' αρχήν να συγχαρώ την Διοίκηση του Συλλόγου και τον Πρόεδρο για την πρωτοβουλία που πήραν ν' ανοίξουν τον κοινωνικό διάλογο, έναν ουσιαστικό διάλογο, πάνω σ' ένα θέμα με τεράστια σημασία για τους εργαζόμενους και μάλιστα να τον ανοίξουν σε μια δύσκολη συγκυρία.

Σε μια συγκυρία που η Κυβέρνηση με το πρόσχημα της μεταρρύθμισης στο ασφαλιστικό τοπίο, επιχειρεί θα έλεγα γενικευμένες ανατροπές σε ό,τι αφορά στη λειτουργία των Ασφαλιστικών Ταμείων αληθιά και στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων.

Και ήνω «με το πρόσχημα της μεταρρύθμισης», γιατί όπως πολύ καλὰ γνωρίζουμε, δε μπορεί να υπάρξει καμία μεταρρύθμιση χωρίς είσοδο νέων πόρων στο ασφαλιστικό σύστημα. Και εδώ, αυτό το οποίο βήεουμε είναι ότι όχι μόνο δεν έρχονται νέοι πόροι, αληθιά αυτό το οποίο επιχειρείται να γίνει είναι να μεταβιβαστούν πόροι από Ταμεία τα οποία είναι υγιή και βιώσιμα, σε άηλες κατευθύνσεις.

Σχεδιάζουν την ενοποίηση των Ασφαλιστικών Ταμείων χωρίς ασφαλιστικά κριτήρια, όχι για να γίνουν υγιείς και βιώσιμοι ασφαλιστικοί Οργανισμοί, αληθιά ο στόχος που υπάρχει είναι η εξίσωση προς τα κάτω.

Εδώ και τρία χρόνια τώρα παρακολουθούμε από κοντά την πολιτική της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά το Ασφαλιστικό. Μια πολιτική που μέσα από τις ενέργειες και τις επιλογές που έχουν γίνει, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για εφαρμογή προειλημμένων αποφάσεων.

Αυτό φάνηκε αληθώστε, όπως είπε και ο Πρόεδρος του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. και από τον διάλογο, που ήταν διάλογος-φιάσκο, που έγινε μέχρι σήμερα. Προειλημμένες αποφάσεις σε βάρος και των Ασφαλιστικών Ταμείων και των ασφαλισμένων.

Και το ήνω αυτό γιατί αν η Κυβέρνηση ήθελε ν' αντιμετωπίσει τα όποια προβλήματα υπήρχαν στο Ασφαλιστικό, θα έπρεπε κατ' αρχήν να εφαρμόσει, όπως αληθώστε είχε δεσμευτεί, το Ν. 2039 κατ' αρχήν σε ό,τι αφορά τις υποχρεώσεις του κράτους απέναντι στα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Όχι μόνο δεν κάνει κάτι τέτοιο, αλλήλ η μη εφαρμογή των θεσμοθετημένων υποχρεώσεων έχει οδηγήσει αυτή τη στιγμή, όπως γνωρίζετε, σ' ένα άνοιγμα της τάξης των 8 δισεκατομμυρίων ευρώ, που είναι οι συνολικές υποχρεώσεις του κράτους απέναντι στο σύνολο των Ασφαλιστικών Ταμείων.

Δεύτερον: Δεν εφαρμόζει τις διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται από τον 3029 σχετικά με την ενοποίηση των Ασφαλιστικών Ταμείων. Να μιλήσουμε ειδικότερα για το χώρο το δικό μας και για το ζήτημα που εξετάζουμε σήμερα, στη σημερινή ημερίδα.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι το άρθρο 11 του Ν. 3029/2002 ήταν εκείνο το οποίο αναφερόταν ειδικά στις διαδικασίες ενοποίησης των Επικουρικών Ταμείων, τα οποία ο νόμος αναγνώρισε με την ιδιαιτερότητα της νομικής τους μορφής και λειτουργίας, είτε ως Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, είτε ως Ταμεία, που είχαν προκύψει μέσα από συλλογικές διαπραγματεύσεις, είτε ως άλλα νομικά μορφώματα.

Ο νόμος λοιπόν προσδιόριζε μια σειρά από συγκεκριμένες διαδικασίες για την ενοποίηση αυτών των Ταμείων σ' ένα Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου μέσα από οικειοθελείς διαδικασίες και μέσα από αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων των ίδιων των ασφαλισμένων.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση με τις διατάξεις του Ν. 3371/2005 έθεσε εκποδών, θα έλεγα, αυτό το όραμα των εργαζόμενων, έθεσε εκποδών τις ελπίδες των εργαζόμενων να υπάρξει ένα βιώσιμο ασφαλιστικό καθεστώς στο χώρο των Τραπεζών με τη μορφή ενός ενιαίου επικουρικού Ταμείου το οποίο θα έδινε τη δυνατότητα να δίνει συμπληρωματική σύνταξη και να διαφυλάττει τις κατακτήσεις των εργαζόμενων.

Δημιούργησε ένα θνησιγενές Ταμείο μεταβατικού και, θα έλεγα, όχι μόνο μεταβατικού χαρακτήρα, αλλήλ κι ένα Ταμείο ορισμένου χρόνου, το λεγόμενο ΕΤΑΤ μέσα από το οποίο η μόνη προοπτική, η οποία υπάρχει, είναι η μείωση των ήδη μειωμένων επικουρικών συντάξεων και είδαμε τα προβλήματα σχετικά με την αναπροσαρμογή των συντάξεων όσων Ταμείων ήδη εντάχθηκαν εκεί.

Από την άλλη πλευρά, απήλλοξε μια σειρά από Τράπεζες που ήδη έχουν εισέλθει σε αυτό, από το βάρος των υποχρεώσεων που είχαν συναφθεί μέσα από διμερείς διαπραγματεύσεις με τα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Είναι φανερό λοιπόν ότι το ΕΤΑΤ δεν είναι λύση και καλά θα κάνει η Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας να σταματήσει ν' αλληθωρίζει σε αυτή την κατεύθυνση. Η Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας, σε σχέση με το Επικουρικό μας Ταμείο θα πρέπει επιτέλους ν' αναλάβει τις ευθύνες της γιατί οι ευθύνες της είναι πολλές και μεγάλες απέναντι στην επικούρηση.

Αν ο Λογαριασμός έχει σήμερα προβλήματα, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχει προβλήματα γιατί πέραν των άλλων ακολουθήθηκε και μια πολιτική από πλευράς της Διοίκησης σε βάρος του Επικουρικού Ταμείου.

Και η πολιτική αυτή ακολουθήθηκε κατ' αρχήν το τελευταίο χρονικό διάστημα μέσα από τις μαζικές εθελούσιες εξόδους, που ήταν σε βάρος των Ασφαλιστικών Ταμείων, μέσα από τα συστήματα πρόσθετων αμοιβών, για τα οποία δεν πληρώνεται, όπως είναι γνωστό, ασφαλιστική εισφορά, ακολουθήθηκε, τέλος, με την στέρση του επικουρικού Ταμείου, της

αιμοδοσίας, του νέου αίματος, της εισφοράς των εργαζόμενων και της συνεισφοράς της Τράπεζας, η οποία από την ψήφιση του 3371 και μετά, έγινε 3%, γλιτώνει 6% από το 9% που πλήρωνε και το πληρώνει αυτό στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή που μιλάμε το Ταμείο, όπως γνωρίζετε, ν' αντιμετωπίζει μεγάλα και σοβαρά προβλήματα.

Πιστεύω λοιπόν ότι είναι ανάγκη η Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας να καταλάβει το αυτόνοτο. Το αυτόνοτο, που ήδη προηγούμενες Διοικήσεις το έχουν χαράξει με τις πολιτικές τους. Ήδη ακούστηκε από τον Πρόεδρο του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. ότι οι Διοικήσεις της Τράπεζας, αναγνωρίζοντας την ιδιαιτερότητα και την ιδιομορφία του συγκεκριμένου Ταμείου, το 1996 δεν εφήρμοσαν τον 2084 και τον 1902 και το Ταμείο εξακολούθησε να λειτουργεί με τη νομική μορφή που λειτουργούσε από της ιδρύσεώς του. Νομική μορφή που, όπως είπα, σεβάστηκε ο ίδιος ο 3029.

Πιστεύω λοιπόν ότι είναι ανάγκη η Διοίκηση της Τράπεζας άμεσα ν' αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στο Ταμείο και να καλύψει αυτά που δικαιούνται αυτή τη στιγμή και οι συνταξιούχοι και οι εν ενεργεία.

Από κει και πέρα καλή θα κάνει να καθίσει και με το Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. και με την Ο.Τ.Ο.Ε. στο ίδιο τραπέζι και να συζητηθούν από κοινού λύσεις οι οποίες θα δίνουν βιωσιμότητα και προοπτική στο επικουρικό καθεστώς της ασφάλισης.

Με αυτές τις σκέψεις θέλω να χαιρετίσω τη σημερινή ημερίδα, πιστεύω ότι θα συμβάλει αποφασιστικά στο γόνιμο διάλογο, που πρέπει ν' αναπτυχθεί, έτσι ώστε η επικουρική ασφάλιση να είναι υγιής, βιώσιμη και να μπορεί να δίνει τη συμπληρωματική σύνταξη που δικαιούνται κι έχουν ανάγκη οι ασφαλισμένοι.

Σας ευχαριστώ πολύ

Ομιλία κ. Φίλιππου Σαχινίδη Βουλευτή ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Λάρισας

Η ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ Ε.Τ.Ε.. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΗΜΑ;

Το επικουρικό ταμείο της Εθνικής Τράπεζας απειλείται. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγούνται οι χιλιάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, που βλέπουν τη Διαχειριστική Επιτροπή του Ταμείου να βρίσκεται μπροστά στο ερώτημα πώς θα καλυφθούν οι υποχρεώσεις του Λογαριασμού Επικούρησης απέναντι στους συνταξιούχους της Εθνικής Τράπεζας.

Να εκποιήσουν την περιουσία του Λογαριασμού που ανέρχεται σε 3.850.000 μετοχές της Εθνικής Τράπεζας για να δοθούν οι συντάξεις;

Η ενέργεια αυτή όμως δεν ρίχνει ριζικά το πρόβλημα αλλήλ' απλώς το αντιμετωπίζει για ένα περίπου χρόνο, οπότε και τελειώνουν οι μετοχές που έχει στην κατοχή του ο Λογαριασμός Επικούρησης.

Η Διαχειριστική Επιτροπή θα πρέπει να αναζητήσει λύσεις που να αντιμετωπίζουν ριζικά και μακροπρόθεσμα το πρόβλημα αυτό.

Οι λύσεις θα πρέπει να αναζητηθούν προς **δύο κατευθύνσεις**:

A) την κατεύθυνση της Πολιτείας, που με την ψήφιση διαφόρων νόμων δημιούργησαν τεράστια προβλήματα στη βιωσιμότητα του Ταμείου

B) προς την κατεύθυνση της Εθνικής Τράπεζας, η οποία με τις πολιτικές που έχει εφαρμόσει, έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στο Λογαριασμό και επιπλέον από το γεγονός ότι η καταστατική λειτουργία του Λογαριασμού επιβάρυνε στην Τράπεζα να καλύπτει όλες τις υποχρεώσεις του Λογαριασμού προς τους ασφαλισμένους, όπως μας ανέλυσαν τεκμηριωμένα και οι εισηγτές κ.κ. Ρωμανιάς και Πετρόπουλος.

Το Επικουρικό Ταμείο της Εθνικής ιδρύθηκε το 1949 με σκοπό την ενίσχυση των συντάξεων του προσωπικού της Τράπεζας. Το Ταμείο λειτούργησε ως ένας βασικός παράγοντας προσέληψης και διατήρησης του ανθρώπινου δυναμικού της επιχείρησης. Επίσης, χρησιμοποιήθηκε από την Τράπεζα για την υλοποίηση δικών της επιχειρησιακών στόχων. Πα-

ράλληλα, η συνεισφορά της ως εργοδότη συμπεριλαμβάνεται στα έξοδά της, με θετικό αντίκτυπο στις φορολογικές της υποχρεώσεις.

Οι εισροές του Λογαριασμού Επικούρησης προέρχονται από τη συνεισφορά των εργαζομένων και της Τράπεζας με αναλογία 1 προς 3.

Οι βασικοί παράγοντες που δημιούργησαν την πρόσφατη κρίση στα οικονομικά του Ταμείου είναι:

1. Η αλλοαγή του καθεστώτος ασφάλισης των εργαζομένων της Τράπεζας που προσλήφθηκαν και θα προσλαμβάνονται από την 1.1.2005 και μετά με την ένταξή τους στο ΙΚΑ – Ε.Τ.Ε.Α.Μ., απαλλοτρίωντας έτσι την τράπεζα από μεγάλο μέρος των υποχρεώσεων της προς το Λογαριασμό Επικούρησης λόγω της μείωσης της εισφοράς της στο Επικουρικό Ταμείο από 9% σε 3,5%.

2. Η μείωση των πόρων που προβλέπονται για τη δημιουργία ασφαλιστικού κεφαλαίου που απορρέει από την υιοθέτηση νέων μορφών απασχόλησης και αμοιβών με τη μορφή bonus.

3. Η ραγδαία αύξηση του αριθμού των ασφαλισμένων, λόγω της εθελούσιας εξόδου, η οποία έγινε με απόφαση Διοικήσεων της Τράπεζας, με στόχο την αναδιοργάνωσή της.

Το τελευταίο είναι και ο σημαντικότερος λόγος για τα προβλήματα του Ταμείου, για τον οποίο την ευθύνη φέρει αποκλειστικά η Τράπεζα, αφού με δική της απόφαση άλλαξε ο ρυθμός συνταξιοδότησης των εργαζομένων, χωρίς τη συγκατάθεση των τελευταίων. Η ευθύνη της Ε.Τ.Ε. για την κάλυψη των ελλειμμάτων του Ταμείου απορρέει και από τις καταστατικές της υποχρεώσεις. Σύμφωνα με γνωμοδότηση νομικών, η Τράπεζα είναι υποχρεωμένη να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του Ταμείου, όταν αυτό αδυνατεί.

Πέρα, όμως από τις ευθύνες της Τράπεζας, συνυπεύθυνη είναι και η Κυβέρνηση, της Ν.Δ., η οποία, με την ψήφιση του νόμου 3371/05, παρεμβαίνει σε ένα θέμα που αφορά αποκλειστικά (σύμφωνα με το Καταστατικό του Ταμείου) την Τράπεζα και τους εργαζόμενους, με προφανή ευνοούμενο φυσικά τους μετόχους της Τράπεζας που στη μεγάλη τους πλειοψηφία είναι ξένοι θεσμικοί επενδυτές. Η στάση αυτή της Κυβέρνησης είναι δηλωτική των προθέσεων της όσον αφορά στο θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης γενικά, αλλά και της προτεραιότητας την οποία δίνει στην αύξηση των κερδών της Τράπεζας, σε βάρος όλων όσων τη δημιούργησαν, τη στήριξαν και τη στηρίζουν και σήμερα με το μόχθο τους.

Ομιλία κ. Χρήστου Πρωτόπαπα Πρώην Υπουργού

Γεια σας. Ας προχωρήσουμε στο θέμα το οποίο είναι εξαιρετικά ουσιαστικό.

Το γενικό Ασφαλιστικό το αφήνω, τα έχουμε πει. Απλώς θέλω να πω ότι λυπούμαι πάρα πολύ που γίνεται αυτού του είδους ο διάλογος. Διότι δεν είναι διάλογος. Φτάνουμε στο σημείο να μην ξέρει κανείς τι θα ξημερώσει. Άλλωστε ο Υπουργός στη Βουλή, άλλωστε ο Υπουργός στους φορείς που συναντά, άλλωστε διαρρέει στις εφημερίδες.

Κανείς δεν ξέρει τι απ' αυτά είναι ακριβώς, τι δεν είναι, τι ισχύει και τι δεν ισχύει. Σήμερα κυκλοφόρησε καινούργιο, ότι θα υπάρξει αλλαγή της εργατικής νομοθεσίας για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Εγώ δεν ξέρω αν υπάρξει, μπορεί στο τέλος να μην υπάρξει γιατί θα φοβηθεί ο ίδιος ή θα φοβηθεί η Κυβέρνηση.

Άλλωστε όλη αυτή η ιστορία δημιουργεί ένα εκρηκτικό κλίμα φόβου και ανασφάλειας. Αν νομίζει κανείς ότι με κλίμα φόβου και ανασφάλειας μπορεί να μιλήσει για μεταρρύθμιση και αλλαγές στο Ασφαλιστικό, πιστεύω ότι είναι βαθιά γελασμένος. Έτσι δεν γίνεται.

Θέλει το Ασφαλιστικό μεταρρύθμιση; Βεβαίως. Τι θα χρειαζόταν να γίνει; Κατ' αρχήν να εφαρμοσεί το νόμο Ρέππα. Γιατί να εφαρμοσεί το νόμο Ρέππα; Διότι πρέπει ν' αποκτήσεις κάποιους ενιαίους κανόνες.

Ο νόμος Ρέππα δεν είναι ένας ιδανικός νόμος μιας ιδανικής κοινωνίας, είναι ένας δύσκολος νόμος. Και προέκυψε κάτω από δύσκολες διαπραγματεύσεις, δύσκολες συζητήσεις και εξαντλητικό διάλογο που έκανε ο τότε Υπουργός, ο κ. Δημήτρης Ρέππας και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. με τη Γ.Σ.Ε.Ε. και άλλες Οργανώσεις. Θυμάστε, πριν από λίγο είπε ο κ. Ρωμανιάς ο οποίος μετέχει και μετέχει πολύ ενεργά και δυναμικά σ' αυτές τις ιστορίες, ότι «ήμουν από τους διαμορφωτές», ως ΙΝ.Ε. της Γ.Σ.Ε.Ε., ο άνθρωπος του νόμου Ρέππα.

Δηλαδή υπήρξε τότε ένας ουσιαστικός διάλογος, κάθισαν μαζί, τα έβαλαν κάτω και δε σημαίνει ότι ταυτίστηκαν, ποτέ δεν ταυτίζεται μια Κυβέρνηση κι ένα Κόμμα μ' ένα Συνδικάτο, έτσι; Δε σημαίνει ότι ταυτίστηκαν, σημαίνει όμως ότι κάπου υπήρξε ένα πηλαίοιο συναντίληψης με την ευρεία έννοια του όρου.

Το πηλαίοιο αυτό συναντίληψης έχει δυσκολίες, πράγματι. Κάποιος μπορεί να μου πει ότι τελικά πάει το εθνικό όριο ηλικίας από 65 στα 60. Βεβαίως. Άλλωστε κάπου λύνει ένα θέμα και δίνει μια απάντηση. Κάποιος άλλος μπορεί να μου πει ότι πάει το όριο αναπηρώσεως μετά το '93 στο 70. Βεβαίως, για την κύρια σύνταξη. Ήταν στο 60 όμως με το νόμο Σιούφα, δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε τελική ανάληψη μιλούμε για ένα Ασφαλιστικό το οποίο γίνεται σε μια γηρασμένη κοινωνία με ιδιαίτερα μεγάλα προβλήματα και μεγάλα προβλήματα χρηματοδότησης, στα οποία ο νόμος Ρέππα έδωσε μια μεγάλη απάντηση.

Κι ίσως εκεί είναι η μεγάλη πολιτική σημασία του. Ποια ήταν η απάντηση; Το 1% του ΑΕΠ. Είναι η πρώτη φορά που νόμος αναφέρεται συγκεκριμένα σε ποσόν, σε συγκεκριμένο ποσό που πρέπει να δίδεται από τον κρατικό προϋπολογισμό σε Ασφαλιστικό Ταμείο, στο ΙΚΑ βεβαίως κατά κύριο λόγο, και μετέπειτα ανοίγει το δρόμο και για τα υπόλοιπα Ταμεία.

Αυτό δεν υπήρχε. Είναι η πρώτη φορά που μπαίνει. Με τον κ. Αθιογοσκούφη δεν τηρείται. Όμως είναι θέμα διεκδίκησης και υποχρέωση της Πολιτείας η οποία πρέπει να το κάνει.

Ο νόμος Ρέππα απ' την άλληλη έχει κάτι πολύ σοβαρό: Φτιάχνει ισχυρά θεμέλια ενός συστήματος, τακτοποιεί οργανωτικά το σύστημα. Πέρα από τους ενιαίους κανόνες, λέει: Τα Ταμεία κύριας σύνταξης στο ΙΚΑ με τους συγκεκριμένους όρους που περιλαμβάνει. Ομαδοποίηση Επικουρικών, πάλι με συγκεκριμένους όρους, γιατί αναφέρεται στη θέληση των Επικουρικών, στη θέληση των εργαζόμενων, στη συμφωνία δηλαδή των Επικουρικών Ταμείων, για να το κάνουμε σαφές, για την ενοποίησή τους.

Αναφέρεται σε συγκεκριμένα ζητήματα και κανόνες για τα βαρέα και ανθυγιεινά και για τις άλλες μορφές συντάξεων και ανοίγει το δρόμο για τα επαγγελματικά Ταμεία. Αυτό λύνει τα προβλήματα; Όχι. Αλλά μας δίνει ανάσες. Η πλήρης εφαρμογή αυτού του νόμου στον καιρό του, γιατί όσο παλιώνει και δεν εφαρμόζεται, οι τρύπες ανοίγουν στο Ασφαλιστικό. Το Ασφαλιστικό είναι ένα ζωντανό πράγμα, όταν δεν το αγγίζεις καθόλου και δεν ασχολείσαι καθόλου δε σημαίνει ότι πάει καλά εξ ορισμού, άμα είναι σε άρρωστη βάση. Έχει τρύπες και ανοίγουν.

Άρα λοιπόν, με το να μην εφαρμόζονται όλα αυτά οι τρύπες μεγάλωσαν. Το τέλημα άρχισε να επιδρά αρνητικά. Εν πάση περιπτώσει, ας το εφαρμόσουν τώρα, ας το εφαρμόσουν σωστά. Δε γίνεται δηλαδή να πεις ότι πάω να κάνω ξανά εξέταση των βαρέων και ανθυγιεινών και κόβω τον επισιτισμό, ειδικά στην Ελλάδα. Αυτό θα είχε δραματικές επιπτώσεις.

Απορώ δηλαδή ποιος θα ήθελε έναν άνθρωπο τσακισμένο στα 63 χρόνια για εκπρόσωπο του ελληνικού τουρισμού, δηλαδή δεν ξέρω πού πάμε μ' αυτές τις αντιλήψεις και τι είδους κοινωνία ονειρευόμαστε.

Αλλά αν εφαρμοστεί σωστά, σου δίνει μια ανάσα. Από κει και πέρα έχεις άλλα προβλήματα μπροστά. Έχεις το πρόβλημα των εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης, το 1% πιθανά να μη φτάνει. Θα βάλεις άλλο απ' το ΑΕΠ; Και μέχρι πόσο; Μήπως πρέπει ν' αναζητήσεις μια άλλη τύπου πρόσθετη απόδοση;

Μήπως δηλαδή θα πρέπει να υπάρχει ένα είδος κουμπαρά, ας το πω έτσι με τα Ασφαλιστικά Ταμεία, όπου πέρα απ' τις αποδόσεις που θα πρέπει να γίνονται μ' ένα ενιαίο και σωστό τρόπο των αποθεματικών, θα πρέπει να προσθέτεις κάποια χρήματα, επί παραδείγματι από

βραχυπρόθεσμες κινήσεις στο Χρηματιστήριο ή από ένα μέρος του φόρου που να έχει να κάνει με τη μεγάλη περιουσία;

Σκέψεις που πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε, να δούμε. Πώς δημιουργούμε ένα όραμα για την κοινωνία του αύριο; Και πώς τη διασφαλίζουμε; Πώς περιλαμβάνουμε τις νέες μορφές εργασίας; Σε λίγο πάρα πολλοί άνθρωποι θα δουλεύουν απ' το σπίτι και θα στέλνουν με κομπιούτερ τη δουλειά τους στην επιχείρηση στην οποία θ' αναφέρονται.

Και η λέξη «αναφέρονται» βάζει ερωτήματα. Θα είναι εξαρτημένη εργασία; Εγώ λέω ναι. Αυτό δε λέει τίποτα, που το λέω εγώ. Θα είναι; Και πώς πρέπει να είναι; Και πώς πρέπει αυτό να ενταχθεί; Τι γίνεται με τους μετανάστες που είναι εργάτες γης, εδώ στη βόρεια Αττική για παράδειγμα, στα θερμοκήπια και σε άλλες περιοχές και δεν ασφαρίζεται κανένας;

Λοιπόν, όλη αυτά τα θέματα έχουν να κάνουν με ζητήματα που πρέπει ν' αντιμετωπισθούν, όπως ν' αντιμετωπισθεί και το πρόβλημα της πορείας της κοινωνίας μας. Των νέων επαγγελματιών, των νέων κοινωνικών εξελίξεων, των νέων αναγκών. Ένα δε μπορείς να διαπραγματευθείς: Τη έννοια της Δικαιοσύνης, την έννοια της βιωσιμότητας και την έννοια της αξιοπρέπειας. Κι αυτό δεν είναι διαπραγματεύσιμο.

Άρα λοιπόν, η εμμονή στην εφαρμογή του νόμου Ρέππα δε σημαίνει έλλειψη του διαλόγου, το αντίθετο, σημαίνει απαλλοτρίωση απ' το φόβο και την ανασφάλεια. Δημιουργία ενός αισθήματος ασφάλειας που σου επιτρέπει να πας σε μια σοβαρή μεταρρύθμιση και μια σοβαρή αλληλεγγύη με το Ασφαλιστικό χωρίς να έχεις κανένα σπαθί πάνω απ' το κεφάλι σου, που φοβάσαι τι ώρα θα σου πέσει.

Τώρα πάμε στα καθ' ημάς. Εδώ στις Τράπεζες, η κατάσταση έχει φτάσει σε πάρα πολύ επικίνδυνο σημείο. Τι έχουμε αυτή τη στιγμή: Τα Ταμεία Κύριας Σύνταξης πρέπει να πάνε στο ΙΚΑ. Να πάνε όμως, να ολοκληρωθεί αυτός ο κύκλος τουλάχιστον. Αυτός ο κύκλος πρέπει να ολοκληρωθεί και να ολοκληρωθεί σωστά.

Τι σημαίνει σωστά; Χωρίς να υπονομευθεί και το ΙΚΑ βέβαια, έτσι; Διότι από την άλλη πλευρά έχει και μια ευθύνη η πολιτεία απέναντι στον απλό ασφαλισμένο. Άρα πρέπει να υπολογισθούν τα σχετικά ποσά, θα πρέπει να δοθούν και βεβαίως θέλω να θυμίσω ότι ο νόμος Ρέππα περιλαμβάνει αυτή την ένταξη με μεταφορά και των δικαιωμάτων, για να μην έχουμε παρεξηγήσεις.

Αυτός λοιπόν ο κύκλος πρέπει να κλείσει. Και είναι το πρώτο στο οποίο νομίζω ότι πρέπει να δείξουμε το ενδιαφέρον μας.

Πάμε τώρα στο δεύτερο, στην επικούρηση. Η επικούρηση είναι και κοινωνική ασφάλιση όμως, να το ξεκαθαρίσουμε. Για το Ρωμανιά το λέω, με όλη την αγάπη που του έχω και την εκτίμηση, μπορεί να ξεκίνησε σαν μορφή κλαδική, αλλιά έχει και εξόχως κοινωνικό χαρακτήρα.

Δηλαδή η επικουρική σύνταξη είναι μορφή κοινωνικής ασφάλισης, δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτό. Και να μην το πάμε εξ ολοκλήρου στις συμβάσεις, γιατί οι συμβάσεις καταγγέλλονται κιόλας. Άρα πρακτικά εκεί θα είχαμε ένα πρόβλημα, να έχουν επικούρηση οι υπάρχοντες όπου με μια καταγγελία της σύμβασης μεταφέρονται σε ατομικές συμβάσεις, και να μην έχουν οι νέοι και να οδηγηθούμε σε άληθης μορφής μονοπάτια.

Ουσιαστικά βέβαια ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας του 2005 αυτό κάνει, δηλαδή οδηγεί στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. τους νέους και αφήνει να παητεύουν με τις Κληδικές Συμβάσεις οι παλιοί. Εάν το ΕΤΑΤ ήταν ένα σοβαρό Επικουρικό Ταμείο, θα έλεγε κανένας όχι, να πάνε οι επικουρικές εκεί. Βεβαίως για όληους κι όχι μόνο για τους παλιούς.

Όμως εδώ υπάρχει ένα θέμα, εγώ το φόβο μου αυτόν πρέπει να τον επανακαταθέσω: Δεν υπάρχει τίποτα που να ήξει ότι το ΕΤΑΤ αύριο θα συνεχίσει να έχει δύναμη να δίνει συντάξεις. Δεν έχουμε κάτι. Δεν ξέρει κανείς ποιο είναι το μέλλον αυτού του Ταμείου.

Και ειδικότερα αν γίνονται συμφωνίες τύπου ALPHA και τύπου Εμπορικής, δημιουργείται κι ένα πρόβλημα. Διότι πήγαν εκεί μεν, μπορεί να διασφαλίστηκαν και κάποια χρόνια οι παλαιότεροι, όμως υπήρξε μια ευθεία παραβίαση των Συλλογικών Συμβάσεων που είναι ένα μείζον θέμα κι είναι ένα μείζον θέμα για όληων των ειδών τις Συλλογικές Συμβάσεις.

Δεύτερον, δημιουργείται ένα θέμα πέρα από την παραβίαση της Συλλογικής Σύμβασης, που για μένα είναι ένα μείζον θέμα, δημιουργείται θέμα με το ποσό που ακολουθεί. Διότι αν το ποσόν που ακολουθεί είναι υποεκτιμημένο, καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλή ότι αυτό θα βρεθεί μπροστά μας.

Άρα λοιπόν θα οδηγηθούμε –κι εγώ δεν μπορώ να το ξέρω, μπορεί και να μην οδηγηθούμε, μακάρι, αλλιά δεν υπάρχει καμία μελέτη που να ήξει το αντίθετο. Αν λοιπόν εγώ πω ότι σε πέντε χρόνια αυτό το Ταμείο πιθανόν να παρουσιάσει τεράστια προβλήματα οικονομικά και θα έχουμε νέο κύκλο διαλόγου για το τι θα γίνει, δεν υπάρχει άνθρωπος ο οποίος θα μπορέσει να με διαψεύσει. Διότι κανείς δεν μπορεί ν' αποδείξει το αντίθετο.

Άρα έχουμε εδώ ένα μείζον θέμα. Έχουμε ένα Ταμείο το οποίο φέρει το όνομα ενός ενιαίου Επικουρικού, δεν έχει αναηογιστική μελέτη, δεν έχει βεβαιότητα για το τι θα ξημερώσει, έρχεται το κράτος και ήξει «το εγγυώμαι εγώ αλλιά με νόμο» και ως γνωστόν, νόμος αντικαθίσταται με νέο νόμο.

Άρα μπορεί αύριο μια Κυβέρνηση να έρθει και να πει «ναι, ξέρετε, η αλλήη ήταν καλή, εγώ είμαι ηιγότερο καλή και το σχετικό εδάφιο που ήξει ότι εγώ επικυρώνω τα ελλείμματα του ΕΤΑΤ δεν είναι ακριβώς έτσι διότι είναι μεγάλα, επικυρώνω ένα μέρος των ελλειμμάτων και τα υπόλοιπα πληρώστε τα». Πώς; Με την περικοπή των παροχών και για τους παλιούς.

Άρα λοιπόν έχουμε εδώ μια πηγή η οποία είναι ανοιχτή. Και αυτό πρέπει να το πούμε. Και ειδικότερα από την ώρα που πάει η ALPHA με τον τρόπο που πήγε, η πηγή αυτή μεγαλώνει ακόμη περισσότερο διότι δημιουργείται μια εντύπωση ότι χαρίζονται κάποια δις για

να παρουσιάσουν καλύτερους ισολογισμούς οι Τράπεζες, αλλιώς αυτά τα δισεκατομμύρια βγαίνουν από το συγκεκριμένο Ταμείο.

Άρα δημιουργούν χειρότερες προσδοκίες για τη συνέχεια. Το κρατώ αυτό για την όλη επιχειρηματολογία μας, να το έχουμε μπροστά μας, στο μυαλό μας. Η επιχειρηματολογία η οποία αναπτύχθηκε, ότι το Επικουρικό είναι λογαριασμός παροχών, ακούσαμε τα επιχειρήματα, είναι μια επιχειρηματολογία που βοηθά πάρα πολύ στη συζήτηση που θα γίνει αναμφίβολα και την κρατούμε και αυτή.

Διότι είναι σαφές ότι πρέπει να μπορούμε σε μια μεγάλη συζήτηση η οποία πρέπει να γίνει και στο εσωτερικό και προς την άλλη πλευρά, δηλαδή εργοδοσία και Κυβέρνηση. Αλλιώς έχεις μια επιχειρηματολογία η οποία σε βοηθά να ξεκινήσεις το διάλογο από μια δική σου θέση. Από κει και πέρα βέβαια είναι ένας μακρύς και ανηφορικός δρόμος.

Εγώ θα προσέθετα ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε σε καμία περίπτωση σ' αυτό το σύνολο, σ' αυτή τη δέσμη της τακτικής, που πρέπει να φτιαχτεί, κι ένα τρίτο στοιχείο. Ο ίδιος ο νόμος Ρέππα περιλαμβάνει τα περί Επαγγελματικών Ταμείων. Πρέπει να το έχουμε στο μυαλό μας αυτό.

Διότι με το θέμα του επαγγελματικού Ταμείου, του τρίτου πυλώνα, μπορούμε να ρύθουμε και το θέμα των νέων ανθρώπων. Διότι εκτιμώ ότι έχουμε ευθύνη απέναντι στους νέους ανθρώπους. Εμείς να βολευτούμε και να πούμε ότι θα πάρουμε 36% επικουρική, και δεν ξέρω τι θα γίνει με το Ταμείο αυτό αύριο.

Αλλιώς υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι σήμερα είναι υπάλληλοι της Εθνικής Τράπεζας, οι οποίοι θα πάρουν 20% αναπηρήωση του συντάξιμου μισθού. Και το ξέρουμε αυτό. Δεν μπορούμε λοιπόν να κλείνουμε τα μάτια στην πραγματικότητα. Αν θέλεις να δημιουργήσεις ένα Συνδικάτο που αγκαλιάζει όλο τον κόσμο, σημαίνει ότι θα πρέπει στη συζήτησή σου να έχεις κι αυτούς τους ανθρώπους στο μυαλό σου.

Άρα θα πρέπει να μην απορρίψουμε τον τρίτο πυλώνα για το θέμα του Επαγγελματικού Ταμείου, να δούμε με ποια μορφή μπορεί να γίνει αυτό, είναι κι αυτό ένα θέμα συζήτησης, ώστε ν' αποκατασταθεί μέσα από μια επιμέρους συζήτηση τέτοια, η οποία θα μαζέψει, θα συναρθρώσει και θα δέσει στον ενιαίο σχεδιασμό που υπάρχει και τους νεότερους ανθρώπους, εγώ θα ήθελα, θα διασφαλίσει ίσως και παλιότερους και το σύνολο της τακτικής μας.

Η κατάσταση ξεκινά έτσι όπως την ξεκινάτε σήμερα. Εγώ πιστεύω ότι καλά κάνετε και την ξεκινάτε, γνώμη μου από την εμπειρία μου.

Από κει και πέρα όμως θα πρέπει να μελετηθούν δυο πράγματα: θα πρέπει να μελετηθεί και η κατάσταση που διαμορφώνεται, σε συσχετισμό με την Ο.Τ.Ο.Ε. πάντα, και η παρουσία της Ο.Τ.Ο.Ε. σ' αυτή την ιστορία είναι πολύτιμη εξ ολικότητάς της με τη γενικότερη αντιμετώπιση που κάνει στο ΕΤΑΤ. Αυτό είναι το ένα. Το δεύτερο, σε σχέση με τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των σημερινών συνταξιούχων και τρίτον, σε σχέση με το να περιληφθούν στο

σύστημα με τα ίδια δικαιώματα και οι νεότεροι άνθρωποι όχι μόνο με νομικούς τρόπους, αλλήλ και με τρόπους που δίνει δικαίωμα η υπάρχουσα νομοθεσία μέσω των Επαγγελματικών Ταμείων.

Και σ' αυτό η Διοίκηση οφείλει να καταθέσει τη συμβολή της διότι όσο σε τελική ανάληψη μια επιχείρηση βοηθάει το προσωπικό της, τόσο το προσωπικό το ανταποδίδει και νομίζω ότι αυτός ο κανόνας πρέπει να υπάρχει πάντα.

Είναι λοιπόν μια δέσμη διαπραγμάτευσης η οποία πρέπει να κατατεθεί και για ν' απαλη-
 ηλούμε από τη δαμόκλειο σπάθη, δεν θα πρέπει ν' ακούμε «βρείτε λύσεις εμβληματι-
 κές» -μου είπαν βέβαια ότι ηύθηκε το θέμα προσωρινά για το Επικουρικό, εντάξει, καλὸ
 το ὅτι ηύθηκε προσωρινά γιατί δε μπορεί να γίνει καμία σοβαρή κουβέντα όταν πάνω απ'
 το κεφάλι σου είναι «κόφτε, ράψτε, φτιάξτε, μη δώσετε, πουλήστε κτλ.». Έτσι δε γίνεται
 κουβέντα.

Αγοράσαμε χρόνο. Ωραία, καλὰ κάναμε αγαπητὲ φίλε Πρόεδρε κι αγοράσαμε χρόνο, αλλήλ
 το χρόνο τον αγοράζουμε για να τον κερδίσουμε στην πορεία και όχι για να κοιμηθούμε.
 Επομένως ας αντιληφθούμε τη σημερινή ημερίδα σαν μια έναρξη αυτής της διαπραγμάτευ-
 σης, ξεκινάτε έτσι, ὅλα τα πράγματα είναι στο τραπέζι, θέλει πολύ στενή συνεργασία με την
 Ο.Τ.Ο.Ε. ιδιαίτερα για το θέμα της επικούρησης και την κατάσταση που διαμορφώνεται μετὰ
 την ALPHA αυτή τη στιγμή στις Τράπεζες,.

Να έχουμε στο μυαλὸ μας και τις διεξόδους που μας δίνει ο νόμος Ρέππα, ὅχι στο σύνολὸ
 τους αλλήλ για συμπληρώσεις στα σημεία που μας μένουν κενά, και νομίζω αυτό ἴσως με μια
 δεύτερη, τρίτη κουβέντα στην πορεία και με την έναρξη μιας σειράς διαπραγματεύσεων και
 ειδικὸ διαλόγου και με την εργοδοτική πλευρά και με την Κυβέρνηση πάνω σ' αυτό αλλήλ
 με καθαρὲς κουβέντες και καθαρὲς εξηγήσεις, μπορεί να βοηθήσει.

Απὸ κει και πέρα στο γενικότερο Ασφαλιστικὸ την ἀποψή μου την εἶπα. Η γνώμη μου είναι
 ὅτι αὐτή τη στιγμή οδηγούμαστε σε επικίνδυνα μονοπάτια.

Δεν ξέρω αν αὐτό που εἶπε ο κ. Ρωμανιάς στο τέλος, ὅτι κάνει πίσω ο Μαγγίνας σ' ἓνα με-
 γάλιο κομμάτι ἢ δεν κάνει, θεωρῶ ὅτι ο τρόπος που γίνεται αὐτή η ιστορία στο Ασφαλιστικὸ
 γεννὰ μόνον φόβο και ανασφάλεια, καλὸ θα εἶναι να το σταματήσουν, δε γίνεται σοβαρὴ
 κουβέντα ἔτσι, και κυρίως δε γίνεται σοβαρὴ κουβέντα ὅταν δε ἦες τι θέλεις να κάνεις,
 ἔστω κι αν υποχωρήσεις απ' αὐτό.

Θα εἶχε μια βάση να πεις τι θέλεις να κάνεις, να πεις τι μελέτες ἔχεις, πῶς στηρίζεις αὐτό
 που θέλεις να κάνεις (...)

Αὐτή η ιστορία αντικειμενικά το μόνον που μπορεί να οδηγήσει και καλὰ θα κάνει να το
 οδηγήσει και ἔτσι πρέπει να γίνει, εἶναι τον κόσμο στους δρόμους στις 12 του μήνα.

Ομιλία κ. Ιγνατίου Πηλιάκου Προέδρου Ο.Σ.Τ.Ο.Ε.

Φίλοι του Συνεδρίου, αγαπητοί συνάδελφοι, δε θα μπω στον πειρασμό να μιλήσω γενικά για το Ασφαλιστικό. Θεωρώ πετυχημένη τη σημερινή συζήτηση που έγινε, θεωρώ, Πρόεδρε, ότι γίνεται σε μια πολύ κρίσιμη χρονική περίοδο.

Εγώ απλώς ακούγοντας ορισμένους που μίλησαν θα ήθελα να κάνω ορισμένες διαπιστώσεις. Εγώ θα πω τι πρέπει να γίνει από δω και πέρα. Άκουσα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας να μας λήσει η απεσταλμένη «μη φοβάστε», είπε δυο λέξεις, «να αισθάνεστε ασφάλεια και εμπιστοσύνη».

Εγώ ως Πρόεδρος της Ο.Σ.Τ.Ο.Ε. συνάδελφοι, έχω να σας πω το εξής: Είχαν πει ότι δεν πρόκειται να θίξουν ασφαλιστικά δικαιώματα και δεν πρόκειται να υπαχθεί κανένα άηλο Ταμείο μέχρι το τέλος του χρόνου. Και είδαμε ξαφνικά την Τράπεζα Πίστεως.

Συνάδελφοι, το Ταμείο το Επικουρικό της Τραπέζης, πρέπει να ξέρετε ότι αν το δικό μας έχει δικηλίδες ασφαλιστικές και πράγματι έχει επιχειρήματα, το Ταμείο της Τραπέζης Πίστεως είναι σα ν' αγοράζετε, να το πω απλά για να το καταλάβετε κι όχι με νομικίστικους όρους, είναι σα ν' αγοράζει ένας σπίτι σήμερα 30 εκατομμυρίων, και να έρθουν μετά από 30 χρόνια να σου πουν «κακώς το έκανες αυτό το συμβόλαιο του σπιτιού, δεν ισχύει. Άηλο συμβόλαιο. Πάρτε το πίσω αλλιώς θα σου πάρουν το σπίτι».

Δηλαδή μια τέτοια κραυγαλέα περίπτωση. Και δε φοβήθηκαν, δε διστάσανε κι είδα πολύ καλά ότι η Τράπεζα Πίστεως ήταν στο ΙΚΑ, την πήγαν στο ΕΤΑΤ.

Για το ΕΤΑΤ, επειδή είπαν ορισμένα πράγματα που δεν είναι όπως πρέπει να τα πουν στην πραγματικότητα. Άκουσα τον συνάδελφο Πρωτόπαπα να μιλάει και κάποιους άλλους. Το ΕΤΑΤ, εκτός από θνησιγενές Ταμείο που είναι, που λήσει ότι δεν έχει πόρους –κι εδώ θ ήθελα να ξέρω, πραγματικά ο νόμος Ρέππα έλεγε ότι θα πρέπει να έχει και εισροές; Ένα Ταμείο που δεν έχει εισροές πώς μπορεί να επιζήσει συνάδελφοι;

Την μεν Εμπορική δεν την πήγαν το ΙΚΑ-ΕΤΑΤ, μόνο μετά το 2005 όσοι προσελήφθησαν πήγαν στο ΕΤΑΤ. Οι προηγούμενοι πήγαν ΙΚΑ-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και ακούγαμε στις τηλεοράσεις, βλέπαμε στις εφημερίδες, ότι δεν πρόκειται να θιγούν λήσει τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, αυτοί που πάνε εκεί θα παίρνουν, λήσει, ό,τι λένε τα καταστατικά τους. Το έχετε ακούσει αυτό, το ισχυρίζονται και το λένε τώρα, ότι δεν πρόκειται να θιγεί τίποτα.

Και βήθουμε τους ανθρώπους της Εμπορικής, που εγώ το ζω ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, να πηγαίνουν να διεκδικούν ορισμένα πράγματα, αυτά που είχαν επί χρόνια, με αγώνες και θυσίες διεκδικήσει και είχαν πάρει, να τους έλεγαν «α, ξέρετε, ποια καταστατικά σας; Εδώ ισχύει ό,τι λέει το Καταστατικό του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Τι μου λέτε εσείς τώρα καταστατικά του ΤΕΑΠΕΤΕ;» Ή θα μας πουν αύριο εμάς καταστατικά της Εθνικής Τράπεζας κτλ.;

Πιστεύω ότι σε τελική ανάληψη ΙΚΑ-ΕΤΑΤ ήθελαν να πάνε, αλλιώς ποιο ΙΚΑ-ΕΤΑΤ, οι προβλέψεις που έχουν γίνει όπως ειπώθηκε με τις μελέτες «μαϊμού» που ούτε το 1/3 αυτού που έπρεπε να έχουν δώσει δεν έχουν δώσει οι Τράπεζες, ούτε η Αγροτική, ούτε η Εμπορική, ούτε η Τράπεζα Πίστωσης. Και ήνε τώρα «φέρτε τις μελέτες να τις δούμε να συγκρίνουμε».

Τι να συγκρίνουμε; Είπε ο Ρωμανιάς απ' τη Γ.Σ.Ε.Ε. πολύ σωστά, ότι στις τελευταίες σελίδες υπάρχει λέει ένα καθοδηγητικό σημείωμα που λέει «αυτές θα πάρετε, τις προβλέψεις, προκειμένου να βγάψετε τα ελλείμματα». Επομένως τους καθοδηγούσαν τι ελλείμματα θα βγάλουν. Άρα οι μελέτες αυτές «μαϊμού», είναι ξεκάθαρα «μαϊμού». Το ίδιο θα γίνει και με τον Διοικητή της Εθνικής τον Αράπογλου και πολύ φοβάμαι συνάδελφοι μην ακούσουμε ξαφνικά καμιά βόμβα, γιατί από πληροφορίες που είπε ο Αράπογλου στην American Express που ήταν, το ίδιο τους έκανε, ή δε μίληγε ή τους καθυσύχαζε και ξαφνικά τους διέηλυσε. Μέχρι που είχα ακούσει, δεν ξέρω αν είναι αλήθεια, ότι έφαγε και ξύλο στο Σύνταγμα.

Επομένως λοιπόν μην παραξενευτείτε, γιατί είναι ωραίο να λέμε ότι είναι Λογαριασμός εγγυημένων παροχών, όλα θα κριθούν στα Δικαστήρια, όλα εντάξει και η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε. Αν συνάδελφοι μας πάνε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΤ ή ΙΚΑ-Ε.Τ.Ε.Α.Μ., από κει και πέρα αν είναι να περιμένουμε 15 χρόνια να βγει ο νόμος αντισυνταγματικός, πάμε περίπατο.

Η Εμπορική πουλήθηκε τώρα στην Credit Agricole και «ζήσε Μάν μου να φας τριφύλλι». Και να βγουν κάποιες αποφάσεις, μπορείς να γυρίσεις στην Τράπεζα πίσω;. Το ίδιο θα γίνει λοιπόν και με τη δική μας. Είναι το πρόβλημα εδώ, αν μπορούμε να προλάβουμε, τι πρέπει να κάνουμε από δω και πέρα. Γιατί εγώ πιστεύω ότι ο Αράπογλου με τον τρόπο που το πάει, με τον τρόπο που δε δέχεται να συνεργαστεί με το Σύλλογο, με τον τρόπο που δεν έρχεται να κάνει διάλογο, μην ακούσουμε ξαφνικά και μας πάει και στο ΙΚΑ και στο ΕΤΑΤ.

Και μπαίνει το ερώτημα. Εγώ συνάδελφοι έχω πει ότι με τους νόμους 1902, 284/1976 επί Μητσοτάκη ασέλησαν εις βάρος των Ασφαλιστικών μας Ταμείων. Και με τους νόμους τελευταίως τώρα, ασελγούν για δεύτερη φορά. Δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας.

Και ναι μεν υπάρχουν και στο νόμο Ρέππα θετικές παρεμβάσεις πραγματικά, υπάρχουν όμως και αρνητικές. Εδώ ερωτήθηκαν τα Συνδικάτα, είχαμε πει να πάμε στο ΙΚΑ εμείς σαν Ομοσπονδία ως τώρα, είχαμε πει «κύριοι, εμείς θέλουμε ενιαίο φορέα σύνταξης επικούρη-

σης», αλλήλ μετά τις διαβουλεύσεις που έγιναν και με την Ο.Τ.Ο.Ε. και με διάφορα Ταμεία των Συλλόγων και αποχωρήσαμε μπροστά στο γενικό συμφέρον και ήμε ας πάμε στο ΙΚΑ, αφού είναι έτσι, αλλήλ να πάμε και σ' ένα επικουρικό, το οποίο δε διασφαλίζει τη σύνταξη επικούρησης και θα δίνει ό,τι έκανε η Εμπορική και η Πίστewς.

Και βλέπουμε τώρα ιδιαίτερα εμείς οι οποίοι είμαστε πριν το 1993 να έχουν φτάσει οι συντάξεις, όχι να παίρνουμε το 70% και το 60%, να παίρνουμε το 50% και το 40%. Γιατί αν μας έλεγαν να δώσουν το 60% και το 70% θα πανηγυρίζαμε.

Εδώ μπαίνει και ένας προβληματισμός τον οποίο θα τον αναπτύξουμε μεθαύριο, γι αυτό δε θ' αναφερθώ γενικά στο Ασφαλιστικό. Θα τα πούμε την Πέμπτη στη συγκέντρωση που έχουμε και μάλιστα θα πω στον Πρόεδρο της Γ.Σ.Ε.Ε. ότι στην εφημερίδα που βγήκε επίτηδες για να κυκλοφορήσει πριν από τις 12 του μηνός, κυρίαρχο θέμα είναι το συλλογιστήριο της Γ.Σ.Ε.Ε., που θα γίνει στις 12 και να συμμετέχουν και όλοι οι συνταξιούχοι.

Εμείς είμαστε όλοι, σύσσωμοι, πραγματικά να συμμετέχουμε στον αγώνα, να βοηθήσουμε και πραγματικά χρησιμοποιείστε μας για να δείτε τη βοήθειά μας. Από τόσα ωραία που ειπώθηκαν σήμερα εδώ, που βέβαια τα ξέρουμε, τα έχουμε διαβάσει, όλες τις εισηγήσεις αυτές στο παρελθόν τις ξέραμε, τις έχουμε διαβάσει, αλλήλ μπορεί πολλοί συνάδελφοι να μην τις έχουν διαβάσει.

Πρέπει να βγει ένα συμπέρασμα, να δημοσιευθούν στον Τύπο, πληρώνοντας συνάδελφοι. Ο Σύλλογος της Εθνικής των Συνταξιούχων έχει εκατομμύρια, μπορεί να δώσει ήεφτά. Ο Σύλλογος της Εθνική δεν ξέρω αν έχει κι αυτός, να δώσουν, να πληρώσουν.

Γιατί αυτά που ήμε εμείς και τ' ακούμε εμείς οι συνδικαλιστές, τα συνδικαλιστικά στελέχη, τα ξέρουμε, τα έχουμε ακούσει, θα τα ξανακούσουμε, εδώ δεν ήταν της Κυβέρνησης να τ' ακούσει κανένας εκπρόσωπος, ήρθαν και μας είπαν να έχουμε μόνο εμπιστοσύνη. Κι αν μας «τη φορέσουν». Άντε να' χεις εμπιστοσύνη, όπως έγινε με το 1992.

Επομένως λοιπόν πρέπει προς τα έξω να βγούμε επιθετικά να πούμε αυτές προβλέψεις, να μη φοβηθείτε να πείτε ότι πραγματικά ο μέσος όρος σύνταξης είναι 700 και 800 και 1.100 ευρώ και να μη ήνε «τα ρετιρέ» και τέτοια. Τώρα βέβαια βλέπω η ήέξη αυτή έχει απαλειφθεί, την έχουν ήίγο ξεχάσει, υπάρχει μια ηρεμία.

Και να κοιτάξουμε συνάδελφοι τώρα πώς μπορούμε να πιέσουμε τον Διοικητή της Εθνικής να ξεκαθαρίσει τη θέση του. Εμείς ανυπομονούμε, εμείς αυτή τη στιγμή, συνάδελφοι, έχουμε πει και μεθαύριο και την Πέμπτη θα το πούμε, θέλουμε να ξέρουμε την πορεία που θα χαράξει η Ο.Τ.Ο.Ε. και η Γ.Σ.Ε.Ε. και να μας πουν ότι «κύριοι, πάμε προς ένα Ενιαίο Επικουρικό Ταμείο όλων των τραπεζοϋπαλλήλων αλλήλ να έχει εισροές».

Χωρίς εισροές σας πληροφορώ ότι ο Πρόεδρος του λεγόμενου ΕΤΑΤ, ένας Καθηγητής Νευγκάκης, που είναι από τη Θεσσαλονίκη, επειδή υπάρχει εκπρόσωπός μας στο ΕΤΑΤ και ευτυχώς που υπάρχει, γιατί μαθαίνει όλες τις τρικλοποδιές και όλα όσα πάνε να γίνουν, έχει πει προς την Κυβέρνηση κι έχει πεισθεί από εμάς, απ' τον εκπρόσωπό μας, ότι το Ταμείο αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει, είναι θνησιγενές, δεν προβλέπει αυξήσεις, δεν προβλέπει τίποτα.

Θα μείνουν δηλαδή οι συντάξεις στάσιμες. Δεν προβλέπονται μέσα στις μελέτες. Όπως και διάφορα άλλα δεν προβλέπονται. Επομένως λοιπόν προς αυτή την κατεύθυνση ήμε και συντασσόμεθα να γίνει ένα Επικουρικό Ταμείο όλων των Τραπεζών, με ίδιους όρους και προϋποθέσεις.

Και το κυριότερο απ' όλα είναι να υπάρχει εισφορά. Γιατί αν δεν υπάρχει εισφορά, μέσα σε μια 8ετία, 10ετία, 7ετία, το Ταμείο αυτό είναι θνησιγενές, θα διαλυθεί, θα πάμε στο ΙΚΑ-Ε.Τ.Ε.Α.Μ., που σημαίνει ΙΚΑ-Ε.Τ.Ε.Α.Μ., 20% επικούρηση.

Πιστεύω πως αυτό κανένας δεν το θέλει και προς αυτή την κατεύθυνση εμείς δηλώνουμε, τουλάχιστον ως Ομοσπονδία, θα είμαστε στο πλάι σας, θα σας συμπαρασταθούμε αληθιά από κει και πέρα ζητάμε κι εμείς τη βοήθειά σας και δεν ξέρω τώρα, ήξει εκποιήθηκαν περιουσιακά στοιχεία από το Λογαριασμό Επικούρησης.

Εδώ η κυρία της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι εγγυάται ότι ο Διοικητής θα καλύπτει όλα τα ελλείμματα. Να η πρώτη καρπαζιά που δόθηκε. Δεν είπε η Τράπεζα «τι είναι αναπληρώσιμες συντάξεις, επικουρήσεις, άντε, πάρτε αυτό καλύψτε το και δώστε τα χρήματα». Πούλησε. Και ποιος μου ήξει εμένα ότι κάθε μήνα δε θα αρχίσει να πουλάει και στο τέλος θα πει «κύριοι, δυστυχώς πτωχεύσαμε, δεν υπάρχει στο Ταμείο Επικούρησης χρήμα, φράγκο, άρα λοιπόν πηγαίνετε στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ....»

Ευχαριστώ

Κηδίσμο - Συμπεράσματα της Ημερίδας από τον Πρόεδρο Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. κ. Γιώργο Γιαννακόπουλο

Συνάδεηφοι, νομίζω ότι παίρνοντας ως αφορμή το κηδίσμο το Ιγνάτιου, οι εργαζόμενοι έχουν αποδείξει και στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας ότι απεργούν για να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους και να διεκδικήσουν περαιτέρω κατακτήσεις.

Μπορεί να είναι όλοι φορτωμένοι στα δάνεια, αλλή όμως και στις 26 του μηνός την άνοιξη, το 70% των συναδέεηφων της Εθνικής, όταν χρειάστηκε να υπερασπιστούν τον Κανονισμό Εργασίας ήταν έξω. Προχθές -και το σημειώνω με συγκίνηση- έγινε ζωρη στάση της Ο.Τ.Ο.Ε. για συμπαράσταση στους συναδέεηφους της ALPHA BANK, που ουσιαστικά απεργούσαν για τον εαυτό τους, οι συνάδεηφοι της Εθνικής. Είχαμε το μεγαλύτερο ποσοστό απ' όηες τις άλλες Τράπεζες, και από την ALPHA BANK φυσικά. Απ' όηες τις Τράπεζες.

Άρα ηοιπόν, εδώ ο κόσμος είναι γαηουχημένος ότι μπορεί να έχει επιχειρήματα, μπορεί να έχει ωραίες απόψεις, μπορεί να καθούν σε διάηογο, αλλή για να επιβήηει τα επιχειρήματα αυτά χρειάζεται να είναι ενωμένος, συσπειρωμένος, μαζικά και να συμμετέχει μαζικά όχι μόνο στις απεργίες αλλή και στις κινητοποιήσεις.

Άρα λοιπόν εδώ, στην Εθνική Τράπεζα και πρέπει αυτό να το διατηρήσουμε ως κόρη οφθαλμού γιατί αυτό τους πειράζει, αυτό τους πονά, αυτό προσπαθούν με κάθε τρόπο να διασπάσουν στο χώρο της Εθνικής Τράπεζας, παράλληλα υπονομεύοντας συστηματικά το μεγάλο όπλο των εργαζόμενων που είναι Σύλλογος των Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας.

Κι εδώ συνάδελφοι, είναι μεγάλη ευκαιρία. Είναι κι οι συνταξιούχοι, που δεν έχουν να χάσουν κανένα μεροκάματο. Πρέπει στις 12 του μηνός να είναι στην προσυγκέντρωση της Ο.Τ.Ο.Ε.. Γιατί πραγματικά όπως είπε ο Απόστολος, είναι η Σίνα ένα μεγάλο μέρος που έγιναν οι αγώνες, αλλιώς σημαίνει ότι πρέπει ν' αποκτήσει ζωή. Πρέπει ν' αποκτήσει ζωή και με τη συμμετοχή των εν ενεργεία και με τη συμμετοχή των συνταξιούχων στην απεργία στις 12 του μηνός.

Γιατί εδώ δε μιλάμε ότι πάμε να κάνουμε απλώς ν' αυξηθεί ένα χρόνο το όριο ηλικίας. Μέσα από την πολιτική αυτή, που έχει αναγγελθεί ή δια μέσω διαρροών, πάει ν' ανατραπεί η κοινωνική ασφάλιση. Πρέπει να το κατανοήσουμε ότι ο βασικός στόχος της Κυβέρνησης είναι να εγγυάται αυτό που λέει το Σύνταγμα, 400 ευρώ εθνική σύνταξη και από κει και πέρα ό,τι θέλει ο καθένας να κάνει.

Είναι κεντρικό ζήτημα και κρίσιμη στιγμή αυτό το χρονικό διάστημα. Πραγματικά σήμερα, έγινε ένας γόνιμος, ουσιαστικός προβληματισμός και διάλογος εδώ πέρα, κατατέθηκαν προτάσεις, απόψεις, αγωνίες, προκειμένου να καθορίσει ο καθένας τη συμβολή του, να συμβάλει ο καθένας απ' τη δική του πλευρά στην ουσιαστική επίλυση του ζητήματος που απασχολεί και όλους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους της Εθνικής Τράπεζας.

Εδώ συνάδελφοι είδαμε ότι και τα επιχειρήματα που έχουμε καταθέσει, τα νομικά, τα συνδικαλιστικά, τα πολιτικά, κατευθύνονται προς την κατεύθυνση ότι η άποψή μας κατ' αρχήν ότι είναι εγγυημένης παροχής το Ταμείο, έχει βάση. Δεν είναι άποψη βερμπαλιστική.

Πρέπει το μήνυμα αυτό να περάσει σε όλη την Ελλάδα, πρέπει να περάσει και στη Διοίκηση ότι εμείς δεν στοιχειοθετούμε μια διεκδίκηση βερμπαλιστική με την έννοια ότι ο Γιαννακόπουλος ή το Διοικητικό Συμβούλιο την πιστεύει και δε στηρίζεται πουθενά;

Με βάση αυτό το δεδομένο είναι μια βάση ότι το μήνυμα έχει φτάσει ήδη στη Διοίκηση, είναι ότι θα εξαντλήσουμε όλα, και τα συνδικαλιστικά, και τα πολιτικά αλλιώς και τα νομικά μέσα, προκειμένου η Διοίκηση να το δει σοβαρά, ότι έχει ευθύνες απέναντι στο Λογαριασμό Επικοινωνίας.

Και παίρνοντας αυτό το μήνυμα, πιστεύω να έρθει σ' έναν διάλογο γιατί είπε και ο συνάδελφος ο Πρωτόπαπας ν' αποτελέσει την αρχή της διαπραγμάτευσης, αλλιώς εξαρτάται κι από την άλλη πλευρά. Την άλλη πλευρά που παίρνει το μήνυμα, που πήρε προχθές στο Λογαριασμό Επικοινωνίας το μήνυμά της, πήρε την άποψή της που πρέπει κι αυτή απ' την πλευρά όμως να καθίσει και ν' αρχίσει μια διαδικασία διαλόγου ουσιαστικού, εποικοδομητικού, για να καταλήξουμε σ' αυτό που η ίδια δεσμεύτηκε απέναντι στους εργαζόμενους συνταξιούχους δημόσια στις 28/4/2006 που λέει ότι «καταθέτω αυτή την αίτηση, αλλιώς θα ξεκινήσω έναν διάλογο με τους εκπροσώπους των εργαζόμενων για να βρούμε μια κοινά αποδεκτή λύση».

Συνάδεļφοι, για να περάσουμε, επειδή επιχειρήματα έχουμε πολύ ωραία, υπάρχουν τεκμηριωμένα, αυτό όμως που πρέπει να ξέρει η άληη πλευρά, είναι ότι εμείς μπορούμε να τα διεκδικήσουμε και αγωνιστικά, να τα επιβάλλουμε.

Άρα λοιπόν, πριν από οποιαδήποτε διαδικασία, η 12η του μηνός είναι μια καθοριστική ημερομηνία, μια πάρα πολύ κρίσιμη ημερομηνία. Και φυσικά αυτά που είπαμε σήμερα εδώ δε θα μείνουν εδώ μέσα. Και θα βγει ειδική έκδοση Τραπεζτικής με όλες τις τοποθετήσεις που κατατέθηκαν σήμερα, αλλήα παράλληλα όμως σημαίνει ότι από αύριο ειδικά στο Διοικητικό μας Συμβούλιο, και καλώ και τα άληη Διοικητικά Συμβούλια, θα προγραμματίσουμε περιόδεις σε όλους τους εργασιακούς χώρους προκειμένου να ενημερώσουμε τους συναδέλφους για την κρισιμότητα της κατάστασης.

Για να συμμετάσχουν όλοι στην απεργιακή κινητοποίηση της 12ης του μηνός, γιατί αυτή είναι καθοριστική και μπορεί να δώσει πολλήα αποτελέσματα.

Και τώρα, για να δούμε τι έγινε στο Λογαριασμό Επικούρησης: Δεν πουλήθηκε καμία μετοχή (...) .. Δεν είναι αποθεματικά, όπως είναι οι μετοχές, το έχει σε ομόλογα και σε έντοκα Δημοσίου. Αυτά δόθηκαν προκειμένου ν' αντιμετωπισθεί προσωρινά το πρόβλημα. Οι μετοχές έχουμε πάρει απόφαση, δεν θα πουληθεί καμία γιατί είναι ένα κομμάτι που αποτελεί αποθεματικό του Ταμείου.

Αντίθετα, καλούμε την Τράπεζα να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να μην κάθεται πάνω στο Ν. 3381 κάνοντας την αίτηση και περιμένοντας την απόφαση της Κυβέρνησης για την ένταξη που την απαλλήσσει από τις υποχρεώσεις, που αναλήσαμε προηγουμένως, απέναντι και στα Ταμεία μας, αλλήα αντίθετα, την καλούμε σ' έναν ουσιαστικό εποικοδομητικό διάλογο, αλλήως θα κάνουμε οποιεσδήποτε ενέργειες να επιβάλλουμε αυτή την κατεύθυνση.

Συνάδεļφοι, όλοι νομίζω σήμερα βγήκαμε σοφοί, πιο σοφοί απ' αυτή τη συνάντηση. Αλλήα η γνώση αυτή πρέπει να διαχυθεί στον κόσμο και πάνω απ' όληα να περάσει το μήνυμα στον κόσμο, ότι υπάρχουν επιχειρήματα, υπάρχουν απόψεις, αλλήα πάνω απ' όληα στην άληη πλευρά, και στην Κυβέρνηση αλλήα και στην Διοίκηση της Τράπεζας, ότι οι εργαζόμενοι είναι αποφασισμένοι να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

Ευχαριστώ

Έκθεση περί του Λογαριασμού Επικούρησης Προσωπικού Ε.Τ.Ε. του κ. Γ. Ρωμανιά, Επιστημονικού Συμβούλου ΙΝ.Ε.-Γ.Σ.Ε.Ε.-Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

1 Σκοπός της σύστασης του Λογαριασμού Επικούρησης του προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος είναι «η παροχή μηνιαίας επικουρήσεως εις το εξεληθόν και ο εξερχόμενον προσωπικόν της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος» (άρθρον 1 παρ. 2 του ισχύοντος Διαρκούς Κανονισμού του Λογαριασμού).

2 Εξάλλου, ειδική πρόβλεψη του ισχύοντος Κανονισμού, ορίζει, ότι, η διαχείριση του Λογαριασμού διεξάγεται από ειδική 9μελή Διαχειριστική Επιτροπή (Δ.Ε), απαρτιζόμενη από το Διοικητή της Τράπεζας ή τον αναπληρωτή του, ως Πρόεδρο από 2 στελέχη της Τράπεζας, από τους Προέδρους των Δ.Σ. των 3 Συλλόγων του προσωπικού, από τον Πρόεδρο και ένα μέλος του Δ.Σ. του Τ.Υ.Π.-Ε.Τ.Ε. και από τον πρόεδρο του Δ.Σ. του Συλλόγου των Συνταξιούχων της Τράπεζας. Επισημαίνεται, ότι, μετά τη συγχώνευση του Συλλόγου Φροντιστών, τα μέλη της Δ.Ε. περιορίσθηκαν, στην πράξη, σε 8 (άρθρο 2 παρ. 1 του ισχύοντος Κανονισμού).

3 Η Δ.Ε. διοικεί και διαχειρίζεται την περιουσία του Ειδικού Λογαριασμού και μεριμνά για την επωφελέστερη τοποθέτηση των διαθεσίμων κεφαλαίων. Επίσης, η Δ.Ε. μεριμνά και ελέγχει την κανονική είσπραξη των εισφορών και των λοιπών πόρων του Λογαριασμού και των ενεργουμένων, από το Λογαριασμό, καταβολών (άρθρο 2 παρ. 2 του ισχύοντος Κανονισμού).

4 Η (τακτική) χρηματοδότηση του Λογαριασμού προέρχεται από συγκεκριμένους πόρους που καταγράφει το άρθρο 5 του ισχύοντος Κανονισμού, με σημαντικότερον εξ αυτών, εισφορά των μισθωτών 3,5% και εισφορά της Τράπεζας 9% επί των πάσης φύσεως αποδοχών του προσωπικού.

5 Σύμφωνα με την πρόβλεψη (μη ισχύουσα πλέον) του άρθρου 9 του τροποποιηθέντος και αναμορφωθέντος Κανονισμού, μετά τη συγχώνευση, το 1953, της τότε Εθνικής Τράπεζας και της τότε Τράπεζας Αθηνών σε μία Τράπεζα, το ύψος της παρεχόμενης επικούρησης καθορίζεται σε ποσοστό της καταβαλλόμενης σύνταξης.

6 Η ρύθμιση, όμως, αυτή άηθαξε με την τροποποίηση του Κανονισμού, το Νοέμβριο 1996 οπότε και ορίστηκε, ότι, το ύψος της παρεχόμενης επικούρησης προκύπτει ως ποσοστό (όχι της καταβαλλόμενης σύνταξης αλλιά) των συνταξίων αποδοχών με συνεκτίμηση και των κατά περίπτωση συνταξίων ετών και οικογενειακών επιδομάτων.

7 Είναι ασφαλώς, σαφές, ότι, με την αλληαγή αυτή της βάσης υπολογισμού της επικούρησης που εγκρίθηκε από το Δ.Σ. της Τράπεζας ο Λογαριασμός επιβαρύνθηκε ουσιωδώς, αφού το ύψος των συντάξεων υπολείπεται, του ύψους των συνταξίων αποδοχών.

8 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι, το Δ.Σ. της Τράπεζας αποδέχθηκε την επιβάρυνση αυτή του Λογαριασμού, χωρίς να κρίνει αναγκαία την προηγούμενη διεξαγωγή σχετική αναλογιστικής μελέτης για τον ακριβή προσδιορισμό του ύψους της αναμενόμενης επιβάρυνσης.

9 Σύμφωνα, επίσης, με την προισχύσασα διάταξη του εδαφίου 3 του άρθρου 9 του, από το 1953, Κανονισμού : «Το ποσοστό της επικούρησης καθορίζεται εκάστοτε, αυξανόμενον ή μειούμενον δια πάντας τους τε κατά τον χρόνον των αυξομειώσεων επικουρούμενους ως και τους μέλλοντας τοιούτους, υπό της Δ.Ε. του Ειδικού Λογαριασμού, κατά κυριαρχική κρίσιν, βάσει των εσόδων και των εν γένει οικονομικών δυνατοτήτων του Ειδικού Λογαριασμού και μετ' έγκρισιν του Διοικητικού Συμβουλίου της Τραπέζης».

10 Με τη διάταξη, συνεπώς, αυτήν, η Δ.Ε. είχε την απόλυτη ευχέρεια να καθορίζει εκάστοτε το ύψος του ποσοστού της παρεχόμενης επικούρησης και να προβαίνει σε επιβαλλόμενες, κατά τη απόλυτη κρίση της, αυξομειώσεις του ποσοστού αυτού. Περιορισμό στην κρίση της Δ.Ε. έθετε μόνον η εκάστοτε οικονομική κατάσταση του Λογαριασμού και συνεπώς, η Δ.Ε. όφειλε να κρίνει πάντοτε, «βάσει των εσόδων και των εν γένει οικονομικών δυνατοτήτων του Ειδικού Λογαριασμού»

11 Επισημαίνεται, όμως, ότι, σε κάθε περίπτωση καθορισμού η αυξομείωσης του ποσοστού της επικούρησης, οι αντίστοιχες αποφάσεις της Δ.Ε. τελοούσαν υπό την προϋπόθεση της έγκρισής τους από το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας.

12 Συνεπώς και υπό το κράτος ισχύος της παρ. 3 του άρθρου 9 του Κανονισμού, η τελική εξουσία και αρμοδιότητα λήψης απόφασης ως προς το ύψος του ποσοστού επικούρησης είχε εκχωρηθεί στη Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας.

13 Η επιλογή αυτή ερμηνεύεται, προφανώς, από τη διαπνέουσα τον Κανονισμό αληθά και γενικότερα την δημιουργία και λειτουργία του Λογαριασμού Επικούρησης αντίληψη και συμβατική δέσμευση, ότι, ό Λογαριασμός Επικούρησης εντάσσεται στο όλην πλέγμα των εργασιακών σχέσεων μεταξύ προσωπικού και Εθνικής Τράπεζας και ότι η διασφάλιση της επάρκειας στη χρηματοδοτήσή του αποτελεί συμβατική υποχρέωση της Εθνικής Τράπεζας.

14 Η άποψη αυτή αιτιολογεί και την επιλογή της Τράπεζας να εγκρίνει την αληθαγή του τρόπου υπολογισμού των επικουρήσεων (με τον υπολογισμό τους όχι στη βάση των συντάξεων αληθά στη βάση των συντάξιμων αποδοχών) και να αποδεχθεί την αντίστοιχη επιβάρυνση του Λογαριασμού, χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε σχετική αναλογιστική μελέτη (πιο πάνω παρ. 6).

15 Σε κάθε περίπτωση, το σύστημα παροχών που είχε επιλέξει ο Λογαριασμός με τη διατύπωση αυτή του εδ. 3 του άρθρου 9 του Κανονισμού, εντάσσεται στην κατηγορία των συστημάτων εγγυημένης εισφοράς (defined contributions system).

16 Με την τροποποίηση, εν συνεχεία, του Κανονισμού, το 1996 η διάταξη αυτή του άρθρου 9 εδ.3 απαλείφθηκε ολοσχερώς, με συνέπεια στον ισχύοντα σήμερα Κανονισμό να απουσιάζει οποιαδήποτε μνεία περί δυνατότητας αυξομείωσης του ποσοστού επικούρησης από τη Δ.Ε.

17 Η απάληψη αυτή του εδ. 3 του άρθρου 9 του προισχύσαντος Κανονισμού επιβεβαιώνει, ασφαλώς σε συνδυασμό και με τη ρύθμιση της διάταξης του εδ. 9

του άρθρου 9 του Κανονισμού (βλ. αμέσως επόμενες παραγράφους), τη διαπίστωση, ότι, τελικός αμέσως επόμενες παραγράφους), τη διαπίστωση, ότι, τελικός εγγυητής των καταβολών του Λογαριασμού Επικούρησης παρμένει η Εθνική Τράπεζα, η οποία, άλλωστε, συναίνεσε και αποδέχθηκε την απάθειψη του εδ. 3 του άρθρου 9 του Κανονισμού του Λογαριασμού Επικούρησης, στα πλαίσια ένταξης και λειτουργίας και του Λογαριασμού αυτού, στο συνοδικό πακέτο των εργασιακών σχέσεων μεταξύ του προσωπικού και της Τράπεζας.

18 Μετά την απάθειψη του εδ. 3 του άρθρου 9 του Κανονισμού, το σύστημα επικουρήσεων του Λογαριασμού μετατράπηκε σε σύστημα εγγυημένων παροχών (defined benefits system).

19 Με βάση την αλληλαγή αυτή, οι προβλεπόμενες από τον κανονισμό, παροχές (επικουρήσεις) είναι εγγυημένες στο σύνολό τους, από την Τράπεζα, ασχέτως, αν για την πλήρη εξόφλησή τους το ποσοστό της τακτικής εισφοράς της Τράπεζας (9%) επαρκεί ή όχι.

20 Είναι χρήσιμο, ασφαλώς, να επισημανθεί, ότι, με την παρ. 9 του άρθρου 9 του ισχύοντος Κανονισμού, προβλέπεται η δυνατότητα «ανάλογης αναπροσαρμογής» των επικουρήσεων, με κάθε αναπροσαρμογή του μισθολογίου του εν ενεργεία προσωπικού της Τράπεζας.

21 Στην ίδια διάταξη (άρθρο 9 παρ. 9 εδ. Β) προβλέπεται, ακόμη, ότι, η Δ.Ε. αν κρίνει, βάσει των αποθηγοιστικών στοιχείων της προηγούμενης και των προϋποθηγοιστικών στοιχείων της τρέχουσας χρήσης «ότι η οικονομική κατάσταση του Λογαριασμού δεν το επιτρέπει, μπορεί να αποφασίζει την αναστολή της αναπροσαρμογής για όσο διάστημα κρίνει αναγκαίο η τη σταδιακή αναπροσαρμογή των επικουρήσεων ή την αναπροσαρμογή τους σε μικρότερο ποσοστό».

22 Είναι, συνεπώς, σαφές, ότι, η Δ.Ε. δεν μπορεί να μειώσει το ήδη αποφασισθέν ποσοστό των επικουρήσεων ακόμη και στην περίπτωση της προβλεπόμενης αναπροσαρμογής του μισθολογίου του εν ενεργεία προσωπικού. Απλώς, έχει τη δυνατότητα να αναπροσαρμόσει τις επικουρήσεις σε ποσοστά μη ανάλογα δηλαδή μικρότερα σε σχέση με τις αυξήσεις των εν ενεργεία ή να προχωρήσει σε σταδιακές αναπροσαρμογές ή να διατηρήσει τα ισχύοντα ποσοστά των επικουρήσεων χωρίς να τα αναπροσαρμόσει με βάση τις αυξήσεις του μισθολογίου του εν ενεργεία προσωπικού.

23 Η πιο πάνω επιχειρηματολογία ενισχύεται σαφώς και από την πρόβλεψη της παρ. 13 του άρθρου 9 του ισχύοντος Κανονισμού που ορίζει, ότι «στις περιπτώσεις που οι καταβαλλόμενες επικουρήσεις είναι ανώτερες από τις προκύπτουσες κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, το επί πλέον ποσόν συνεχίζει να καταβάλλεται ως διατηρητέα διαφορά»

24 Το ερώτημα που μπορεί να προκύψει, σχετικώς, είναι «τι μέλλει γενέσθαι» αν η Δ.Ε. διαπιστώσει, ότι, οι οικονομικές συνθήκες επιδεινώθηκαν σε τέτοιο βαθμό, ώστε, να καθίσταται αδύνατη η καταβολή των ήδη αποφασισθέντων ποσοστών επικούρησης με βάση, πάντοτε, τις εκάστοτε υφιστάμενες αντίστοιχες οικονομικές δυνατότητες του Λογαριασμού.

25 Το πρώτο αυτό ερώτημα συνοδεύεται και από ένα δεύτερο ερώτημα, αν δηλαδή η Εθνική Τράπεζα υποχρεούται να καλύψει η ίδια τα ελλείποντα ποσά ώστε να καταστεί δυνατή η εξόφληση των υποχρεώσεων του Λογαριασμού. Διευκρινίζεται ότι, ως ελλείμματα νοούνται τα λεγόμενα «οργανικά ελλείμματα» (βλ. σχετικά και Γνωμοδότηση Γ. Λεβέντη, 4.2.2005, σελ. 7 επ.).

26 Τα δύο αυτά ερωτήματα επιδέχονται, με βάση την επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε πιο πάνω, κοινή απάντηση: μετά την απόληψη, με σύμφωνη γνώμη και της Εθνικής Τράπεζας, του εδ.3 του άρθρου 9 του προισχύσαντος Κανονισμού :

- Δεν είναι επιτρεπτή οποιαδήποτε μείωση των ήδη αποφασισθέντων από τη Δ.Ε. ποσοστών επικούρησης.
- Επιτρέπεται η μη αναπροσαρμογή η η σταδιακή αναπροσαρμογή η η μικρότερη αναπροσαρμογή των ποσοστών επικούρησης (σε σχέση με τις αναπροσαρμογές του μισθολογίου του εν ενεργεία προσωπικού).
- Σε περίπτωση σχετική αδυναμίας του Λογαριασμού Επικούρησης να καλύψει τις καταβολές με βάση τα ποσοστά που έχει αποφασίσει η Δ.Ε., το ελλείπον αποθεματικό σχηματίζεται με πρόσθετες καταβολές της Εθνικής Τράπεζας. Οι πρόσθετες αυτές καλύψεις της Τράπεζας αναφέρονται στα εκάστοτε «οργανικά ελλείμματα» του Λογαριασμού.
- Προς αποφυγή περιαγωγής του Λογαριασμού Επικούρησης σε κατάσταση ελλειμματικότητας είναι σκόπιμη η διεξαγωγή σε τακτά χρονικά διαστήματα, αναλογιστικών μελετών προσδιορισμού του μακροχρόνιου αναλογιστικού αποτελέσματος αλλιά και των ετήσιων ταμειακών ροών (cash – flow) του Λογαριασμού Επικούρησης.

27 Ένα τρίτο ερώτημα ανακύπτει από τον περιορισμό, στην πράξη, των μελών της Δ.Ε. από 9 σε 8, καθώς με τον περιορισμό αυτόν, χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε σχετική τροποποίηση του Κανονισμού, ανετράπησαν οι ισορροπίες και πλειοψηφίες που είχαν καθιερωθεί βάσει του ισχύοντος Κανονισμού του Λογαριασμού Επικούρησης.

28 Πράγματι, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 παρ. 1 του ισχύοντος Κανονισμού την πλειοψηφία στη Δ.Ε. έχουν οι 5 εκπρόσωποι των εν ενεργεία ασφαλισμένων, έναντι 3 εκπροσώπων της Τράπεζας (η σύνθεση της Δ.Ε. συμπληρώνεται με τη συμμετοχή και 1 εκπροσώπου των συνταξιούχων της Τράπεζας).

29 Με τον περιορισμό, όμως σε 4 των εκπροσώπων των εν ενεργεία ασφαλισμένων, χάνεται η προβλεπόμενη από τον Κανονισμό πλειοψηφία, με συνέπεια να ανατρέπεται στην πράξη η όλη φιλοσοφία στη λειτουργία του Λογαριασμού. Εάν αυτή η απώλεια της πλειοψηφίας αποτελούσε συνέπεια τροποποίησης του Κανονισμού δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Με δεδομένη όμως, την εξακολουθήση της ισχύος της πρόβλεψης του Κανονισμού περί 9μελούς σύνθεσης της Δ.Ε. η λειτουργία της με 8 μέλη μπορεί να αποτελέσει αιτία προβολής ισχυρισμών, ότι, οι αποφάσεις της Δ.Ε. πάσχουν από σοβαρά νομικά ελαττώματα.

30 Σε συμπλήρωση της άποψης αυτής, επισημαίνεται ότι, η προβλεπόμενη διάταξη του προισχύσαντος Κανονισμού ότι «εις περίπτωση ελαττώσεως του αριθμού

των υφισταμένων Συλλόγων η Οργανισμών του εν ενεργεία προσωπικού της Τραπεζής ως και των συνταξιούχων είτε λόγω συγχωνεύσεως είτε λόγω ενοποιήσεως αυτών, ο αριθμός των ανωτέρω αναφερομένων μελών της Διαχειριστικής Επιτροπής μειούται αναλόγως», έχει απαλειφθεί καθ' ολόκληράν, στο νέο και ήδη ισχύοντα Κανονισμό και συνεπώς δεν καθίσταται δυνατή πιθανή επίκλησή της για τη νομιμοποίηση της ακολουθούμενης πρακτικής (λειτουργία της Δ.Ε με 8 μέλη).

31 Εξάλλου την ανατροπή των προβλεπόμενων πλειοψηφιών καθιστούν εμφανέστερη οι προβλέψεις της παρ. 4 του άρθρου 2 του Κανονισμού που προβλέπουν :

- Διαπίστωση απαρτίας με παρόντα 6 τουλάχιστον μέλη και
- Πλειοψηφία των παρόντων μελών αλλιά με 5 κατ' ελάχιστον ψήφους.

32 Συνεπώς, ενώ με βάση τον ισχύοντα Κανονισμό, οι (5) εκπρόσωποι των εν ενεργεία ασφαλισμένων έχουν τη δυνατότητα σχηματισμού πλειοψηφίας και λήψης απόφασης, στην πράξη και χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε αλληαγή η τροποποίηση του Κανονισμού, αδυνατούν να πλειοψηφήσουν χωρίς τη σύμπραξη και εκπροσώπου της τράπεζας ή των συνταξιούχων.

33 Απομένει προς εξέταση η έννοια της παρ. 2 εδ. Β. του άρθρου 2 του ισχύοντος Κανονισμού που παραπέμπει στο ήδη απαλειφθέν εδ. 3 του άρθρου 9 του προισχύσαντος Κανονισμού. Η διάταξη αυτή έχει μεταφερθεί αυτούσια από τον προισχύσαντα Κανονισμό, προφανώς εκ λάθους, αφού παραπέμπει σε ρύθμιση που έχει καταργηθεί και συνεπώς, δεν διαφοροποιεί την πιο πάνω επιχειρηματολογία και τα εκτεθέντα συναφή συμπεράσματα.

34 Προστίθεται, ότι, τα ανωτέρω συμπεράσματα περί της εγγυητικής ευθύνης και υποχρέωσης της Εθνικής Τράπεζας, ενισχύονται ουσιωδέστατα και από τις ακολουθηθείσες στη διάρκεια των τελευταίων ετών, μονομερείς ενέργειες και πρακτικές της τράπεζας που προχώρησε σε παροχή κινήτρων και παρότρυνση σε εθελούσιες αποχωρήσεις μερικές χιλιάδες υψηλόβαθμα στελέχη της, με συνέπεια την εξαιρετικά υψηλή, εξ αυτών των αποχωρήσεων, επιβάρυνση του Λογαριασμού Επικούρησης, με παράλληλη, όμως, εξοικονόμηση αντίστοιχων, επίσης εξαιρετικά υψηλών, κονδυλίων μισθοδοσίας από την Εθνική Τράπεζα.

35 Συνεπώς, η Εθνική Τράπεζα ελέγχεται, ότι, οδήγησε, μέσω των εθελούσιων αποχωρήσεων που ή ίδια προκάλεσε, σε πολύ υψηλές πρόωρες εκταμιεύσεις του Λογαριασμού Επικούρησης, ενώ παραλληλώς, απάληξε το μισθολόγιό της από τη μισθοδοσία μερικών χιλιάδων υψηλόβαθμων στελεχών της.

36 Είναι σαφές, επομένως ότι, η Εθνική Τράπεζα οφείλει να αποδώσει στο Λογαριασμό Επικούρησης ένα μέρος των συναφών ωφελειών που η ίδια απέκτησε, με σκοπό την αποζημίωση του Λογαριασμού από τις αντίστοιχες οικονομικές επιβαρύνσεις που αυτός υπέστη, εξ αιτίας της μονομερούς πρακτικής της Τράπεζας να προκαλεί και να ενισχύει τις εθελούσιες αποχωρήσεις στελεχών της (βλ. σχετικώς και συναφή Γνωμοδότηση Γ. Λεβέντη, 4.2.2005, σελ. 10επ.)

Εισήγηση του Εργατολόγου-Νομικού Συμβούλου Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. Κ. Τάσου Πετρόπουλου

Ο Λογαριασμός Επικούρησης Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, που για την απλότητα του λόγου θα αναφέρεται εν συνεχεία Λογαριασμός, γεννήθηκε και αναπτύχθηκε ως θεσμός μετεργασιακής μέριμνας. Γεννήθηκε με άτυπη ενοχική συμφωνία μεταξύ της Τράπεζας και του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. και λειτουργεί, ως ένωση προσώπων και περιουσίας, με τους κανόνες που ενέκρινε το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας το έτος 1949.

Οι κανόνες αυτοί συγκροτούν το ηγόμενο Καταστατικό του Λογαριασμού. Ένα Καταστατικό που για να τροποποιηθεί αρκεί να αποφασίσει η διαχειριστική του επιτροπή να προτείνει την τροποποίηση και να την εγκρίνει το αρμόδιο όργανο διοίκησης της Εθνικής Τράπεζας, (τώρα το Διοικητικό Συμβούλιο).

Για την ίδρυση και την εν συνεχεία λειτουργία του Λογαριασμού, είναι προφανής η απουσία της κρατικής εξουσίας. Δεν γίνεται καν λόγος για διαδικασίες δικαστικού ελέγχου και έγκρισης αυτού του Καταστατικού. Τούτο εξηγείται όχι μόνο λόγω της ιδιωτικής του φύσης αλλά κυρίως διότι ο Λογαριασμός γεννήθηκε και διαμορφώθηκε εντός του πλαισίου των Γενικών Όρων Εργασίας οι οποίοι καθίστανται περιεχόμενο των ατομικών συμβάσεων εργασίας κάθε μισθωτού από τη στιγμή που η Τράπεζα τον προσλαμβάνει.

Όλα αυτά σημαίνουν πως η εισφορά που κατέβαλε η Τράπεζα για κάθε εργαζόμενο αποτελεί μέρος του μισθού το οποίο δεν το εισπράττει ο μισθωτός με τη μηνιαία μισθοδοσία αλλά κατατίθεται στο Λογαριασμό Επικούρησης για να σχηματιστεί κεφάλαιο με την αξιοποίηση του οποίου καθίσταται δυνατή η έναρξη διαδοχικών καταβολών της παροχής που το Καταστατικό προσδιορίζει.

Επειδή τα δύο αυτά συστατικά στοιχεία (εισφορές και παροχή) εντάσσονται στους γενικούς όρους εργασίας, δεν επιτρέπεται η επί το βληπτικότερο μεταβολή τους, καθώς είναι αντάλλαγμα της εργασίας που παρέχεται (από εκείνους που συνεχίζουν να εργάζονται) και παρασχέθηκε (από εκείνους που ήδη έχουν θεμελιώσει, σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις, τη χορήγηση της εν λόγω παροχής).

Απόδειξη του μισθολογικού χαρακτήρα αυτής της παροχής και του αμετάβλητου της σχετικής υποχρέωσης της Τράπεζας προκύπτει από το γεγονός της αποχής των οργάνων Διοίκησης της Τράπεζας από οποιαδήποτε ενέργεια μείωσης της παρεχόμενης σύνταξης, μοιλονότι το άρθρο 9 παρ. 3 του Κανονισμού προέβλεπε τέτοια δυνατότητα από το έτος 1953 μέχρι και το έτος 1996.

Το Νοέμβριο του 1996, η Διοίκηση της Τράπεζας τροποποίησε τον κανονισμό και όρισε το ύψος του βοηθήματος σε ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών (και όχι επί της συντάξεως, άρθρο 9 του Καταστατικού). Έκτοτε, οριστικά και προς επιβεβαίωση των μέχρι τότε εν τοις πράγμασι ισχυόντων, το σύστημα παροχών του Λογαριασμού, το οποίο μέχρι

τότε φαινόταν να είναι εγγυημένης εισφοράς, απέκτησε τα χαρακτηριστικά των συστημάτων εγγυημένων παροχών. Ταυτοχρόνως η διοίκηση της Ε.Τ.Ε. κατήργησε την προϊσχύουσα πρόβλεψη του εδαφίου 3 του ιδίου άρθρου περί της δυνατότητας μείωσης του ποσοστού επικούρησης.

Τα συμπεράσματα που εξάγονται, με όσα έχω αναπτύξει ήδη, οδηγούν στο σχηματισμό ενός θεμελιακού ερωτήματος: Τι λόγους έχει η Κυβέρνηση ώστε να παρεμβαίνει σε ένα θέμα στο οποίο ουδέποτε συμμετείχε; Το ερώτημα τίθεται ευλόγως διότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός επαναλαμβάνοντας την 23 Αυγούστου 2007 το προεκλογικό πρόγραμμα του 2004 δήλωσε ότι το μοντέλο που προτείνει διακρίνεται σε τρία επίπεδα. Το πρώτο είναι η κύρια σύνταξη, που βασίζεται στην τριμερή χρηματοδότηση, το δεύτερο είναι η επικουρική σύνταξη που βασίζεται στη χρηματοδότηση ασφαλισμένου και εργοδότη και το τρίτο επίπεδο που συμπληρώνει την κύρια και επικουρική σύνταξη καλύπτουν τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης και οι ασφαλιστικές εταιρείες.

Η απάντηση φαντάζει προφανής: Η επικουρική σύνταξη των εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα δεν αναβαθμίζεται σε θεσμό ισάξιο της προστατευόμενης κοινωνικής ασφάλισης. Αντιθέτως, όπως ήδη ομοιογείται, οι πρόσφατες κι εντεύθεν του ν. 3371/05 παρεμβάσεις αποσκοπούν στην ενίσχυση του «τραπεζικού συστήματος». Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος σημειώνεται μια δραστηκή σημασία οπισθοδρόμηση. Οπισθοδρόμηση κοινωνική. Οπισθοδρόμηση θεσμική. Κατά παράβαση του άρθρου 25 παρ. 2 του Συντάγματος που μετά την αναθεώρηση του 2001 αξιώνει ακόμη και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών να τεθούν υπό την εγγύηση του Κράτους η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου και τα ατομικά – κοινωνικά δικαιώματα, δίδεται προτεραιότητα στην επαύξηση των τραπεζικών κερδών και αντί να προτιμηθεί η προστασία της κοινωνικής ασφάλισης μεταβιβάζεται βαθμιαία στους ίδιους τους εργαζόμενους το κόστος της ασφάλισής τους. Αυτές οι πολιτικές συνοδεύονται από τη συνεχή υποχώρηση του δικαιώματος ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας και του δικαιώματος για ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού αδιακρίτως, όπως επιτάσσει το άρθρο 22 του Συντάγματος. Η παραβίαση αυτών των συνταγματικών επιταγών, παραληλήτως με τα πλήγματα που επιφέρει σε προστατευόμενα κοινωνικά δικαιώματα, προξενεί σοβαρά αίτια ταμειακών ελλειμμάτων του Λογαριασμού Επικούρησης.

Για την κάλυψη των ταμειακών αναγκών του Λογαριασμού Επικούρησης ευθύνεται η Τράπεζα, καθώς αυτές προκλήθηκαν από υπαίτιες δικές της ενέργειες και συγκεκριμένα: α) από την καθιέρωση νέων μορφών απασχόλησης (ειδικοί συνεργάτες) β) από την καταβολή αμοιβών με τη μορφή bonus γ) από την, εξαιτίας των παραπάνω δύο λόγων, μη απόδοση στο Λογαριασμό των πόρων που προβλέπονται στον Κανονισμό για τη δημιουργία του αντίστοιχου ασφαλιστικού κεφαλαίου δ) από τα προγράμματα εθελουσίας εξόδου που προκάλεσε η Τράπεζα στοχεύοντας, με τη μαζική αποχώρηση υπαλλήλων, στην ανανέωση του εργατικού της δυναμικού (και) στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητάς της, ε) από την αιφνίδια διοχέτευση των υπαλλήλων που προσλαμβάνει από την 1.1.2005 και εφεξής στο ΙΚΑ – Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

Όλοι οι παραπάνω λόγοι αποδεικνύουν υπαιτιότητα της Τράπεζας για τη δημιουργία ελλειμμάτων, για την κάλυψη των οποίων η ίδια ευθύνεται. Από την άποψη αυτή είναι ορθή η θέση των μελών της διαχειριστικής επιτροπής να μην εκποιηθούν μετοχές που κατέχει ο Λογαριασμός. Και τούτο διότι, το άρθρο 9 επιβάλλει στη Διαχειριστική Επιτροπή ρητή υποχρέωση για την διαφύλαξη του σχηματισμένου από τα έσοδα αποθεματικού. Συγκεκριμένα ο όρος αυτός προβλέπει ότι : «εκ του συνόλου των ετησίων εσόδων του Ειδικού Λογαριασμού καθορίζεται υπό της Διαχειριστικής Επιτροπής το ποσοστόν της κρατήσεως βάσει των εκάστοτε λογιστικών δεδομένων, για το σχηματισμό αποθεματικού. Το απομένον υπόλοιπο χρησιμοποιείται προς εξυπηρέτησιν των επικουρήσεων».

Από τις ως άνω αναπτύξεις συνάγεται ότι στην περίπτωση του Λογαριασμού Επικούρησης της Εθνικής Τράπεζας δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 ν. 997/1979 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 76 παρ. 3 του νόμου 2084/92.

Ένα μικρό ιστορικό του Λογαριασμού Επικούρησης

1449: Σύσταση του Λογαριασμού Επικουρήσεως με απόφαση τον Γενικού Συμβουλίου της Εθνικής Τράπεζας ύστερα από εισήγηση Επιτροπής που συμμετείχαν υπηρεσιακοί παράγοντες και εκπρόσωποι του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε., τον ΣΥΤΑΤΕ και τον Συλλόγου Φροντιστών (ο σύλλογος αυτός αποροφήθηκε του 1984 από το Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.).

Η σύσταση του Λογαριασμού είναι αποτέλεσμα Συλλογικής Συμφωνίας.

Ο Λογαριασμός διοικείται από Διαχειριστική Επιτροπή της οποίας Πρόεδρος είναι ο εκάστοτε πρόεδρος της Ε.Τ.Ε. (ή ο αναπληρωτής του) δύο στελέχη που διορίζονται από την Ε.Τ.Ε. τον πρόεδρο τον Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.. τον πρόεδρο τον ΣΥΤΑΤΕ τον πρόεδρο τον ΤΥΠΕΤ, τον Γενικό Γραμματέα τον ΤΥΠΕΤ και τον πρόεδρο τον Σύλλογου των Συνταξιούχων.

Οι αποφάσεις παίρνονται με πλειοψηφία.

Το καταστατικό του Λογαριασμού αληθίζει ύστερα από απόφαση της Διαχειριστικής Επιτροπής και εφόσον ΕΓΚΡΙΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ Ε.Τ.Ε. (την Ευθύνη της λειτουργίας τον την έχει η ίδια η Τράπεζα.

1996: Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας με Πρόεδρο τον τότε Διοικητή Γιώργο Μίρκο αποφασίζει, ύστερα από γνωμοδότηση τον Νομικού Συμβουλίου της ίδιας της Τράπεζας

- α) ότι και ο Ν.2084/92 με αποτέλεσμα να μην εφαρμοστούν οι διατάξεις τον Ν.2084/92.
- β) να αληθάξει ται τρόπο με τον οποίο υπολογιζόταν η επικουρική σύνταξη. Μέχρι τότε η Επικουρική Σύνταξη υπολογιζόταν ως ποσοστό (45°/ο) επί της Κύριας Σύνταξης που έπαιρνε ο συνταξιούχος της Εθνικής Τράπεζας από το 1996 η Επικουρική Σύνταξη υπολογίζεται αυτόνομα.

Ποσοστό επί των Συντάξιμων αποδοχών	(Βασικός, Επίδομα)
Δηλ: Το ποσοστά της Επικουρικής Σύνταξης	(Πολυετίες, Επίδομα)
Για κάθε έτος ασφάλισης είναι:	1,0 (Βαθμού, Επιστημονικό)
(80: 352,25X45% :	1,0 (Επίδομα κ Οικογένεια)

2000-2007: 4 Λογαριασμός Επικούρησης δέχεται ανεπάληληλα πλήγματα από τα προγράμματα εθελοουσίας εξόδου που εφαρμόζουν οι διοικήσεις της Τράπεζας καθώς αι εργαζόμενοι, λόγω σημαντικών κινήτρων αττοχωρούν μαζικά από την Τράπεζα.

Το 2006 η Διοίκηση της Τράπεζας εφαρμόζει για πρώτη φορά νόμο στη συγκεκριμένη περίπτωση τον αντισυνταγματικού καί αντιασφαλιστικού νόμου 3371/05 Παναγιωτόπουλου - Αηογοσκούφη,

στο λογαριασμό Επικούρησης και ασφαλίζει τους νέους εργαζόμενους πού προσλαμβάνονται στην Τράπεζα από την 1.1.05 και ενταύθα στο Επικουρικό τον ΙΚΑ (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.) αντί να τούς ασφαλίζει στο λογαριασμό Επικούρησης της Ε.Τ.Ε. με αποτέλεσμα ο Λογαριασμός να στερείται από νέα μέλη και νέες εισφορές.

Η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί από το Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. στα δικαστήρια και στις Υπό την επίδραση τον παραπάνω γεγονότος και όχι μόνο, ο Λογαριασμός Επικούρησης άρχισε να έχει προβλήματα ρευστότητας και να κινδυνεύουν να μην καταβληθούν οι επικουρικές συντάξεις στους ασφαλισμένους του.

Ο Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. έχει καλέσει την Τράπεζα να αναλάβει τις υποχρεώσεις που έχει απέναντι στο Λογαριασμό Επικούρησης και να καταβάλει τα κεφάλαια που απαιτούνται για την ομαλή χορήγηση των Επικουρικών συντάξεων και να μην στέκεται πίσω από την ΜΟΝΟΜΕΡΗ ΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΤΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ότι οι υποχρεώσεις της εξαντλούνται μόνο στην καταβολή των εργοδοτικών εισφορών της.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Α΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΥΚΩΝΙΑΤΗΣ
Β΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΤΣΙΟΣ
ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΤΑΜΙΑΣ	ΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ
ΑΝΑΠΛ.ΤΑΜΙΑΣ	ΦΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
ΕΦΟΡΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Τ.Ε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ,
ΑΠΙΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΚΗΣ, ΔΑΜΙΓΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ,
ΚΑΡΑΧΑΛΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ, ΚΑΡΤΣΑΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΚΑΤΣΑΝΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΜΑΚΗΣ,
ΚΟΥΤΡΟΥΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ, ΜΟΥΤΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ,
ΜΠΑΚΑΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ, ΜΠΕΡΤΕΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΝΤΕΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΠΡΟΒΑΤΙΔΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ,
ΠΥΛΙΟΣ ΚΩΣΤΑΣ, ΡΑΠΤΟΤΑΣΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ,
ΣΑΓΙΝΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΖΑΡΟΚΩΣΤΑΣ ΚΩΣΤΑΣ,
ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ,
ΚΑΝΑΒΟΥ ΓΙΑΝΝΑ,
ΚΑΝΑΤΣΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ,
ΜΟΥΤΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ,
ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΝΙΚΟΣ,
ΠΑΠΠΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ,
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΟΝΟΜΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΜΥΚΩΝΙΑΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ	ΜΑΤΟΥΛΑ ΜΠΑΛΤΟΥΜΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ	ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΜΕΛΗ	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΘΥΜΙΟΣ
	ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
	ΠΑΠΠΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
	ΚΑΥΚΑΛΑΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[illegible]

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 15, 3ος ΟΡΟΦΟΣ, 105 51 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 210 3218963, 210 3210661, 210 3210662, FAX: 210 3212944, 210 3243327,
210 3215988, ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: www.syete.gr, E-MAIL: syete@otenet.gr

ΓΡΑΦΕΙΑ ΛΕΣΧΗΣ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60, 6ος ΟΡΟΦΟΣ, 106 79 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210 3343090

Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ: ΕΡΜΟΥ 28, 546 24 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 2310 229027, 2310 241200, FAX: 2310 280762, E-MAIL: gbesyete@otenet.gr